

კვირის პალიტრა

WWW.KVIRIPALITRA.GE

აღმოაჩინე ყოველი კვირა

№41 (1524) ♦ 9 - 15 ოქტომბერი, 2023 წ. ♦ ფასი 2 ლარი

სიასლე

კალიტრა L-ისგან ყოველი ორშაბათიდან ახალი წიგნი სპეციალურ ფასად პრესის გარეშე

ზაისპანე დიდი ქაშიანები

ტომი 4

სპეციალური ფასი: 15 ლ
ასაკი: 8+

9 ოქტომბრიდან 16 ოქტომბრამდე იკითხეთ ბიბლუსის ფილიალებსა და პრესის ჯიხურებში

„ფრონტის ხაზი“ საქართველოსთან?!

„უკრაინული რაკეტები ოჩამჩირეს ვერ მისწვდებიან, სამაგიეროდ, მისწვდებიან დრონები. შესაბამისად, შესაძლოა საქართველოს დე იურე ტერიტორიაზე საბრძოლო მოქმედებები მივიღოთ. ქვეყნის უსაფრთხოება დარტყმის ქვეშ დადგება, რომ არაფერი ვთქვათ ანაკლიის პორტის პროექტზე...“

„სევასტოპოლის პორტიდან გაქცეული რუსული ფლოტის ნაწილი ოჩამჩირისთვის აპირებს თავის შეფარებას. უკრაინელებისთვის და მათი მოკავშირეებისთვის კი რუსული შუი ზღვის ფლოტის განადგურება ერთ-ერთი პრიორიტეტული ამოცანაა, რადგან უკრაინის დაბომბვაში ეს გეგმები ერთ-ერთ მნიშვნელოვან როლს ასრულებენ“

გვ.2,3,4,5

პრაზიკონი ბანაჩინის მოლოდინში

აქვს თუ არა „ოცნებას“ 103 ხმა, რომ ზურაბიშვილი თანამდებობიდან გადააყენოს

გვ.8,26

მოპედებით დაწყებული სასტიკი

ოპი!!!

ნადმი, რომელმაც შესაძლოა მთელი არაბული სამყარო ააფეთქოს

„მთელი მსოფლიო კითხულობს — რატომ და როგორ „ჩაუარდა“ ნაქები ისრაელური დაზვერვა“

რას იზამს ირანი, რომელიც ისრაელს დღემდე არ ცნობს

გვ.2,3,4

14 წლის გომოს უმზარაპი მკვლელობის დაშლა

გვ.2,3

ინაკლი გადაშვილი: „ღიას, ოპოზიციის ნაწილმა შესაძლოა იმპირიანტს მხარი დაუჭიროს“

გვ.6,7

მიხეილ დაუშვილი: „ნახმოძრაობას“ „ოცნებასთან“ ფართი მოლაპარაკება აქვს“

გვ.25

გიორგი ვაშაძე: „აუხსანიტ ბახანიას პატივს, რომ ამდენი დაპარაკით თავს „ინვაჰე““

გვ.25

სუპერკუპონი!
ამოჭარი, შაბროვა, ააწყვი!
დაზოგე 30 ლარი

და მიიღე სალსნაო ფასდაკლება „ბილუსის“ წიგნის მალაჩიანში!
ააწყვი წიგნის 4 ნაწილად დაშლილი ყდა

მსოფლიო მიმარტოვების რთმუბამც
1945 წლი
პარლო ბა

მსოფლიო ლიდარტმების მიმარტოვები, რთმუბამც ეპოპა მუცვალა
1945 წლი

60 ლ
30 ლ

მხოლოდ „კვირის პალიტრის“ მკითხველისთვის!

ღიგება უკრაინას!

ნაღმი, როგორცაა შესაძლოა მთელი

7 ოქტომბერს მსოფლიომ, ფაქტობრივად, ახალი ომის რეალობაში გაიღვივდა. გამთენიისას, ადგილობრივი დროით დილის 7 საათზე, ისრაელზე ლაზის სექტორიდან საჰაერო და სახმელეთო შეტევა დაიწყო, რაზეც პასუხისმგებლობა აიღო ტერორისტულმა ორგანიზაცია „ჰამასმა“, ისრაელის წინააღმდეგ ოპერაცია „ალ-აქსას ქარიშხლის“ დაწყება გამოაცხადა და თქვა, რომ ესაა შურისძიება ალ-აქსას მეჩეთის გამო. მისი ლიდერის მტკიცებით, ისრაელის მიმართულებით 5 000 რაკეტა ისროლეს. საჰაერო განგაში ჩაირთო თელ-ავივსა და ლაზის სექტორიდან 70 კილომეტრით დაშორებულ სხვა ქალაქებშიც. შეიარაღებული პირები შეიჭრნენ აშველონსა და სდეროტში, სადაც ისრაელის თავდაცვის ძალებს დაუპირისპირდნენ. ისრაელის პრემიერ-მინისტრმა ბენიამინ ნეთანიაჰმ ისრაელზე „ჰამასის“ მოულოდნელი საჰაერო თავდასხმის შემდეგ პირველ განცხადებაში თქვა, რომ ქვეყანა ომშია. „ისრაელის მოქალაქეებო, ეს არ არის სამხედრო ოპერაცია ან კონფლიქტის ესკალაცია, ჩვენ ომში ვართ... და ჩვენ გავიმარჯვებთ. მტერი გადაიხდის იმ ფასს, რის შესახებაც აქამდე არც სმენიათ“, — განაცხადა მან. პრემიერმა გასცა ბრძანება ფართო სარეზერვო მობილიზაციას შესახებ და მოიწვია უსაფრთხოების უწყებების ხელმძღვანელები. ქვეყანაში გამოცხადდა საომარი მდგომარეობა. ისრაელის თავდაცვის ძალების ინფორმაციით, „ჰამასის“ თავდასხმაზე საპასუხოდ მათ ოპერაცია „რკინის ხმლები“ დაიწყო. სწორედ ამ ვითარების შეფასებით დავიწყებთ ინტერვიუ საერთაშორისო საკითხთა სპეციალისტ ბიორბი ბოზრონიძესთან:

„ცალსახაა, რომ ეს თავდასხმა ასეთი მასშტაბური არ იქნებოდა, რომ არა ირანის ისლამური რესპუბლიკის მხარდაჭერა, ის პოლიტიკა, რასაც ირანი წლებია ატარებს ახლო აღმოსავლეთში“

— ის, რაც ხდება, ვერ ვიტყვით, რომ მთლად მოულოდნელი იყო. საქმე ის არის, როდესაც იწყება გლობალური უსაფრთხოების სისტემების რღვევა, ამას მოჰყვება შედეგები. შესაბამისად, სხვადასხვა ცხელ რეგიონში კიდევ უნდა ველოდოთ, რომ თავგაცხელებული ადამიანები არა მარტო პროვოკაციებს დაეგეგმენ, არამედ ასეთ მძიმე, აგრესიულ ნაბიჯებსაც გადადგამენ. ცალსახაა, რომ ეს თავდასხმა ასეთი მასშტაბური არ იქნებოდა, რომ არა ირანის ისლამური რესპუბლიკის მხარდაჭერა, ის პოლიტიკა, რასაც ირანი წლებია ატარებს ახლო აღმოსავლეთში. სამწუხაროდ, ევროპის გარდა, ცხელი წერტილი მივიღეთ უკვე ახლო აღმოსავლეთშიც და ამას ისრაელის პრემიერმა უკვე დაარქვა ომი. დარწმუნებული ვარ, ისრაელისგან აუცილებლად ძალიან მძიმე და მასშტაბური პასუხისა და შურისძიების მომსწრენი გაუხდებიან.

— გამოითქვა ვარაუდი, რომ ტერორისტულ ჯგუფ „ჰამასს“ უკან, ირანთან ერთად, შეიძლება იდგეს რუსეთიც. — ისეთ დროში ვცხოვრობთ, ვერაფერს გამოვირიცხავთ. ძალიან ბევრი რამ ჯერ უცნობია და რთულია იმაზე მტკიცებით ლაპარაკი, ამ ყველაფერში ვინ შეიძლება იყოს გარეული. შეიძლება რუსეთი იყო კიდევ ამ თავდასხმის მომზადებაში ჩართული, თუ რა ფორმით და როგორ, ვფიქრობ, ეს დამალული ვერ დარჩება და მალე გამოჩნდება, თუმცა დღეს ამის თქმა დანაშაულებით გამიჭირდება, რადგან ამის მტკიცებულება არ ჩანს.

რაც შეეხება ირანს, იმის გათვალისწინებით, რომ ისრაელში ეს ოპერაცია წამოიწყეს იმ ჯგუფებმა, რომელთა ხელშემწყობად და სპონსორად რეგიონში ირანი გვევლინება,

გვაქვს საფუძვლიანი არგუმენტი, რომ ამ ყველაფრის უკან შეიძლება იდგეს სწორედ ეს ქვეყანა. დარწმუნებული ვარ, ამას აუცილებლად მოჰყვება ისრაელისგან პასუხი, რომელიც გასცდება ლაზის სექტორს და იმ არაბულ ჯგუფებს, ვინც სისხლის ღვრაზე წავიდნენ. ეს, სავარაუდოდ, მოიცავს სირიის იმ ნაწილს, სადაც დამყარებულია ირანული არმიის კონტროლი. უკიდურეს შემთხვევაში პირდაპირ ირანის წინააღმდეგ განსაზღვრული ღონისძიებების გატარებასაც ვერ გამოვირიცხავთ.

ის პროცესი, რაც ახლა დაიწყო, მნიშვნელოვანწილად დაუსვამს კითხვის ნიშანს ირანის დასავლეთთან მოლაპარაკებების წარმატების ალბათობას, გამოიძიწინებს იქიდან, რომ ისრაელი არაფრით არ დაუშვებს მოლაპარაკებების გაგრძელებას. ირანმა დასავლეთის წინააღმდეგ ისედაც გადადგა ნაბიჯები, რაც მისი მიზმი ეკონომიკური მდგომარეობითაც იყო განპირობებული, როდესაც რუსეთისთვის იარაღის მიყიდვა დაიწყო, დღეს კი ისე ჩანს, იმ დროს, როდესაც დასავლეთის მთელი ყურადღება მოგვიტრიალდა ევროპაში არსებულ კრიზისზე, გამოიჩინა ეს შესაძლებლობა და ცდილობს საერთაშორისო პოზიციები განამტკიცოს ახლო აღმოსავლეთში.

რამდენად გამოუვა, ეს საკითხავია, პირა-

დარწმუნებული ვარ, ამას აუცილებლად მოჰყვება ისრაელისგან პასუხი, რომელიც გასცდება ლაზის სექტორს და იმ არაბულ ჯგუფებს, ვინც სისხლის ღვრაზე წავიდნენ. ეს, სავარაუდოდ, მოიცავს სირიის იმ ნაწილს, სადაც დამყარებულია ირანული არმიის კონტროლი

დად მე, არა მგონია, გამოუვიდეს...

— როგორ შეიძლება აისახოს ახალი კონფლიქტი რუსეთ-უკრაინის ომზე?

— ალბათ, ერთხანს ყურადღება გადავა ისრაელზე, საინფორმაციო ველზე გადაიფარება ომი უკრაინაში, მაგრამ ვითარებას არსებითად, ვფიქრობ, ნაკლებად შეცვლის, რადგან დასავლეთს უკვე ალბათული აქვს უკრაინის წინაშე ვალდებულებები, ვგულისხმობ, სამხედრო დახმარებას, უკვე კეთდება ბევრი რამ, თუნდაც იარაღის წარმოების მხრივ. ამიტომაც ძალიან საეჭვოა, ეს პროცესი შეფერხდეს.

ამასთან, ისრაელს არაფერი სჭირს საიმისო, რომ კრიზისის გასამკლავებლად სამხედრო დახმარება გარედან მიანდონ. მას აქვთ შეუძლია, ამ პირობებშიც კი, სხვას აღმოუჩინოს სამხედრო დახმარება, თუ საჭირო გახდა. მოკლედ, ჩემი აზრით, ეს უკრაინაში ბრძოლის ველზე ვერაფერს შეცვლის, თუმცა საერთაშორისო ეკონომიკაზე ახალი კონფლიქტი აუცილებლად აისახება ზუსტად ისევე, როგორც საზოგადოდად ახლო აღმოსავლეთის კრიზისები მოქმედებს ხოლმე, ვგულისხმობ, ენერგომატარებლებზე ფასების ზრდას.

ის, რომ რიგი დასავლური ქვეყნების პოლიტიკურ ძალებშიც და საზოგადოებაშიც გაჩნდნენ ჯგუფები, რომლებიც უკრაინისთვის დახმარების მასშტაბის გადახედვაზე ალაპარაკდნენ, ბუნებრივი და კანონზომიერი პროცესია. ვილატებს, როგორც ჩანს, თავიდან ევონათ, მარტივად გამოვიდოდა რაღაცები, თუმცა ნათლად ჩანდა, რომ ამ ომში მარტივი არაფერი იქნებოდა. რაც უფრო დიდხანს გაგრძელდება რუსეთ-უკრაინის ომი, მით მეტად გაჩნდება სკეპტიციზმი, დაისმება კითხვები, მაგრამ ეს არ ნიშნავს, რომ დასავლელი აქტორები, რომელთაც ამ ომში ფუნდამენტური ინტერესები აქვთ, უკან დაიხევენ. ვფიქრობ, პარტნიორები უკრაინას მოსთხოვენ უფრო მეტი პასუხისმგებლობა გამოიჩინოს ღონისძიების მიმართ, მეტად იზრუნოს იმაზე, რომ მოიხსნას კითხვები, თუ რამდენად მიზნობრივად იხარჯება ის დახმარება, რომელსაც უკრაინა იღებს. ასევე მოითხოვენ, რომ რესურსების ალოკაცია უკრაინამ უფრო ეფექტიანად მოახდინოს.

— გასულ კვირას ცნობილი გახდა, რომ ოკუპირებულ აფხაზეთში, კერძოდ, ოჩამჩირეში რუსული საზღვაო ძალების ახალი, მუდმივი ბაზის გახსნა იგეგმება. ეს ინფორმაცია ოკუპირებული აფხაზეთის ენ. ლიდერმა ასლან ბუანიამ გაავრცელა. „ჩვენ ვაგაფორებთ ხელშეკრულებას და უახლოეს მომავალში ოჩამჩირის რაიონში, რუსეთის სამხედრო-საზღვაო ძალების მუდმივი ბაზა იქნება“, — განაცხადა ბუანიამ.

— ჩვენს რეგიონში ლამის ყოველდღიურად იცვლება ვითარება, თანამედროვე კა-

ღუმიღის მსხვერპლი?!

საგარეჯოს მუნიციპალიტეტის სოფელ ლამბალოში უმძიმესი მკვლელობის საქმეზე გამოძიება გრძელდება. 28 წლის ალიმ ასლანოვ-სადიგოვს ბრალად ედება არარეგისტრირებულ ქორწინებაში მყოფი ცოლის, 14 წლის გოგონას მკვლელობა. ირკვევა, რომ გოგონა ბრალდებულმა მოიტაცა და 2 თვეზე მეტხანს სოფელ ლამბალოში სახლში გამოკეტა. გოგონა იძულებითი ქორწინების წინააღმდეგი იყო და გაეჭევა ცდილობდა. ამბობენ, რომ ამის გამო ხშირად ჩხუბობდნენ, რადგან გოგონას გაქცევა ადრეც უცდია. ერთი ვერსიით, მოზარდმა ამჯერადაც სცადა გაქცევა, სწორედ ამ დროს მოძალადემ ცეცხლსასროლი იარაღიდან სამჯერ ესროლა და მოკლა.

ტრაგედია დამნაშავეს ბიძის სახლში დატრიალდა, ამ შემთხვევაზე ფაქტს თვითმხილველები ჰყავს — იქ იმ დროს ხალხი იყო შეკრებილი, რადგან ბიძის ოჯახი შვილის ქორწინლისთვის ემზადებოდა. როგორც ამბობენ, თავად ბრალდებულსაც ჰქონდა ქორწილი დაგეგმილი 15 დღეში.

ასლანოვების მეზობლები ამბობენ, რომ ბრალდებულს ფსიქიკური პრობლემები აქვს.

28 წლის ბიჭს გოგონა მოტაცებული რომ ჰყავდა, ეს იცოდა მერის წარმომადგენელმა სოფელ ლამბალოში პოლიცია აბდუ-ლაპაშამ, თუმცა ირწმუნება, რომ არ იცოდა გოგონას ასაკი. „იმ ბიჭს შორიდან ვიცნობ. სამი თვე იქნება, რომ გავიგეთ, დამანისელი ცეცხლსასროლი იარაღი მოტაცებამდე ერთი თვით ადრე დანიშნა. არ ვიცოდი გოგო 14 წლის რომ იყო. ეს არც პოლიციამ იცოდა. როგორც ვიცი, გოგოს ოჯახი არ იყო ამ ქორწინების წინააღმდეგი“.

ნა იქნება ხვალ?..

ნას ნიშნავს ოკუპირებულ ორამირიანი რუსული

ოკუპირებული აფხაზეთის ლიდერმა ასლან ბუანიამ რუსულ მედიასთან თქვა, რომ ორამირიანი რუსეთის საზღვაო ძალების მუდმივი ბაზა გაკეთდება და ამ შეთანხმებაზე ხელი უკვე მოწერილი აქვთ. საუბარი სევასტოპოლის რუსული სამხედრო ფლოტიდან ნაწილის ორამირიანი გადმოტანაზე.

„ეს ყველაფერი მიმართულია რუსეთისა და აფხაზეთის თავდაცვისუნარიანობის გაზრდისკენ და ასეთი ტიპის თანამშრომლობა გაგრძელდება, რადგან ეს ემსახურება რუსეთისა და აფხაზეთის ფუნდამენტურ ინტერესებს და უსაფრთხოება ამ მხრივ ყველაზე მნიშვნელოვანია“, — ამბობს ბუანია. ოკუპირებული აფხაზეთის დე ფაქტო უშიშროების საბჭოს მდივანი სერგეი შამბა ასლან ბუანიას განცხადებას გამოეხმაურა და აღნიშნა, რომ ეს შეთანხმება „დღეს არ დადებულია“ და გადაწყვეტილება წინა ერთობლივ შეხვედრებზე მიიღეს. მისივე თქმით, აფხაზეთისთვის ეს არის რუსეთის ფედერაციასთან სამოკავშირეო ხელშეკრულების მაგალითი. საქართველოს საგარეო საქმეთა სამინისტრო აღნიშნულთან დაკავშირებით „შეშფოთებას“ გამოთქვამს და აღნიშნავს, რომ მსგავსი ქმედება საქართველოს სუვერენიტეტისა და ტერიტორიული მთლიანობის დარღვევაა. ოპოზიციაში კი ხელისუფლებას ადანაშაულებენ და იმ საფრთხეებზე ლაპარაკობენ, რაც ორამირიანი რუსული სამხედრო ფლოტის შექმნას შეიძლება მოჰყვეს. რა საფრთხეებს ქმნის ორამირიანი რუსული სამხედრო ფლოტის გადმოტანა და როგორ იცვლება სამხედრო და გეოპოლიტიკური ძალთა ბალანსი, ამ საკითხებზე საერთაშორისო ურთიერთობების დოქტორს, GIPA-ს პროფესორს ოქრონიკა შარაშენიძეს და „ჯეოქეისის“ თავდაცვისა და უსაფრთხოების მიმართულების დირექტორს, გენერალ-მაიორ მანუჩარ კაპანაძეს ვესაუბრეთ:

„რუსეთს თბილისზე დარტყმა თუ უნდა, ორამირიანი კი არა, ცხინვალისა და წამოვა“

ოქრონიკა შარაშენიძე: — როდის დასრულდება ამ ბაზის მონაცემი, არ ვიცი, ორი წელი მაინც უნდა, სრულფასოვან ბაზად რომ იქცეს. საქართველოში გავრცელდა გიჟური ვერსია, რომ სევასტოპოლის ბაზა სრულად გადმოიტანონ, მაგრამ სრულად გადმოტანა როგორ მოხერხდება, როცა ფიზიკურად ვერ დაეჭვება? ამის საშუალება რომ ყოფილიყო, აქამდეც ნახევარს სევასტოპოლში დატოვებდა და ნახევარს აქ გადმოიტანდა. რაც შეეხება იმას, თუ ჩვენთვის რას ცვლის, ცოტა კომიკურია, როცა თბილისიდან 40 კილომეტრში მათი ტანკები დგას, ორამირიანი გემების განლაგების ვინმეს მეტად შეეშინდება.

რუსეთს თბილისზე დარტყმა თუ უნდა, ორამირიანი კი არა, ცხინვალისა და წამოვა. ამიტომაც ჩვენთვის ბევრი არაფერი არ იცვლება. — გეოპოლიტიკურად და თუნდაც იმის გათვალისწინებით, რომ შავ ზღვაში ეყოლება რუსეთს კიდევ ერთი სამხედრო ფლოტი, რამდენად არის მნიშვნელოვანი? — რეალობას რომ შევხედოთ, ამით რა იცვლება? სევასტოპოლში თუ ჰყავს პირობითად 15 საბრძოლო ხომალდი, ამის მერე სევასტოპოლში ეყოლება, ვთქვათ, 8 და ორამირიანი — 7. გასაგებია, რომ ამით უფრო მანევრირებადი ხდება, მაგრამ განსაკუთრებული ამაში არაფერია. შავ ზღვაში ნატოს ძლიერი ნევრი თურქეთია, ის რუსეთთან მშვენივრად თანამშრომლობს. ასე რომ, თურქეთს დიდად არ ადარდება, რუსეთს გემები სევასტოპოლში ეყოლება თუ ორამირიანი. ამაში მთელი ამაზი ის არის, რომ

აფხაზეთს რაღაცას უმტკიცებენ და მიორე, ერთ პორტს ორი სპოზს — ეს არის ლა ეს. მიორე საკითხია, თუ უკრაინაში დამარცხდება რუსეთი, გინდ ერთი პორტი ჰქონია, გინდ ორი, გასვლა მაინც მოუწევს. ყველაფერი იდეალურად თუ ნაპიდა, ეს პორტი დარჩება უკრაინას, მიორე კი ჩვენი. ამაში საკმაოდ ყველაფერი უკრაინაში ომამდე დადის... — ითქვა, რომ ანაკლიის პორტს შეუშლის ხელს, რადგან საფრთხე იზრდება და ინვესტირება მოუწოდებენ იქ ფულის ჩადებას. ამას არ თვლით საფრთხედ? — აფხაზეთში აქამდე არ იყო რუსეთი? ანაკლიის პორტით ჩინელი ინვესტორების გარდა, არავინაა დაინტერესებული. ჩინელებს ორამირიანი რუსული პორტის არსებობა რომ ადარდებდეთ, მეეჭვება. სიმართლე გითხრათ, ამაზე აქ ატანს იმ ბანკმა იმას მამონებს, რამ-

ოკუპირებული ორამირიანის პორტში რუსული სომადები უკრაინულ რაკეტებს დაემადებინან?

ის, რომ რუსეთ-უკრაინის საზღვაო ომი შავ ზღვაში ნელ-ნელა აღმოსავლეთით ინაცვლებს, უკვე არაერთხელ დაწერეთ მას შემდეგ, რაც უკრაინული საჰაერო დრონები ჩრდილო კავკასიის კრასნოდარის მხარეში მდებარე ნოვოროსისკის რუსულ სამხედრო-საზღვაო ბაზას დაესხნენ თავს, ხოლო უკრაინულმა საზღვაო კამიკაძე-კატარლებმა უშუალოდ საქართველოს 200-მილიანი განსაკუთრებული ეკონომიკური ზონის სიახლოვეს იერიში მიიტანეს რუსულ სამხედრო ხომალდებზე.

ამჯერად კი ოკუპირებული აფხაზეთის ე.წ. ლიდერმა ასლან ბუანიამ გაავრცელა შემდეგი ინფორმაცია: „ჩვენ გავფორმეთ ხელშეკრულება და უახლოეს მომავალში ორამირიან რაიონში რუსეთის სამხედრო-საზღვაო ძალების მუდმივი ბაზა იქნება. რუსეთთან ჩვენი სამხედრო თანამშრომლობის სფეროში უკვე ბევრი რამ არის გაკეთებული. ეს საკითხი მუდმივად და დღის წესრიგში... ახლაც, აფხაზეთის დამოუკიდებლობის 30-ე წლისთავის ზეიმის დროს, ჩვენთან შემოვიდა რუსული რაკეტული ხომალდი, რომელიც ახალი აგებულია, ძალიან სერიოზული შესაძლებლობებით... ავედით მის ბორტზე და ხელი მოვანერეთ შეთანხმებას, რომლის მიხედვით, უახლოეს ხანში ორამირიან რაიონში იქნება რუსეთის შავი ზღვის სამხედრო ფლოტის მუდმივი ბაზირების პუნქტი. ყველაფერი მიმართულია ორივე მხარის — აფხაზეთისა და რუსეთის თავდაცვისუნარიანობის გაძლიერებისაკენ“. აფხაზი სეპარატისტების ლიდერები დიდი ხანია ინვესტირებენ რუსეთის შავი ზღვის ფლოტის სარდლობას ოკუპირებული აფხაზეთის პორტში სამხედრო-საზღვაო ბაზის გასასხენლად. ჯერ კიდევ 2009 წლის 26 იანვარს, ანუ აგვისტოს ომიდან მალევე, რუსეთის სამხედრო-საზღვაო ფლოტის მთავარმა შტაბმა განაცხადა ორამირიანის პორტში რუსეთის შავი ზღვის ფლოტის საბრძოლო ხომალდების ბაზირების პუნქტის გახსნის შესახებ,

ასე გამოიყურება დღეს ოკუპირებული ორამირიანის მცირე ზომის პორტი, რომელშიც დიდი სურვილის მიუხედავად, ბევრ საბრძოლო ხომალდს რუსი ოკუპანტები მაინც ვერ განათავსებენ...

სადაც დიდი და მცირე სადესანტო ხომალდები, სარაკეტო კატარლები და საზღვაო მტრალაგები შეიძლება განთავსებულიყვნენ, თუმცა დღემდე ეს არ გაკეთებულა. სამაგიეროდ, იმავე 2009 წლის ბოლოდან ოკუპირებული ორამირიანის პორტში გაბოძდა რუსეთის ფედერაციის უშიშროების ფედერალური სამსახურის სასაზღვაო სამსახურის სანაპირო დაცვის „სობოლისა“ და „მანგუსტის“ ტიპის ოთხი სწრაფმავალი კატარა. აღსანიშნავია, რომ ორამირიანი 1933-35 წლებში წმინდა სამოქალაქო-საზღვაო პორტი აშენდა, მაგრამ 1940 წელს სამოქალაქო ფლოტი ფოთში გადაიტანეს, ხოლო ორამირიანი მთლიანად დაუთმეს ლავრენტი ბერიას ხელმძღვანელობის ქვემ არსებული ენ-კა-ვედეს (საბჭოთა კავშირის შინაგან საქმეთა სახალხო კომისარიატი) სასაზღვაო-სადარაჯო კატარების მე-6 ბრიგადას. მეორე მსოფლიო ომის დროს ორამირიანის სასაზღვაო კატარების ბრიგადა შავი ზღვის ფლოტის დაქვემდებარებაში გადავიდა და ისინი საქართველოს შავი ზღ-

ვის სანაპიროს გასწვრივ პატრულირებდნენ, ხოლო მდინარე ჯუჟუმურის ზღვასთან შესართავში, ევკალიპტების ქვეშ, წყალქვეშა ნაგების ნავსაყუდელი იყო შეფარებული. 1980-იანი წლების მიწურულს კა-გე-ბეს სასაზღვაო ჯარების საზღვაო ნაწილების მეთაურობას დაგეგმილი ჰქონდა ორამირიანის პორტში განთავსებული სასაზღვაო კატარების რაოდენობის გაზრდა, ხოლო შავი ზღვის ფლოტის ადმირალები კი ორამირიანი საზღვაო რაიონის დაცვის სადარაჯო ხომალდების ბრიგადის ჩაყენებასაც კი ფიქრობდნენ. საბედნიეროდ, ამ გეგმებს არ ეწერა შესრულება საბჭოთა იმპერიის მალევე დაშლის გამო. სამაგიეროდ, აფხაზეთის ომის დროს ორამირიანი დარჩენილი უკვე რუსი მესაზღვრეების კატარების ეკიპაჟები საქართველოს წინააღმდეგ იბრძოდნენ. შევარდნაძის ხელისუფლებამ მხოლოდ 1996 წლის აგვისტოსთვის მოახერხა მიეღწია იმისთვის, რომ რუსეთს დაეწყო სასაზღვაო კატარების გაყვანა ორამირიანი. ისინი რუსეთმა ორამირიანი კასპის ზღვის ფლოტილიაში საბოლოოდ 1998 გადაიყვან-

ნა, თუმცა „გრიფის“ ტიპის რამდენიმე კატარა მაინც დაუტოვა აფხაზ სეპარატისტებს. ორამირიანის პორტის მთავარი ნავისადგომის სიგრძე 175 მ-ია, რაც მხოლოდ ათიოდე მცირე სასაზღვაო კატარლის ბაზირებას თუ ეყოფა. ამასთან, ორამირიანის ხელოვნური ყურე დროთა განმავლობაში დაისილა და 2009 წლის ოქტომბერში, სანამ იქ რუსი მესაზღვრეების კატარლები დადებოდნენ, სპეციალური მინასაბია მცურავი საშუალებით პორტის ფარვარტერი 3,8 მ-დან 9 მ-მდე ჩაღრმავდა, რაც უკვე 10 ათას ტონამდე წყალწყის საფარო გემების და ასევე რუსეთის შავი ზღვის ფლოტის კუთვნილი ნებისმიერი საბრძოლო ხომალდის მიღებას უზრუნველყოფს — 11 ათას ტონამდე სრული წყალწყის მქონე ფლაგმანი, სარაკეტო ხომალდი „მოსკვა“ უკრაინელებმა რუსებს უკვე ჩაუძირეს, ხოლო დარჩენილი რუსული ფრეგატებისა და დიდი სადესანტო ხომალდების სრული წყალწყა 4-4,6 ათას ტონას არ აღემატება. უკრაინულ ფრთოსან რაკეტებს სევასტოპოლიდან გამოქცეულმა რუსეთის შავი ზღვის ფლოტმა თავისი ხომალდები კი „გადამალა“ ფეოდოსიისა და ნოვოროსისკის სამხედრო-საზღვაო ბაზებში, მაგრამ ისინიც უკრაინის ფრონტის ხაზიდან მხოლოდ 280-325 კმ-ით თუ არიან დამორეზული და უკრაინელებს დიდი გაჭირვებით მაგრამ მაინც შეუძლიათ იქამდე 300 კმ-მდე მფრენი თავისი ფრთოსანი რაკეტების მიღწევა, მაგრამ ოკუპირებულ ორამირიანის პორტამდე უკრაინის ფრონტიდან პირდაპირი ხაზით არანაკლებ 620 კმ-ია, რაც გამორიცხავს უკრაინული ფრთოსანი და თვით ბალისტიკური (თუკი ამერიკელებმა, ბოლოს და ბოლოს, მაინც გადასცეს კიევს ოკუპირებული-ტაქტიკური რაკეტები) რაკეტების მიღწევას, თუმცა... თუმცა ის, რომ უკრაინელების განკარგულებაშია საჰაერო და საზღვაო კამიკაძე-დრონები, რომლებსაც ოკუპირებულ ორამირიანში გადაამალულ საბრძოლო ხომალდებამდე მიღწევა მაინც შეეძლება ანუ რუსეთ-უკრაინის ომი საქართველოს ტერიტორიაზე, თუნდაც დღეისათვის დროებით ოკუპირებულზე, მაინც შეიძლება გამოვიდეს.

ირაკლი ალადაშვილი

სამხედრო ფრონტის სავსესტოპოდიან გარემოება

დენიმა წლის წინ რუსეთმა „მისტრალი“ რომ იყიდა და ამ პანელა ატანს, ჩვენი დაგვირგვინი. რად უნდა „მისტრალი“ დარტყმა, როცა 40 კილომეტრში სამხედრო ბაზა უდგას, თან „მისტრალი“ შავ ზღვაში ვერ შემოვიდოდა, რადგან მონტროს კონვენცია არაშეშლიდა ამ საპითს.

„ეს ჩვენთვისაა პოლიტიკური პრობლემა, თორემ სამხედრო თვალსაზრისით არაფერი იცვლება“

პასტანაძე კახიანი: — ეს არის მძლავრი სამხედრო სისტემების საქართველოსთან ახლოს მოტანა. საბრძოლო ხომალდი რთული პლატფორმაა, რომელზეც არის როგორც სარაკეტო, ასევე საარტილერიო შეიარაღება, ასევე სადაზვერვო, რადიოლოკაციური შესაძლებლობები. ასე რომ, თუ ბაზა დიდი იმედაა, ეს ნიშნავს, რომ ოკუპანტის მნიშვნელოვანი სამხედრო შესაძლებლობები მრავალჯერ გაძლიერდება აფხაზეთში. შესაბამისად, სამომავლოდ აქედან რუსეთის საოკუპაციო ძალების გაყვანა ძალზე გართულებულია. რაც უფრო მნიშვნელოვანია, სამხედრო-პოლიტიკურად სამხედრო ბაზის ახლოს არსებობა ანაპოლის მრავალპარტიულად, რა იმედა უნდა, სა-

ფრთხის შემცველია ინვესტიციების მოზიდვისთვის.

— თეორიულად ჩავთვალოთ, რომ ინვესტიციებმა გარსიკვს და ჩადეს ფული ანაკლიის პორტის აშენებაში, უკვე აშენებულ პორტს რა საფრთხე შეიძლება შეექმნას?

— გააჩნია, პორტში ვინ შემოვა. თუ პორტს გამოიყენებენ ნატოს წევრი ქვეყნების შემოსვლისთვის, ეს შემავსებელი ფაქტორიც იქნება ოჩამჩირეში რუსული ბაზის მოქმედებისთვის. თუ მხოლოდ სამრეწველო ანუ ეკონომიკური თვალსაზრისით გამოიყენებენ პორტს, სამხედრო გემების ასეთი სიახლოვე პრობლემებს შექმნის, თუნდაც ტექნიკურად, რადგან სამხედრო ბაზას დასაყრდენი სამხედრო წვრთნები, შესაძლოა სრულიად დაკვეთონ აკვატორია და ა.შ. ასე რომ, ფსიქოლოგიური ზეწოლა იქნება. იმედია, სავაჭრო ხომალდებს არ დაარტყავენ, მაგრამ ხელის შეშლა გადაადგილებაში შეუძლიათ.

— ნიშნავს თუ არა ეს შავ ზღვაში რუსეთის სამხედრო გაძლიერებას?

— არა. ეს არ იქნება ახალი ბაზა — არსებული ბაზის ნაწილი გადმოაქვთ მეორე წერტილში. ეს ჩვენთვისაა პოლიტიკური პრობლემა, რადგან რუსეთი ოკუპირებულ ტერიტორიაზე ძლიერდება, თორემ სამხედრო თვალსაზრისით არაფერი იცვლება.

„ცოტა კომიკურია, როცა თბილისიდან 40 კილომეტრში რუსული ტანკები დგას, ოჩამჩირეში გემების განლაგების ვინმეს მეტად შეუშინდეს“

დრო თვალსაზრისით არაფერი იცვლება. ის 700 კილომეტრი, რაც არის ოჩამჩირედან სევასტოპოლამდე, არ იძლევა შესაძლებლობას, რომ აქ ახალი ბაზა შეიქმნას, რომელიც გააძლიერებს რუსულ შავი ზღვის ფლოტს.

ოჩამჩირის ბაზას, ალბათ, უფრო ტექნიკურად გამოიყენებენ, შესავსებად, დასასვენებლად და ა.შ. მაგრამ იმის თქმა, რომ ამით რუსული შავი ზღვის ფლოტი ძლიერდება, მართებული არ იქნება. თურქეთს, რომელიც ნატოს წევრია, შავ ზღვაში გაცილებით ძლიერი სამხედრო ფლოტი ჰყავს. რუსეთს ის დანაკარგი, რაც განიცადა უკრაინასთან ომში, ჯერ არც შეუფასია. ასე რომ, ამ ბაზის არსებობა არაფერს ცვლის.

შეშინებ ვაშაძე — 5 ხომალდი ერთბაშად გაეშალა, თუ 700-კილომეტრის დაშორებით გადაანადგინებდნენ ორ ადგილზე, რამდენიმე არაფერი იცვლება. ამას ოპერატიული-ტექნიკურად შესაძლოა რაღაც შედეგი ჰქონდეს რუსეთისთვის, მაგრამ იმის მხრივ არაფერი იცვლება.

— საქართველოსთვის რა საფრთხეა, თუნდაც იმ მხრივ, რომ ოკუპირებულ ტერიტორიაზე კიდევ ერთი სამხედრო ბაზა ექნება?

— რუსეთის ხომალდების შემოჭრანა აფხაზეთის სანაპიროზე აქამდეც

შეიძლება. ახლა ის იცვლება, რომ მისთვის ინფრასტრუქტურა იმედაა უფრო მოსახერხებელი, რასაც სჭირდება მომსახურება, დაცვა და ეს ბაზის რუსულ სამხედრო კონტინგენტს აფხაზეთის ტერიტორიაზე, იმის გარდა, რომ საბრძოლო და სადაზვერვო შესაძლებლობითაც მნიშვნელოვნად იზრდება.

— ისიც ითქვამს, რომ გიუმრის ბაზის აქ გადმოსატანად ეშვადებიან. რამდენად იქნება ეს შესაძლებელი, რამდენად გარდასაღებია და რაც მთავარია, კავკასიაში რუსულ სამხედრო კონფიგურაციას როგორ შეცვლის?

— ამის შესახებ არაფერი ვიცი და ვერ გეტყვით, გიუმრის ბაზის საზღვაო ბაზაზე გადატანა რამდენად რელევანტური იქნება. გიუმრის ბაზის გადატანა თუ დასაყრდენი, შესაძლოა აფხაზეთში ახალი სამხედრო ბაზა გააყვითონ, მაგრამ საკითხავია, აფხაზეთი ამას როგორ შეხვდება. ასეთ შემთხვევაში კი, რა თქმა უნდა, რუსული გავლენა შემცირდება, რადგან ეს იქნება რუსული სამხედრო ბაზების ყოფნა არა მხოლოდ სახელმწიფოში, არამედ ოკუპირებულ ტერიტორიაზე. რა თქმა უნდა, ეს ჩვენ პრობლემებს გაგიძლიერებს, მაგრამ იმის თქმა, რომ რუსეთი ამით თავის კავკასიაში ყოფნას გააძლიერებს, უსაფუძვლოა, მით უმეტეს, თავისთავად გიუმრის ბაზის გადატანა რუსეთს მნიშვნელოვნად დაასუსტებს როგორც სამხედრო, ასევე პოლიტიკურად.

რუსა მანიძე

„ჰამასი“ ისრაელს თავს ჰაერიდან, ხედავთიდან და ზღვიდან დაესხა...

2023 წლის 7 ოქტომბრის დილა ისრაელის სამხრეთ ნაწილის მოსახლეობისთვის ტრაგიკულად დაიწყო — ლაზის სექტორიდან ისრაელის ქალაქებისა და სოფლებისკენ გაშვებულმა რამდენიმე ათასმა რაკეტამ ცა თეთრი ინვერსიული ხაზებით დაფარა. თვით მალაქეფეტიანი ისრაელის ანტისარაკეტო სისტემა „რკინის გუმბათიც“ კი უმწეო აღმოჩნდა მოგერიების ისეთი მასივებული სარაკეტო შეტევა, რომლის მაგვარი რუსეთ-უკრაინის ბოლო პერიოდის ყველაზე ფართომასშტაბიან ომშიც კი არავის უნახავს...

სარაკეტო დარტყმების პარალელურად, ლაზის სექტორის მიმდებარე ისრაელის ქალაქების ქუჩებში „ჰამასის“ მოტილური ჯგუფები შეიჭრნენ, რაც აქამდე არ მომხდარა...

ისრაელის ქალაქების საცხოვრებელ კორპუსებს შორის პალესტინელების ათეულობით რაკეტის აფეთქების პარალელურად, საერთაშორისო ტერორისტული ორგანიზაცია „ჰამასი“ შეიარაღებული მობილური ჯგუფები ლაზის სექტორის მომიჯნავე ისრაელის დასახლებულ პუნქტებში შეიჭრნენ, ხოლო ისრაელის არმიის „ცახალის“ ერთ-ერთი სამხედრო ბაზა დროებით დაიპყრეს კიდევ, საიდანაც გატაცებული დაჭრილი ისრაელის სამხედროები ლაზაში გადაიყვანეს, ქუჩაში დაყარეს და მათზე ალტკინებული ბრბო „მიუშვეს“.

„ჰამასის“ სამხედრო ფრთის მეთაურმა მუჰამად დაფმა შემდეგი მოწოდება გაავრცელა: „მოვიდა დრო ყველა არაბული და ისლამური ძალების გაერთიანებისა, რათა ჩვენი მიზნებიდან გავეყაროთ ისრაელელი ოკუპანტები. დაიწყეთ შეტევა პალესტინაზე, რათა გავათავისუფლოთ ალ-აქსას მეჩეთი! დაულოდეთ დიდ რევოლუციას, რომელიც ბოლოს მოუღებს ოკუპაციას. ვისაც გავთ შამხანა ლიბანში, ერაყში, სირიაში, იემენში, მიუხედავად საზღვრებისა, აილეთ ხელში იარაღი, რადგან დრო მოვიდა“.

„ჰამასმა“ განაცხადა, რომ მან 7 ოქტომბრის დილას 5 ათასამდე რაკეტა გაუშვა ისრაელის ქალაქებისკენ და ეს ციფრი ცოტათი გაბერილიც რომ იყოს, მაინც ფაქტია, რომ ისრაელის მრავალრიცხოვან მზვერავებს ლაზაში მაინც გამოუპარათ პალესტინელების ამ, ბოლო დროის ყველაზე მასშტაბური სარაკეტო შეტევის დანაშაულები... მაგრამ ისრაელის არმიისა და სპეცსამსახურებისთვის ყველაზე მტიკინეული ის უნდა იყოს, რომ „ჰამასმა“ სასაზღვრო ღობის ბულდოზერებით გარღვევის შემდეგ, საზღვრისპირა შვიდი ებრაული დასახლებული პუნქტი დროებით დაიკავა (მათ შორის ქალაქები აშკელონი და სდეროტი) და იქაუ-

რობის განადგურება დაიწყო, ხოლო ისრაელის მოქალაქეები მინდვრებში გარბოდნენ თავის გადასარჩენად. ისრაელმა რეზერვისტების მობილიზაცია გამოაცხადა, რაც ნიშნავს, რომ თუკი „ჰამასი“ ამ მოულოდნელი სარაკეტო და სახმელეთო შეტევების შემდეგ ისევ ლაზის სექტორში დაბრუნდება, ისრაელის არმია უმოქმედოდ მაინც არ დარჩება და სასტიკ შურისმაძიებელ მოქმედებებს დაიწყებს ლაზის სექტორის ტერიტორიაზე როგორც სარაკეტო, ისე საარტილერიო მასივებული დარტყმებით, ხოლო თუკი ისრაელის ხელისუფლებამ სახმელეთო-სადაზვერვო ოპერაციის დაწყებას გადაწყვიტა და

„ისრაელის მოქალაქეებო, ეს არც ოპერაციაა, არც ორმხრივი სროლები, ეს ომია!“ – ისრაელის პრემიერ-მინისტრი ბენიამინ ნეთანიაჰუ

რა არის ლაზის სექტორი

ლაზის სექტორის სტატუსი საბოლოოდ განსაზღვრული არ არის. ის დე იურე იორდანეს დასავლეთ სანაპიროსთან ერთად ნაწილობრივ აღიარებული პალესტინის არაბული სახელმწიფოს ნაწილია. ლაზის სექტორის სიგრძე 40 კმ-ია, სიგანე — 6-12 კმ, საერთო ფართობი კი — 360 კვკმ. 2005 წელს ისრაელმა მთლიანად დატოვა ლაზის სექტორი, გა-

მოსახლა თავისი მოქალაქეები და გამოიყვანა საარმიო დანაყოფები, რის შემდეგაც ლაზის სექტორს ჩრდილოეთითა და აღმოსავლეთით გამოყოფი კედელი შემოარტყა. ამან შედეგი მოიტანა — ფაქტობრივად, შეწყდა ტერორისტული თავდასხმები ამ სექტორში მცხოვრებ ებრაელებსა და ისრაელის საარმიო პატრულზე, თუმცა ლაზის სექტორიდან სარაკეტო თავდასხმები კვლავ მეორედებოდა. ლაზის სექტორი სამხრეთით ესაზღვრება ეგვიპტეს, სადაც ასევე აგებულია სასაზღვრო გამოყოფი კედელი, ხოლო ლაზის სანაპირო ზოლს ისრაელის სანაპირო დაცვა აკონტროლებს.

რა რაკეტებს ესვრის „ჰამასი“ ისრაელის ქალაქებს

ლაზის სექტორში მოქმედი საერთაშორისო ტერორისტულ ორგანიზაციად აღიარებული „ჰამასის“ სარაკეტო არსენალი, ძირითადად, ორი გზით იესება: ფარულად იმპორტირებული (როგორც წესი, ირანიდან გემებით შეტანილი) და ადგილზე დამზადებული რაკეტების ხარჯზე. თუკი წლების წინ ლაზის სექტორში კერძო საამქროები „ჰამასის“ შეკვეთით კუსტარულად ამზადებდნენ „ქასამის“ ტიპის უმართავ რაკეტებს (თავიდან მათი კორპუსისთვის იყენებდნენ საგზაო ნიშნების მილესაც კი), ახლა იმპორტირებული მასალისგან ამზადებენ უფრო ხარისხიან რაკეტებს, რომელთა მოქმედების რადიუსი, გაბარიტების მიხედვით, რამდენიმე ათეული კმ-დან 100 კმ-მდე მერყეობს. „ჰამასის“ შეიარაღებაში არის 160 კმ-ზე მფრენი უმართავი რაკეტებიც, რომლებითაც პალესტინელებს ლაზის სექტორიდან ხაიფის პორტის დაბომბვაც შეუძლიათ, რომ არაფერი ვთქვათ თელავიზე, სადამდეც პირდაპირი ხაზით მხოლოდ 60 კმ-ია. ამასთან, „ჰამასი“ ავრცელებს ინფორმაციას, რომ მის შეიარაღებაში არის 250 კმ რადიუსის რაკეტებიც, რომლებიც ისრაელის ყველა წერტილს მისწვდება.

ისრაელის აგენტურული და საჰაერო დაზვერვა მუდმივად ნადირობს ლაზის სექტორში მოქმედი რაკეტების დამამზადებელი კუსტარული საამქროების გამოვლენაზე და როგორც კი სიტუაცია იძაბება (როგორც ამჟამად), წერტილოვანი საჰაერო დარტყმებით ერთმანეთის მიყოლებით ანადგურებს მათ. ამ საამქროებისგან განსხვავებით, „ჰამასის“ რაკეტების გამშვები დანადგარები, ძირითადად, მობილური, სატვირთო ავტომობილების ძარბზე და მონტაჟებულია და სარაკეტო ზალპის შემდეგ ამ მანქანებს სახლებისა და კორპუსების ეზოებსა და ფარეხებში მალავენ, რითაც მოსახლეობას დიდ საფრთხეს უქმნიან, რადგან ისრაელის საჰაერო დაზვერვა მყისიერად პოულობს რაკეტების ზალპის ადგილს და საპასუხო ზუსტ დარტყმას ერთ-ორი წუთის შემდეგ აყენებს.

ირაკლი ალადაშვილი

თვალსაზრისი

„ჩავოცდით კანკაბი კი არა, ხელისუფლების სისუღრუბი იწვევს“

ბოლო დღეების განმავლობაში მთელი ყურადღება საკონსტიტუციო სასამართლოში გამართულ პროცესზე იყო, სადაც კობახიძე ოპონენტების შეურაცხყოფით ცდილობდა პრეზიდენტის დამნაშავედ წარმოჩენას. ამასობაში „ქართულმა ოცნებამ“ აქციებზე კარგებისა და სხვა ატრიბუტიკის გამოყენება აკრძალა და საზოგადოებას ახარა, რადგან აკრძალეთ, რეგულაციის გადაგარჩინეთო. არის თუ არა კარგების აკრძალვა რეგულაციის პრევენცია და საერთოდ, არის თუ არა ქვეყანაში რეგულაციის და პოლიტიკურად უმართავი პროცესების საფრთხე, რა გავლენა ექნება ამ პოლიტიკურ პროცესებზე საკონსტიტუციო სასამართლოს გადაწყვეტილებას, რომელიც სულ მალე გახდება ცნობილი, ამ საკითხებზე ანალიტიკოს ირაპლი მელაშვილს ვესაუბრეთ:

— რაც არ უნდა კარგი იურისტები იყვნენ, ვინც პარლამენტს წარმოადგენდნენ, კობახიძე იქნება თუ სხვები, კარგად იცოდნენ სხვა ქვეყნების პრაქტიკა, ისინი ვერ ხვდებიან მთავარს, რა საჭიროა კონსტიტუცია და რისთვის შეიქმნა. თავის დროზე, როცა დამფუძნებელმა მამებმა მიიღეს კონსტიტუცია, მიზანი იყო, დაეცვა საზოგადოება იმითგან, ვისაც ძალაუფლება ჰქონდა ხელში და არ ეკუთვნინათ ის, რაც სურდათ. საქართველოში კი ამ ხალხს კონსტიტუცია და კანონები პირიქით აქვთ წარმოდგენილი და ჰგონიათ, კონსტიტუცია და კანონები იმისთვის არის, დაიცვათ მათი ძალაუფლება საზოგადოებისგან და უპირველესად მათგან, ვისაც მათი სანინალმდეგო პოზიცია აქვს. მთელი ამ პროცესის განმავლობაში ბატონი კობახიძე ცდილობდა საოცრების დამტკიცებას, რომ ხელისუფლება არის ერთადერთი, ვისაც აქვს უფლება ისაუბროს საგარეო პოლიტიკაზე. ხომ არავინ დაობს იმაზე, რომ

„ოცნებას“ ასე წარმოუდგენიათ ქვეყნის მართვა, რომ კონსტიტუციით მინიჭებული უფლებამოსილებები მხოლოდ მათ აძლევს უფლებას ყოველგვარი დასაბუთების გარეშე აუკრძალონ პრეზიდენტს ვიზიტები? „ოცნებას“ ამ საკითხზე საერთოდ არ უსაუბრია. რა, მთავრობა მომხრე იყო სტატუსის მონიჭების და ზურაბიშვილი იქ იმისთვის მიდიოდა, რომ ეს ჩაეშალა, ანუ ეწინააღმდეგებოდა მთავრობის გაცხადებულ პოლიტიკას? მთავრობამ ვალდებულადაც არ ჩათვალა თავი ახსნა პრეზიდენტისთვის თავისი გადაწყვეტილება, ეთქვა მისთვის არგუმენტები, თუ რატომ უკრძალავს ვიზიტს, დაესაბუთებინა თავისი გადაწყვეტილება თუნდაც საზოგადოებისთვის. არ არსებობს მსოფლიოში არც ერთი სალაღ მოაზროვნე, ცივილიზებულობის პრეტენზიის მქონე იურისტი, რომელიც ამ კონსტიტუციური ჩანაწერებით „მთავრობა ახორციელებს ქვეყნის საგარეო პოლიტიკას“, „საქართველოს

„არ გამოვრიცხავ, რომ პრეზიდენტის იმპიჩმენტისთვის ხმები ჰქონდეთ. ამ პარლამენტში ოპოზიციის ნაწილის მხარდაჭერით ისეთი რაღაცებია გასული, ეს გაგიკვირდებათ?“

პრეზიდენტი წარმოადგენს საქართველოს საგარეო ურთიერთობებში“ და „პრეზიდენტი მთავრობის თანხმობით ახორციელებს წარმომადგენლობით უფლებამოსილებებს საგარეო ურთიერთობებში“ დასაბუთებებს მთავრობის ქვეყნის სისწორეს. რა გამოდის, მთავრობას ყოველგვარი დასაბუთების გარეშე შეუძლია პრეზიდენტს აუკრძალოს უცხოელ კოლეგებთან საუბარი საგარეო პოლიტიკის საკითხებზე? ეს ნიშნავს მხოლოდ ერთს, რომ „ოცნების“ ლიდერებს საკითხი ასე ესმით — მთავრობას კონსტიტუცია აძლევს უფლებას, თუკი არ მოსწონს პრეზიდენტი, აუკრძალოს ვიზიტები. კონსტიტუციით მინიჭებული უფლებამოსილების ასეთი არაცივილიზებული, ველური გაგება პირველად გავიგე.

— ახლა როგორ გავრძობდებოდა პოლიტიკური პროცესები, რას ელოდებით?

— წარმოუდგენელია, საკონსტიტუციო სასამართლოში მიიღოს გადაწყვეტილება, რომელიც პრეზიდენტს აუკრძალავს საუბარს, როგორც ითხოვს „ოცნება“. რამდენიმე მოსამართლე რომ მხარს არ დაუჭერს ამას, ვიცი, მაგრამ იქ არის რამდენიმე მოსამართლე, რომლებსაც მთელი სამი დღის განმავლობაში ხმა არ ამოუღიათ. ერთი კითხვა მაინც არ დაეხადათ?

— როგორ სცნაოთ განვიხილოთ, თუ როგორ შეიძლება განვითარდეს პროცესები: თუკი საკონსტიტუციო სასამართლო იტყვის, რომ პრეზიდენტმა კონსტიტუცია დაარღვევა, რა მოხდება? მთ უმეტეს, არსებობს არაოფიციალური ინფორმაცია, რომ „ოცნებას“ 103 ხმა უკვე აქვს და იმპიჩმენტს შექმნის.

— არ გამოვრიცხავ, რომ ხმები ჰქონდეთ. ამ პარლამენტში ოპოზიციის ნაწილის მხარდაჭერით ისეთი რაღაცებია გასული, ეს გაგიკვირდებათ? გადააყენებენ პრეზიდენტს და გახდება მერე კობახიძე ან ვინმე პრეზიდენტი. ეს შეიძლება კარგიც იყოს, რადგან საზოგადოება, ბოლოს და ბოლოს, დაინახავს ამათ სახეს. მაგრამ ამ პროცესში სხვა რამ არის ძალიან საინტერესო: თუ მიაქციეთ ყურადღება, კობახი-

არც ერთ ლიდერს არა აქვს ხალხის ისეთი ნდობა, რომ მის მონობებზე ქუჩაში გავიდნენ. შესაძლოა ხალხი ძალიან გაბრაზებულია მთავრობაზე, მაგრამ არანაკლებ გაბრაზებულია ოპოზიციამაც. როდესაც ოპოზიცია ამბობს, რომ ხელისუფლებას მხოლოდ ხალხის 1/3 უჭერს მხარს, ტყუილად აქვს იმედი, რომ დანარჩენს ის გაიყვანს ქუჩაში. 1/3 უჭერს მხარს „ოცნებას“, ამაზე ნაკლები ოპოზიციას და დანარჩენი ე.წ. აბსენტისტია, რომელიც ქუჩაში ოპოზიციას არ გაჰყვება. ქუჩაში გადის ძალიან მოტივირებული ხალხი, რომელსაც სჭერა ლიდერის და რაც მთავარია, სჭერა, რომ თუკი ოპოზიცია მოვა ხელისუფლებაში, უკეთესს გააკეთებს...

ქმე თქვა, ერთმა სახელმწიფომ შემოგვთავაზა საერთო სამხედრო ნაწილების გაკეთება და ჩვენ რომ ამაზე დისკუსია დაგვეწყობო, მაშინვე იტყოდნენ, რომ ჩვენ განვიხილეთ ეს საკითხი — ანუ რაღაც შეთავაზება ჰქონდათ და არა მგონია, ეს გვეკეთებოდა ან სურინამიდან, ან ინდონეზიიდან. ნესით, ლაპარაკია ნატოს წევრ რომელიმე ქვეყანაზე, ეს კი ნიშნავს, რომ ხმები რაღაც შეთავაზებაზე, რომელსაც უნდა გაეღიერებინა საქართველოს თავდაცვისუნარიანობა და უსაფრთხოება და მთავრობა უარყოფდა, გამოდის, მართლაც იყო და მთავრობამ მოგვატყუა. აქ საინტერესოა კობახიძის მიდგომა, მე პასუხი არ გავცე, საერთოდ გავატარე — ანუ მას ასე ესმის სახელმწიფო ინტერესები. ერთმა კაცმა გადაწყვიტა, რა ექნა. სახელმწიფომ მიიღო ეს შეთავაზება და ნაცვლად იმისა, ინსტიტუციურად მიეღო გადაწყვეტილება, კობახიძემ გადაწყვიტა. მისაღები იყო თუ არა ეს საკითხი, ვერ შევაფასებთ, რადგან დეტალები არ ვიცი. მთავარი ის არის, თუ გადაწყვეტილების მიღების მიყენიზმი როგორი იყო. ასეთი ნარცისიზმი კატასტროფა და ავტორიტარიზმის ზედოცნა. კიდევ ერთი საოცარი რამ თქვა კობახიძემ, არ ვიცი, ამით ლარიბაშვილს დაარტყა თუ არა, მაგრამ თქვა, სტატუსი რომ არ მოგვანიჭონ, სალომე ზურაბიშვილი გადადგება? არ გადადგება, რადგან სტატუსის მიღებზე პასუხისმგებელი არ არისო, მაგრამ მთავრობა ხომ არის პასუხისმგებელი? რომ არ მივიღოთ, ლარიბაშვილს შეახოცავს ხელეძს და ეტყვის, გადადგეო? ამას თავი დავანებოთ, კობახიძის ნარცისიზმი იმის დემონსტრირება იყო, რომ ცალკეულმა პირებმა ჩაანაცვლეს სახელმწიფო ინსტიტუტები და როდესაც დაისმება კითხვა, არის თუ არა ქვეყანაში ავტორიტარიზმი, არავის არ

უნდა გაუკვირდეს, რადგან ეს მათი ქმედებებიდან და სიტყვებიდან გამომდინარეობს. ეს ძალიან აშკარად გამოჩნდა ამ პროცესზე. პრეზიდენტის გადაყენება სურთ ერთი რამის გამო — ყველა ადამიანი, რომელსაც აქვს განსხვავებული აზრი, რომელიც რაღაცაში ეცილება მათ, მაგალითად, კომპეტენციაში, საერთაშორისო ავტორიტეტში, ყველა უნდა ჩამოიშორონ და იმოქმედონ ერთი პრინციპით „ყველაფერს მე ვწყვეტ, მე ვაკეთებ“. ეს გვიჩვენა ამ სასამართლო პროცესში, რაც ძალიან საგანგაშოა.

— კობახიძემ ეს ყველაფერი თავისთვის გააკეთა, თუნდაც გარანტირებული სუთნიანი მომავლისთვის თუ შესაძლოა, როგორც სუს-აშვილმა იფარაუდა, ამ ადგილს ბიძინა ივანიშვილისთვის აშადადებენ?

— მარჩილოვას ვერ დავინყებ, რადგან ინფორმაცია არა მაქვს, ჩემთვის ეს პრინციპულიც არ არის. რა ერქმევა იმ კაცს, ვინც ამ თანამდებობაზე იქნება, მნიშვნელობა არა აქვს. ოცდაათი წელია, ეს ქვეყანა გადასულია ზვიადი-ედუარდი, ედუარდი-მიმი, მერე მიმი-ბიძინას ძახილზე. ახლა მიმი-ბიძინას წრეზე ვტრიალებთ. სინამდვილეში პრობლემა ის, რომ ქვეყანას მართავენ არა ინსტიტუტები, არამედ სხვადასხვა პირი, მათი პირადი ნება და შეხედულება უფრო მალა, ვიდრე ნებისმიერი დოკუმენტი, სტრატეგია. რასაც კობახიძე ამბობს, სწორედ ამის დასტურია.

— საკონსტიტუციო რომ თქვას, ზურაბიშვილს კონსტიტუცია არ დაუარღვევია, ასეთ შემთხვევაში რა მოხდება?

— „ქართული ოცნება“ გამოაცხადებს, აი, ნახეთ, როგორი დემოკრატია გვაქვსო. შესაძლოა ისიც გვითხრან, სპეციალურად გავაკეთეთ, რომ გვეჩვენებინა, როგორი დემოკრატიაა ქვეყანაშიო...

ხელისუფლება ძალიან შეშინებულია. ეს იმაზეც ეტყობათ, რა ფართოფურთხით მიიღეს აქციებზე აკრძალვების კანონი. ვინმეს თუ მართლა ჰგონია, რომ რეგულაცია კარგების გარეშე ვერ მოხდება, პირდაპირ ფსიქიატრიულშია წასაყვანი. კარგები ჰგონიათ რეგულაციის აუცილებელი ატრიბუტი და დადგმას თუ აკრძალავენ, ამით ქვეყანას გადაარჩენენ, თან ამას ისეთი ზემო-

„კერძო ვიზიტის დროს პრეზიდენტი რას ილაპარაკებს, რა კობახიძის საქმეა? ხელისუფლება ცდილობს საკონსტიტუციო სასამართლოს ამ გადაწყვეტილებით ამაში ამოსდოს ყველას და საზღვარგარეთ საგარეო პოლიტიკაზე საუბარი მხოლოდ დაანესოს“

გონებულები სახეებით ლაპარაკობენ, ძალიან სასაცილოა. კარვებზე ასეთივე გართულეობა ჰქონდა სააკაშვილს, 7 ნოემბერს სწორედ ამიტომ დაგვარბია და მინც წააგო. შემდეგ მთელი რუსთაველი კარვებით იყო გადავსებული და რა რევოლუცია მოხდა? რევოლუციებს სინამდვილეში სხვა რაღაცები ინვესტის და მთავარი ხელისუფლების სისულელეა. იქ, სადაც ხელისუფლება სუ-

ვინმეს თუ მართლა ჰგონია, რომ რევოლუცია კარვების გარეშე ვერ მოხდება, პირდაპირ ფსიქიატრიულშია წასაყვანი. კარვები ჰგონიათ რევოლუციის აუცილებელი ატრიბუტი და დადგმას თუ აკრძალავენ, ამით ქვეყანას გადაარჩინენ, თან ამას ისეთი ზემოთკონტროლი სახეებით ლაპარაკობენ, ძალიან სასაცილოა. კარვებზე ასეთივე გართულეობა ჰქონდა სააკაშვილს, 7 ნოემბერს სწორედ ამიტომ დაგვარბია და მინც წააგო. შემდეგ მთელი რუსთაველი კარვებით იყო გადავსებული და რა რევოლუცია მოხდა?

ლეული არ არის, რევოლუციები არ ხდება.
— ხელისუფლების სისულელეები არის იმ ზღვრამდე მისული, რომ რევოლუცია მოხდეს?
— არა, რა თქმა უნდა. გარდა იმისა, რომ საქართველო უკვე ატყვევდა რევოლუციები, რევოლუციის ავტორიტეტისა და ლიდერის სჭირდება. ვერ ვხედავ ოპოზიციას იმდენად პირს, ვინც შეძლებს ამ ტვირთის აღებას. არც ერთ ლიდერს არა აქვს ხალხის ისეთი ნდობა, რომ მის მონოდეობაზე ქუჩაში გავიდნენ. შესაძლოა ხალხი ძალიან გაბრაზებულია მთავრობაზე, მაგრამ არანაკლებ გაბრაზებულია ოპოზიციაც. როდესაც ოპოზიცია ამბობს, რომ ხელისუფლებას მხოლოდ ხალხის 1/3 უჭერს მხარს, ტყუილად აქვს იმედი, რომ დანარჩენის ის გაიყვანს ქუჩაში. 1/3 უჭერს მხარს „ოცნებას“, ამაზე ნაკლები ოპოზიციის და დანარჩენი ე.წ. აბსენტისტია, რომელიც ქუჩაში ოპოზიციას არ გაჰყვება. ქუჩაში გადის ძალიან მოტივირებული ხალხი, რომელსაც სჯერა, რომ ლიდერის და რაც მთავარია, სჯერა, რომ თუკი ოპოზიცია მოვა ხელისუფლებაში, უკეთესს გააკეთებს. ჩვენი ოპოზიცია კი თუ მოვა, რას გააკეთებს, კაციშვილმა არ იცის, არც თვითონ იცინა და ხალხსაც ვერაფერს ეუბნებიან, გარდა იმისა, ევროპაში გვინდა და „ოცნების“ ლიდერები ბიძინას ზებრები არიანო. ასეთ პირობებში რევოლუციის მოწყობა ძალიან რთული იქნება და არც იმ ვგულებით არის შესაძლებელი, ჩვენი უშიშროების სამინისტრო რომ აანონსებს. ვილადაც თუ ჰგონია, საქართველოში 2003 წელს რევოლუცია „კმარამ“ მოახდინა, ძალიან ცდება. რევოლუციური განწყობა იყო,

იყვნენ ლიდერები, „კმარა“ კი იყო ინსტრუმენტი, რომელსაც პოლიტიკოსები იყენებდნენ. მხოლოდ და მხოლოდ ინსტრუმენტი და არამც და არამც რევოლუციის იდეოლოგია და მამოძრავებელი ძალა. კიდევ ვიმეორებ — რევოლუციის სჭირდება მკაფიოდ გამოკვეთილი ლიდერი ან ლიდერთა ჯგუფი, რომელსაც საქართველოში ვერ ვხედავ.
— თუკი ვერ მივიღო სტატუსი, ზურაბიშვილს მოუწყვეს იმპიჩმენტი, ეს არ იქნება საკმარისი ხალხის მოტივაციისთვის? გამოიყვანება ამ მოტივაციულ, სტატუსის ვერმიღებით გაბრაზებულ ხალხს სათავეში ზურაბიშვილი ჩაუდგეს და ამ პროცესმა ხელისუფლება ჩამოშალოს?
— ამის პოტენციალი ზურაბიშვილს შეიძლება ჰქონდეს. თვითონ მოინდომებს თუ არა, ძნელი სათქმელია, რადგან რთული ადამიანია. როცა პრეზიდენტობის კანდიდატად წამოაყენეს, თუ გახსოვთ, მაშინ ვთქვი, „ოცნებას“ მისგან ძალიან დიდი სირთულეები ელის-მეთქი. ის უფრო პოლიტიკოსი ქალების ნინ წამოწევას ცდილობს და ვნახოთ, რა გამოუვა, როგორი რესურსები და მხარდაჭერა ექნება. მე არ მიყვარს ისეთ რაღაცებზე საუბარი, რაზეც ობიექტური მონაცემები არ გამაჩნია. თუმცა წამდვილად ობიექტურობაა ის, რომ პატარა პარტიების შეკრება მას წამდვილად შეუძლია.
— მეტი მერ ახალი პლატფორმის შექმნა, რთი მოლოდინიც არსებობს, რას ნიშნავს „ნაცმოძრაობისთვის“ და მეორე მხრე, შეცვლის თუ არა ოპოზიციის ფლანგზე მდგომარეობას?
— რა თქმა უნდა, ეს „ნაცმოძრაობისთვის“ არ იქნება სასიამოვნო მოვლენა. მე-

რუსა მაჩიძე

3 დღის განმავლობაში მთელი საქართველო პირდაპირ ეთერში ადევნებდა თვალს უპრეცედენტო ხმაურთან სასამართლო პროცესს. საკონსტიტუციო სასამართლოს 9 მოსამართლემ უნდა დაადგინოს, დაარღვია თუ არა საქართველოს პრეზიდენტმა კონსტიტუცია მაშინ, როცა ის მთავრობის თანხმობის გარეშე გერმანიის, ევროსაბჭოსა და საფრანგეთის პრეზიდენტებს შეხვდა. მმართველი პარტიის ოთხი დეპუტატი 80 დეპუტატის სახელით საკონსტიტუციო სასამართლოში შესული საჩივრის დაკმაყოფილებას ითხოვდა. ირწმუნებოდნენ, რომ პრეზიდენტმა დაარღვია კონსტიტუცია, რომელიც მას არ აძლევს უფლებას მთავრობასთან შეუთანხმებლად ქვეყნის გარეთ შეხვედეს სხვა ქვეყნის უმაღლესი თანამდებობის პირებს. დიდხანს ისაუბრა პროცესზე მოქმედი კონსტიტუციის თანავტორმა და მმართველი პარტიის თავმჯდომარე ირაკლი კობახიძემ, სალომე ზურაბიშვილს კი მოქმედი კონსტიტუციის თანავტორი და პარლამენტის ყოფილი ვიცე-სპიკერი თამარ ჩუგოშვილი და იურისტი მათა კობალეიშვილი წარმოადგენდნენ. „წ2-ე მუსლი არ უნდა იქნეს განხილული იმგვარად, თითქოს პრეზიდენტი სრულიად შეზღუდულია მთავრობის ნების გამოვლენით და მის გარეშე ვერ იმოქმედებს საგარეო ურთიერთობებში“, — ამბობს კობალეიშვილი და იმონებს 49-ე მუხლს, რომლის მიხედვითაც, „საქართველოს პრეზიდენტი წარმოადგენს საქართველოს საგარეო ურთიერთობებში“. დაირღვა თუ არა კონსტიტუცია, რამდენად დასაბუთებული იყო მხარეების არგუმენტები, დაზიანებს თუ არა ეს პროცესი ჩვენს ქვეყანას, ამ და სხვა საინტერესო საკითხებზე კონსტიტუციონალისტი მანუშკი მინაპაძე გვსაუბრება:

„კონსტიტუცია ფორმალურად დაირღვა, მაგრამ ეს იყო ქვეყნისთვის სასარგებლო ნაბიჯი“

— საქართველოს ისტორიაში ასეთი რამ პირველად მოხდა, აქამდე არც პრეზიდენტისა და არც სხვა თანამდებობის პირის იმპიჩმენტის საკითხი არ წამოიჭრებოდა. კიდევ უფრო საინტერესოა ის, რომ ეს არის მმართველი გუნდის წამოწყებული პროცესი და არა ოპოზიციის. ამიტომ ამ პროცესების სიმძიმე მთავრობის კისერზე უნდა გადავიტანოთ, რადგან მან არაფერს გან შექმნა პრობლემა, მით უმეტეს მაშინ, როცა ევროკავშირის ძალიან მნიშვნელოვან გადაწყვეტილებას ველოდებით. ობიექტური დამკვირვებლის გადმოსახედიდან გეტყვით, რომ პრეზიდენტი მხოლოდ კარგს აკეთებდა ქვეყნისთვის და არაფერს გაუფუჭებდა მას არ შეეძლო. ამას დავამატო იმპიჩმენტის წამოწყების პერიოდი — ის დაიწყო ქვეყნისთვის მნიშვნელოვან პერიოდში, არადა, ამ საქმეს არა აქვს ხანდაზმულობა, ნებისმიერ დროს შეიძლებოდა ამის გაკეთება...
პრეზიდენტი ევროინტეგრაციის ხელშეწყობადაც იყენებს თავის შესაძლებლობებს და მთავრობა ამის საშუალებას არაფერს არ აძლევს, მისი გადაწყვეტების პროცედურას იწყებს — ამას პოლიტიკურად არავინ ალიქვამს. ეს იყო ძალიან ცუდი და მართლაც სასამართლო პროცესი. სასამართლომ ისე უნდა წარმართოს პროცესი, ამდენი შესა-

ძლებლობა მხარეს არ უნდა მისცეს. ვფიქრობ, არც სასამართლოს იმიჯზე იმოქმედებს ეს დადებითად. როცა პროცესი მიგყავს, უნდა უზრუნველყო, რომ მხარეები ეთიკის ნორმებს არ გასცდნენ. სასამართლო მეტისმეტად ფამილიარული იყო.
— თქვენ მოისმინეთ ორვე მხარის არგუმენტები. დაარღვია პრეზიდენტმა კონსტიტუცია?
— იმპიჩმენტს აქვს პოლიტიკური და სამართლებრივი განზომილება. სამართლებრივ განზომილებას პასუხი უნდა გასცეს სასამართლომ, აქ კი სამართლებრივი არგუმენტების, კონსტიტუციის მინარისის გარკვევა მიდის. პოლიტიკურ კი პარლამენტში გადადის და პარლამენტმა უნდა განსაზღვროს, მიუხედავად იმისა, რომ დაირღვა კონსტიტუცია, პრეზიდენტი იმსახურებს თუ არა იმპიჩმენტს. ძალიან მკაფიოა, რომ პრეზიდენტმა კონსტიტუცია დაარღვია და აქ საკონსტიტუციო სასამართლოს, როგორც გადაწყვეტილების მიმღებს, დიდი არჩევანი არა აქვს. თუმცა, მე რომ ვიყო პარლამენტის წევრი, არ დავუჭერდი მხარს პრეზიდენტის იმპიჩმენტს, რადგან მას მნიშვნელოვანი არაფერი დაუზიანებია, პირიქით. კონსტიტუცია ფორმალურად დაირღვა, მაგრამ ეს იყო ქვეყნის-

ლია, ალბათ, „ნაცმოძრაობის“ რაღაც ხმებს წამოიღებს. თუმცა არა მცონია, ეს „ნაციონალისტების“ ტრაგიკული შედეგი იყო, დიდი დანაკარგი არ ექნებოდა. „ნაცმოძრაობის“ ამომრჩეველი სააკაშვილის ამომრჩეველია და სააკაშვილი, როგორც მისი განცხადებებიდან ჩანს, მეტი კი არა, ხაბეშვილისა და ახალი მენეჯმენტის მხარეზეა. თუმცა მეტი შეუძლია გააძლიეროს ოპოზიციური ფლანგი. გამოჩნდება, მეტი რა მხარდაჭერა ექნება. მეტი ჰყავს მომხრეები „ნაცმოძრაობაში“. ამ ხალხს მეტი ურჩევნია ხაბეშვილსა და იმ გუნდს, რომელიც მის უკან დგას, მაგრამ თუკი მეტი გავა „ნაცმოძრაობიდან“, რაც უკვე მიმას პარტიასთან რეალურ დაპირისპირებას ნიშნავს, გაჰყვება თუ არა მას არა ხაბეშვილის, არამედ ენმ-ის წინააღმდეგ ბრძოლაში ხაბეშვილის მოწინააღმდეგეთა გუნდი, ძნელი სათქმელია. იქნება თუ არა მათთვის მეტი ლიდერობა უფრო მნიშვნელოვანი, ვიდრე ციხეში მყოფი გამოჩნდის ერთგულეობა? ამას მომავალი აჩვენებს. მეტი, ალბათ, შეეცდება, თავის განცხადებებში არ დაარტყას სააკაშვილს, პირიქით პარტიის ახალ მენეჯმენტს დასდოს ბრალი უმოქმედობაში, მაგრამ ასეთ შემთხვევაში ის დაავარგავს მის პოტენციალს, რომ იმათი ხმები მოიზიდოს, ვისაც ქვეყნის მმართველობაში მის მობრუნება არ სურს. ამიტომ ვფიქრობ, მეტი მინც მოუწევს პარტიისთვის მოქმედა ბარიერის გადასალახად. მასაც მოუწევს ფიქრი, რომ რაღაც კოალიციამ შევიდეს, თუ სურს გარანტირებული ჰქონდეს პარლამენტში შესვლა. 5% დაახლოებით ასი ათასი ხმა და გამოდის, მან „ნაცმოძრაობის“ ხმების 20% მინც უნდა წამოიღოს, რაც ძალიან ძნელი იქნება. დანარჩენი ამომრჩეველი კი, ვინც ანტიანაცია, არა მგონია, მეტიასკენ მიბრუნდეს, მას ბევრი სხვა არჩევანი აქვს. აქედან გამომდინარე, ჩემი აზრით, მეტიც იფიქრებს რაღაც ფლანგის გაძლიერებაზე, არ ვიცი, ეს ვინ იქნება, „ლელო“ თუ კიდევ სხვა. კოალიციების შექმნის დროს ქართული პოლიტიკა უცნაურობებით არის ხოლმე სავსე.

რუსა მაჩიძე

მკაფიოა, რომ პრეზიდენტმა კონსტიტუცია დაარღვია და აქ საკონსტიტუციო სასამართლოს, როგორც გადაწყვეტილების მიმღებს, დიდი არჩევანი არა აქვს. თუმცა, მე რომ ვიყო პარლამენტის წევრი, არ დავუჭერდი მხარს იმპიჩმენტს, რადგან პრეზიდენტს მნიშვნელოვანი არაფერი დაუზიანებია, პირიქით...

თა ხურცილაძე

თვალსაზრისი

8

ოგიერთი ოპოზიციონერი პოლიტიკოსი ირწმუნება, რომ „ქართულმა ოცნებამ“ უკვე მოისყიდა მათი კოლეგა ოპოზიციონერი დეპუტატები, რათა მათ პრეზიდენტ სალომე ზურაბიშვილის იმპიჩმენტს მხარი დაუჭიროს.

კულუარული ვერსიით, ამ საქმისთვის უკვე 103 დეპუტატი მობილიზებული. შეგახსენებთ, რომ საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოში პრეზიდენტ სალომე ზურაბიშვილის საიმპიჩმენტო წარდგინების განხილვა 3 დღის განმავლობაში მიმდინარეობდა. საკითხს საკონსტიტუციო სასამართლოს 9 მოსამართლისგან შემდგარი პლენური განიხილავდა. მმართველი გუნდის მიერ ზურაბიშვილის წინააღმდეგ იმპიჩმენტის პროცესის დაწყების საფუძველი პრეზიდენტის ის საგარეო ვიზიტები გახდა, რაზეც მთავრობამ სალომე ზურაბიშვილს თანხმობა არ მისცა. პრეზიდენტის თანამდებობიდან იმპიჩმენტის წესით გადაყენების საკითხი 1-ლ სექტემბერს პარტია „ქართული ოცნების“ პოლიტსაბჭოს სხდომაზე გადაწყდა. საკონსტიტუციო სასამართლოს დასკვნის მოსამზადებლად ერთთვიანი ვადა აქვს. სასამართლოს დადებითი დასკვნის შემთხვევაში, პრეზიდენტის გადასაყენებლად 100 დეპუტატის ხმა არის საჭირო, რაც „ქართული ოცნების“ უმრავლესობას არ გააჩნია, თუმცა, როგორც უკვე მოგახსენეთ, კულუარული ინფორმაციით, საჭირო ხმები უკვე მობილიზებულია. როგორ შეიძლება დასრულდეს ეს პროცესი, როგორ გააგრძელებს ოპოზიციონერებს სალომე ზურაბიშვილი, თუ ის პრეზიდენტის პოსტს შეინარჩუნებს, ან რა მოხდება იმპიჩმენტის შემთხვევაში, მოსლოდნელია თუ არა პოლარიზაციის გამწვავება, ამ საკითხებზე ანალიტიკოსი დავით ზურაბიშვილი გვსაუბრება:

— ვფიქრობ, საკონსტიტუციო სასამართლო დაკავშირებულია ხელისუფლების მოთხოვნას, გასცემს დასკვნას, რომ პრეზიდენტმა ზურაბიშვილმა დაარღვია კონსტიტუცია. ამასთან, შეეცდებიან დასკვნას პოლიტიკისგან გამიჯნული ფორმულირება მისცენ. არა მგონია, „ქართულ ოცნებას“ 103 დეპუტატი ჰყავდეს მობილიზებული, თითქმის დარწმუნებული ვარ, რომ იმპიჩმენტი ჩავარდება. „ოცნების“ დეპუტატებს ზილფიმდანი და ინჯიკა რომ მივთავალოთ, ოპოზიციიდან 10 ხმა მაინც სჭირდება. 10 ხმის ოპოზიციიდან გადმობირება, მოსყიდვა შეუძლებელი მგონია, მით უფრო, „ნაციონალური მოძრაობის“ ფრაქციას გამოცხადებული აქვს, რომ სხდომაზე არ შევა. ამიტომ მგონია, რომ კულუარებში თავად მმართველი გუნდი ავრცელებს ინფორმაციას დემორალიზების მიზნით.

— როგორც პარტია „საქართველოსთვის“ წევრი მისიელ დაუშვლი ამბობს, მიუხედავად „ნაციონალური მოძრაობის“ საჯარო განცხადებებისა, რომ არ გვემავნ იმპიჩმენტზე სხდომათა დარბაზში შესვლას, ისინი მაინც აპირებენ ხმა მისცენ პრეზიდენტის იმპიჩმენტს.

— „აღდგომა და სვალეო“, ყველაფერს მალე გავიგებთ.

არ მჯერა, რომ „ნაციონალურს“ და „ოცნებას“ შორის ბარიერებია. უბრალოდ, ამ ორი პოლიტიკური გუნდის ინტერესები ხშირად ემთხვევა ერთმანეთს. მაგალითად, ორივეს ანგარიშს უნდა უქონდეს დღის წესრიგში და პოლიტიკურ სცენაზე მსოფლიო ორი მოთამაშე.

— როგორ წარმოგიდგინათ, თუ „ქართულ ოცნებას“ წინასწარ მომზადებული, გათვლილი და შესაბამისი პრეზიდენტის დასაყენებელი შეთანხმებული არ ჰქონდა ყველაფერი, რა იმედით წამოიწყო პრეზიდენტის იმპიჩმენტის პროცედურა?

— ამასთან დაკავშირებით უკვე მაქვს ჩამოყალიბებული აზრი. ვერ კიდევ მაშინ, როდესაც იმპიჩმენტის პროცედურა ახალი დაწყებული იყო, ბატონმა კობახიძემ განაცხადა, ჩვენ ვიცით, რომ „ნაციონალური მოძრაობის“ მხარდაჭერის გარეშე ამას ვერ გავაკეთებთ, მაგრამ პრეზიდენტის და ოპოზიციის რეალური სახე უნდა გაჩვენოთ. ამ განცხადებამდე ერთი დღით ადრე ბატონმა მდინარაძემ თქვა, ვიცით, იმპიჩმენტისთვის ხმები მაინც არ გვყოფნის და ამიტომ ამ პროცედურის წამოწყებას არ ვაპირებთო. ე.ი. „ქართულმა ოცნებამ“ ერთ დღეში შეცვალა გადაწყვეტილება, რაც ნიშნავს, რომ საქმეში ივანიშვილი ჩაერია. მდინარაძე გუნდთან შეთანხმების გარეშე ვერ გავაკეთებდა განცხადებას, როგორც ჩანს, ის რაც თქვა, მმართველი გუნდის პოზი-

„პრეზიდენტის იმპიჩმენტი პუტინის დასანახავად წამოწყებული თამაში“

არა მგონია, „ქართულ ოცნებას“ 103 დეპუტატი ჰყავდეს მობილიზებული, თითქმის დარწმუნებული ვარ, რომ იმპიჩმენტი ჩავარდება. „ოცნების“ დეპუტატებს ზილფიმდანი და ინჯიკა რომ მივთავალოთ, ოპოზიციიდან 10 ხმა მაინც სჭირდება. 10 ხმის ოპოზიციიდან გადმობირება, მოსყიდვა შეუძლებელი მგონია, მით უფრო, „ნაციონალური მოძრაობის“ ფრაქციას გამოცხადებული აქვს, რომ სხდომაზე არ შევა...

ცია იყო, რომლის შეცვლაც მერე ვილაპირებ მოითხოვს.

მმართველი გუნდისთვის ასეთი თამაში ნაგებობიანია წმინდა პოლიტიკურად იმ შემთხვევაშიც კი, თუ იმ 10 ხმის მოსყიდვას მოახერხებს და საბოლოოდ პრეზიდენტის იმპიჩმენტი მოხდება. რატომ? იმიტომ, რომ ასეთ შემთხვევაში სალომე ზურაბიშვილი ძალიან მარტივად გაფორმდება ოპოზიციის ლიდერად, თანაც იმ ოპოზიციის, რომელშიც „ნაციონალური“ არ შეიძინა. ხელისუფლებას კი ყველაზე მტრად ისეთი პოლიტიკური მესამე ძალის ჩამოყალიბების შიშია, სადაც „ნაციონალური“ არ იქნება. თავის მხრივ, სალომე ზურაბიშვილი არაფერს პარტიაზე არც იმპიჩმენტის შემთხვევაში, არც პოსტის შეინარჩუნების შემთხვევაში, არც პრეზიდენტის პოსტს შეინარჩუნებს, ან რა მოხდება იმპიჩმენტის შემთხვევაში, მოსლოდნელია თუ არა პოლარიზაციის გამწვავება, ამ საკითხებზე ანალიტიკოსი დავით ზურაბიშვილი გვსაუბრება:

— ფიქრობთ, რომ ივანიშვილი პუტინთან ანგარიშგაღებულია?

— ივანიშვილსა და პუტინს შორის სუბორდინაციული კავშირი არ არის, პუტინი ნამდვილად არ გასცემს ინსტრუქციებს ივანიშვილისთვის. სხვაგვარ დამოკიდებულებასთან გვაქვს საქმე — „ქართულ ოცნებას“ რომ ბოლო ორი წლის განმავლობაში მკვეთრად ანტიდასავლური და რუსეთისთვის საამებელი პოზიცია აქვს, შემთხვევითი არ არის, ეს ყველაფერი ძალაუფლების შენარჩუნებისთვის კეთდება. ლოგიკას თუ მივყვებით, ივანიშვილი აუცილებლად შეეცდებოდა რუსეთის ხელისუფლებასთან კავშირის გამორჩევას. ბოლო დროს გაირკვა კიდევ, რომ რუსეთისა და საქართველოს ხელისუფლებებს შორის დამაკავშირებელი ფიგურა ყოფილი გენერალ-პოლკოვნიკი ოთარ ფარცხალაძე ყოფილა. ჩემი აზრით, იმპიჩმენტი პუტინის დასანახავად წამოწყებული თამაშია. შეძლო ივანიშვილმა პუტინის დარწმუნება? პუტინი მისი ფსიქოლოგიიდან გამომდინარე ვერაფრით ვერ დაიჯერებს, რომ ივანიშვილს მისი დანიშნული პრეზიდენტი არ ემორჩილება. დარწმუნებული ვარ, პუტინი ფიქრობს, რომ ივანიშვილი

ორმაგ თამაშს ეწევა — ცდილობს ერთგულად მოაჩვენოს თავი, მაგრამ ზურაბიშვილის საშუალებით დასავლეთსაც ეთამაშება. პუტინს რომ ივანიშვილის არ სჯერა, ამაზე ოქამირი რუსული ბაზების განთავსების გადაწყვეტილებაც მეტყველებს. რუსები თან ოკუპირებულ აფხაზეთში, ოქამირის რაიონში რუსეთის სამხედრო-საზღვაო ძალების ახალი მუდმივი ბაზის გახსნას აანონსებენ და თან საქართველოს ხელისუფლებას აქებენ.

— ამ გადაწყვეტილებით რუსეთმა საქართველო, სახელმძღვანელო აფხაზეთი, უკრაინული არმიის სამიზნე გახდა. რით თქმა შეიძლება, გამოიღო თუ არა ნაყოფი რუსეთთან დათმობის პოლიტიკა? საინტერესოა ისიც, აფხაზეთს რატომ უნარიათ ოქამირში რუსული ბაზების განთავსება, საფრთხეს ვერ ხედავენ?

— ივანიშვილი ყოველთვის ძალიან ეფინოვება პუტინის. თავად ვიყავი მის გუნდში და კარგად მახსოვს, როგორი წარმოდგენები ჰქონდა მასზე: აბი, ზორიტი და საშიში — ასეთი იყო პუტინი მის წარმოსახვაში. ივანიშვილი დარწმუნებული იყო, რომ საქართველოს შემთხვევაში არც მკვლელსა და მოკლულს შორის არაფერი იყო. ივანიშვილი არც იმდენად იყო დარწმუნებული, რომ საქართველოს განმარტოვებას მოერიდებოდა. რაც შეეხება მთავრის საბარეო პოლიტიკას, ყოველთვის ამგვარად, რომ დასავლეთისკენ ის უნდა წავსულიყავით, რუსეთში არ გაგაველიზინებინა. კულუარულად ხშირად გვქონდა ამგვარი საუბარი. მე სულ მქონდა იმედი, რომ ბატონ ივანიშვილს პრეტენზია დასანახავად, რომ დასავლეთისკენ სვლა რუსეთის გაღიზიანების ბარეში არ გამოვიდოდა და ერთდროულად საქართველოს განმარტოვებაც და რუსეთთან კეთილმეზობლური ურთიერთობის დამყარებაც შეუძლებელი იქნებოდა.

საქართველოს ისტორიის ელემენტარული ცოდნაც საკმარისია ამის მისახედრად. იმის გაანალიზება მაინც ხომ შეიძლებოდა, რაც შევარდნაძისა და სააკაშვილის მმართველობის პერიოდში მოხდა? ორივე პრეზიდენტი შეეცადა რუსეთის ხელისუფლებასთან ურთიერთობის დატვირთვით პოლიტიკური დივიდენდი მიეღო, მაგრამ არც ერთს არ გამოუვიდა. როგორც ჩანს, ბატონმა ივანიშვილმა მიიჩნია, რომ ის, რაც შევარდნაძეს და სააკაშვილს არ გამოუვიდათ, მას გამოუვიდოდა. მართალია, ივანიშვილი პრაქტიკული გონების ადამიანია,

კარგად იცის, როგორ უნდა ქონების დაკრეფა და ძალაუფლების შენარჩუნება, მაგრამ პოლიტიკურ თამაშებში საერთოდ ვერ ერკვევა. ამას თავიდან არც მალავდა, გვეუბნებოდა, მე ამ საკითხში ვერ ერკვევი და თქვენ მითხარითო. როგორც ჩანს, ახლა მის გვერდით არაფერი არის ისეთი, ვისაც ერთდროულად აზრიც მოეკითხება და გულწრფელიც არის.

„ქართული ოცნებისთვის“ უკრაინა „ნაციონალურ“ არის გაიგივებული და რუსეთთან ომში ზელენსკის გამარჯვებას „ნაციონალურ“ გამარჯვებად მიიჩნევენ. რუსეთ-უკრაინის ომის ფონზე ისეთი ვითარება შეიქმნა, რომ შუალედური პოზიციის დაჭერა არ გამოდიოდა — ან რუსეთის მხარეს უნდა ყოფილიყავი, ან უკრაინის. იქიდან გამომდინარე, რომ საქართველოს და უკრაინის ხელისუფლებებს შორის იმთავითვე დაძაბული ურთიერთობა იყო და შემდეგ ამერიკულ-ევროპულ პარტნიორულ ურთიერთობებშიც ბზარი გაჩნდა, ივანიშვილს გაუჩნდა ეჭვი, რომ დასავლეთი მის წინააღმდეგ შეთქმულებას გეგმადა. ჩემი აზრით, ამ შიშმა აიძულა, რომ რუსეთთან რალაც ტიპის ვალდებულებები აეღო.

არ არის გამორიცხვად, ივანიშვილი რუსეთის იმას დაჰპირდა, რის შესრულებასაც ვერ ახერხებდა. შესაძლებელია რუსეთში აფხაზეთში გაზავის განთავსებით არ შემოიფარგლოს და კიდევ უფრო დიდი გამომწვევის წინაშე აღმოჩნდეს.

რუსეთი ამ ნაბიჯით, ფაქტობრივად, აფხაზეთის ანექსიის გაფორმებას შეეცადა. წესით, ახლა მხოლოდ საქართველოს საგარეო საქმეთა სამინისტრო კი არა, პრემიერი უნდა აკეთებდეს ძალიან კრიტიკულ განცხადებას. კობახიძისგან იმის თქმა, ჩვენ ვიცით, რასაც ვაკეთებთ და თქვენ მშვიდად იყავითო, სრული სისულელე იყო. თუ მართლაც იცი, რას აკეთებ და თუ შეუძლებელია ივანიშვილის პოლიტიკა კარგადად, მაშინ განმარტოვებ კიდევ, რუსეთი რატომ გიხსნის შენს ტერიტორიაზე სამხედრო ბაზას. მტერს რომ არ აღიზიანებ, ამით რალაც სარგებელი ხომ უნდა მიიღო? სარგებელია ჩვენთვის აფხაზეთში რუსული ბაზა? ან კიდევ, რომ შეუძლებელია დასავლეთს საქართველოს ომში ჩართვა უნდაო, ამისხენი, რუსეთი რას აკეთებს ამ ნაბიჯით, ის არ გვითრევს ომში? ვინმეს ჰგონია, ოქამირში დაბანაკებულ ბაზას უკრაინული რაკეტები და დრონები არ მისწვდება? აფხაზეთს რა უნარიათ, არ ვიცი, მათი ნაციონალიზმი მხოლოდ საქართველოსგან დამოუკიდებლობაში გამოიხატება, არც რუსეთთან ყოფნა სურთ მაინცდამაინც, მაგრამ ამას მაინც შეეგუებან.

ახლა აფხაზეთს ძალიან ეფინოვება ივანიშვილი რუსეთის დაგარტოვების. ფიქრობენ, რომ უკრაინისგან მარცხის შემდეგ მოსკოვს რეგიონიდან გასვლა მოუხდება და საპარტიკულოსთან პირისპირ დაარბიან. რუსეთში მათთვის საპარტიკულოსგან დაცვის ბარანტი. კი აცნობიერებენ, რა საფრთხის წინაშეც დადგებიან ოქამირში რუსული ბაზების განთავსების შემდეგ, მაგრამ სხვა გამოსავალი არ აქვთ, ჩიხში არიან.

ამ ხალხს სულ ცოტა გონიერება რომ ჰქონდეს, რუსეთი პატრონად არ უნდა მიიჩნდეს. სამწუხაროდ, ბოლოდროინდელი მოვლენები მაძლევს იმის ფიქრის საფუძველს, რომ აფხაზეთი კი არა, ქართველებიც ვერ გეგებიან, რომ მოძალადეს რაც უფრო მეტად დაუხრი თავს, მით მეტად გაგლახავს. ასეთი მოცემულობის ფონზე ძალიან საშიშია საქართველოს რუსეთთან მარტო დარჩენა.

— თუ პრემიერის ბოლოდროინდელი განცხადებას გაითვალისწინებთ, საქართველოს არც მოუწევს რუსეთთან მარტო დარჩენა. პრემიერმა განაცხადა, რომ მან თითქმის ყველა ევროპული ლიდერისგან პირობა მიიღო, რომ საქართველოსთვის კანდიდატის სტატუსის მიჩვენებას მხარს დაუჭერენ.

— ამის მეც მჯერა. თითქმის დარწმუნებული ვარ, რომ დასავლეთი გეოპოლიტიკური მიზანშეწონილობიდან გამომდინარე მიიღებს გადაწყვეტილებას. ახლა ძალიან მნიშვნელოვანია ევროპამ საქართველო მონიშნოს და რუსეთს გაუგზავნოს შეტყობინება, საქართველო შენი არ არის! *ხათუნა პასტუროძე*

პუტინი მისი ფსიქოლოგიიდან გამომდინარე ვერაფრით ვერ დაიჯერებს, რომ ივანიშვილს მისი დანიშნული პრეზიდენტი არ ემორჩილება. დარწმუნებული ვარ, პუტინი ფიქრობს, რომ ივანიშვილი ორმაგ თამაშს ეწევა — ცდილობს ერთგულად მოაჩვენოს თავი, მაგრამ ზურაბიშვილის საშუალებით დასავლეთსაც ეთამაშება. პუტინს რომ ივანიშვილის არ სჯერა, ამაზე ოქამირი რუსული ბაზების განთავსების გადაწყვეტილებაც მეტყველებს...

როცა უძრავ ქონებას ყაღალა აღეშ

„კვირის პალიცია“ მკითხველების შეკითხვებს უპასუხებს სისხლის სამართლის საქმეების, ასევე სამოქალაქო და ბავშვთა უფლებებში ლიცენზირებული ადვოკატი თამარ ფირცხალაძე.

— როცა ფსიქიკური პრობლემები აქვს პირს, მხარდაჭერის სტატუსის მოსაპოვებლად აუცილებლად სასამართლოს უნდა მიმართოს?

— პირი მხარდაჭერის მიმღებად შეიძლება ცნობილ იქნეს, თუ მას აქვს მყარი ფსიქიკური, გონებრივი, ინტელექტუალური დარღვევები, რომელთა სხვადასხვა დაბრკოლებასთან ურთიერთქმედებამ შესაძლოა ხელი შეუშალოს საზოგადოებრივ ცხოვრებაში მის სრულ და ეფექტიან მონაწილეობას სხვებთან თანაბარ პირობებში.

პირის მხარდაჭერის მიმღებად ცნობისა და მხარდაჭერის დანიშნვის შესახებ განცხადება სასამართლოში შედის და განცხადება შეიძლება შეიტანოს თავად ამ პირმა, მისმა ოჯახის წევრმა, მისმა კანონიერმა წარმომადგენელმა, მეურვეობისა და მზრუნველობის ორგანომ, ფსიქიატრიულმა ან სპეციალიზებულმა დაწესებულებამ. პირს, რომლის მხარდაჭერის მიმღებად ცნობის საკითხიც განიხილება, უფლება აქვს სახელმწიფოს ხარჯზე ისარგებლოს ადვოკატის უფასო მომსახურებით, დაესწროს სასამართლო პროცესებს და მონაწილეობა მიიღოს საქმის განხილვაში. თუ ჯანმრთელობის მდგომარეობიდან გამომდინარე მას არ შეუძლია სასამართლო პროცესზე დასწრება, შეუძლია კომუნიკაციის ელექტრონული ან სხვა საშუალებების გამოყენებით მოითხოვოს სასამართლო პროცესში ჩართვა, ან ჰყავდეს მისთვის სასურველი მხარდაჭერი, კანონით დადგენილ ვადაში გაასაჩივროს სასამართლოს გადაწყვეტილება.

სამოქალაქო სამართალწარმოებაში პირის მხარდაჭერის მიმღებად ცნობა და მხარდაჭერის დანიშვნა ერთადერთი საკითხია, რომელიც ითვალისწინებს სავალდებულო დაცვას, ანუ პირს, რომლის მხარდაჭერის მიმღებად ცნობის საკითხიც განიხილება, უნდა ჰყავდეს ადვოკატი, მიუხედავად მისი გადახდისუნარიანობისა და სოციალურ-ეკონომიკური მდგომარეობისა.

— მეუღლესთან ოფიციალურ ქორწინებაში არ ვიყავი, თუმცა გვყავს შვილი, როგორ მოვიქცე, რომ დადგინდეს მამობა?

— დღეს ეს საკითხი სამოქალაქო კოდექსში კარგად არის დარეგულირებული. ბავშვის მშობლის ვინაობა რომ დადგინდეს, სამოქალაქო კოდექსის 1190-ე მუხლი ყველაზე ეფექტურ გამოსავლად მშობელთა ერთობლივი განცხადების წარდგენას მიიჩნევს. ეს იმ შემთხვევაში, როდესაც ორივე მშობელი ადასტურებს, რომ ბავშვი მათი შვილია. თუ არ არსებობს მშობელთა ერთობლივი განცხადება, როდესაც მამას არ სურს დადასტურდეს ის ფაქტი, რომ შვილი მისია და ცდილობს აიცილოს ყველა ის უფლება-მოვალეობები, რომლებიც მის მიმართ აქვს, ასეთ დროს დედას საშუალება აქვს მოითხოვოს სასამართლო წესით მამობის დადგენა.

მამობის აღიარებაზე გადამწყვეტილებას იღებს სასამართლო. ამ მოთხოვნით სასამართლოსთვის მიმართვა შეუძლია ერთ-ერთ მშობელს ან ბავშვის მეურვეს, ან თავად ბავშვს, თუ ის არის სრულწლოვანი. ასევე შეიძლება იყოს საპირისპირო შემთხვევა, როდესაც, პირიქით, ვთქვათ,

— მოგსალამებო. საქმე არის აღსრულების ეროვნულ ბიუროში, ქონებას ადევს ყაღალა. რა ვადაში ცხადდება აუქციონი და შემოძლია თუ არა მასში მონაწილეობა?

— პირველი ინტერნეტაუქციონი ყაღალის დადებიდან 1 თვის ვადაში ცხადდება, ხოლო საგადასახადო დავალიანების გადახდევინების მიზნით, სააღსრულებო წარმოების დაწყებიდან 2 კვირის ვადაში. თუ ქონება არ გაიყიდა პირველ აუქციონზე, მაშინ პირველი აუქციონის დასრულებისთანავე განმეორებითი აუქციონი გამოცხადდება, რომელზეც ქონების საწყისი ფასი 0 ლარს შეადგენს. ყველა პირს, ვინც დარეგისტრირდება საიტზე, შეუძლია აუქციონში მონაწილეობა, აუქციონში გამარჯვებული პირი კი ვალდებულია აუქციონის დასრულებიდან 10 კალენდარული დღის ვადაში სრულად დაფაროს ქონების ღირებულება. თუკი ვერ შეძლებს ამ თანხის დაფარვას, მაშინ დაკარგავს აუქციონის ჩატარების დღეს გარანტიის სახით შეტანილ თანხას. ეს თანხა გადავა აღსრულების ეროვნული ბიუროს საკუთრებაში. თუ გამარჯვებულმა თანხა არ დაფარა, მაშინ აღსრულების ეროვნული ბიურო გამოსცემს განკარგულებას შედეგების გაუქმებაზე და განკარგულების გამოცდიდან 3 კალენდარულ დღეში, ის ხელახალ აუქციონს ჩაატარებს, რომელიც არ ჩაითვლება განმეორებით აუქციონად. ასევე, იძულებითი აუქციონის საჯაროდ გამოცხადების დღიდან დაუშვებელია აუქციონის შეწყვეტა, შეჩერება, გადადება, სააღსრულებო ფურცლის უკან დაბრუნება, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც სისხლის სამართლის საქმესთან დაკავშირებით პროკურორი აღსრულების ეროვნულ ბიუროს წარუდგენს დასაბუთებულ მოთხოვნას, ან განსაკუთრებული ვითარების გამო ასეთ გადაწყვეტილებას მიიღებს აღსრულების ეროვნული ბიუროს თავმჯდომარე. ასე რომ, თუ თქვენ აპირებთ აუქციონში მონაწილეობას, უნდა გაიაროთ ვებგვერდზე რეგისტრაცია და საგარანტიო თანხის გადახდას შეძლებთ პლასტიკური ბარათით.

— აქვს თუ არა კერძო აღმასრულებელს აუქციონის ჩატარების უფლება?

— ასეთ დროს ის მიმართავს აღსრულების ეროვნულ ბიუროს სააუქციონო მომსახურების განვების შესახებ განაცხადით, სააღსრულებო ბიუროს წარუდგენს სააღსრულებო დოკუმენტაციას, თავის მიერ დამონებულ ასლებს და ასევე სააღსრულებო ბიუროს ანგარიშზე შეაქვს ამ მომსახურებისათვის დადგენილი საფასური. სააუქციონო მომსახურების განვების შესახებ განაცხადის მართვის ავტომატური საშუალებებით წარდგენის შემთხვევაში, სააღსრულებო წარმოების მასალები დამონებულს არ საჭიროებს. თუ კერძო აღმასრულებლისთვის სააუქციონო მომსახურების განვებისას ქონებას აქვს დადებული ყაღალა და მოხდება ამ ქონების რეალიზაცია, მაშინ კერძო აღმასრულებლის მიერ დადებულ ყაღალას თავად კერძო აღმასრულებელი მოხსნის. აქვე განვიხილავთ, თქვენ შეგიძლიათ კერძო აღმასრულებელთან სააღსრულებო საქმის წარმოების ნებისმიერ დროს შეწყვეტა და იმავე სააღსრულებო ფურცლის აღსრულების ეროვნულ ბიუროში შემოტანა.

დედას არ სურს კონტაქტი ჰქონდეს ბავშვის მამასთან და ამის გამო არ შეაქვს მასთან ერთად განცხადება სასამართლოში. ნებისმიერ შემთხვევაში ეს ჩანაწერი ორივე მშობლის უფლებას თანაბრად იცავს და აღიარებს.

როცა წყვილი ქორწინებაში არ იმყოფება, დაბადების სამოქალაქო აქტის ჩანაწერში დედის მონაცემები მიეთითება დაბადების დამადასტურებელი დოკუმენტისა და დედის განცხადების საფუძველზე, მამობის დადგენა კი არის იურიდიული ფაქტი, რომელიც წარმოშობს მშობელსა და შვილს შორის სამართლებრივ ურთიერთობებს.

ადრე ბავშვის მამობის დადგენისას სასამართლო მხედველობაში იღებდა ბავშვის დედისა და სავარაუდო მამის ერთად ცხოვრებასა და საერთო მეურნეობის წარმოებას ბავშვის დაბადებამდე ან მათ მიერ ბავშვის ერთად აღზრდას, ან რჩენას. დღეს კი შესაძლებელია პირის ბავშვის მამად აღიარება ან უარყოფა გენეტიკური ანალიზის, ან ანთროპოლოგიური გამოკვლევის საფუძველზე. დნმ-ინახავს ადამიანის ბიოლოგიური წარმომავლობისა და ფიზიკური აგებულების შესახებ სრულ ინფორმაციას. თითოეულ ადამიანს მისი ინდივიდუალური დნმ-ი აქვს. ბავშვს დნმ-ის მეშვეობით მშობლისგან გადაეცემა გენეტიკური ინფორმაცია. შვილი გენეტიკურ ინფორმაციას სანახევროდ დედისაგან და სანახევროდ მამისაგან იღებს, რაც, თავის მხრივ, განაპირობებს შვილებისა და მშობლების ურთიერთმსგავსებას. დნმ-ის ექსპერტიზისთვის შეუძლია მიმართოს როგორც დედამ, როგორც მამამ, რომ მისი შვილის მამა კონკრეტული პირია, ასევე მამაკაცმა, რომელიც ამტკიცებს, რომ ბავშვის მამა,

ან პირიქით, უარყოფს კონკრეტული ბავშვის მამობას. დნმ-ის ტესტის ჩატარება შესაძლებელია სხვადასხვა გენეტიკური მასალით, სისხლის გარდა შეიძლება გამოიყენებულ იქნეს თმა, ფრჩხილი თუ სხვა მასალა და თითქმის 100% სიზუსტით ადგენს მამის ვინაობას. ასეთ დროს მამის ვინაობის დადგენის მიზნით უამრავი რამ შეიძლება იყოს: ბიოლოგიური მშობლის პოვნა, სამემკვიდრეო უფლებების მოპოვება, ალიმენტის მოთხოვნა, თუნდაც მამის სურვილი, აღიაროს თავისი შვილის მამობა და ა.შ. იმ შემთხვევაში, როდესაც რაიმე მიზეზით ვერ ხერხდება ნიმუშის აღება მამისგან, შესაძლებელია მამის ბიოლოგიური მშობლების, ანუ ბები-ბაბუების გამოყენებაც. დნმ-ტესტის გასაკეთებლად აუცილებელია ნოტარიულად დამონებული თანხმობა. საქართველოში დნმ-ის ანალიზი კეთდება როგორც ექსპერტიზის ეროვნულ ბიუროში, ასევე კერძო სამედიცინო კლინიკებში. დნმ-ტესტის გასაკეთებლად განუულ ხარჯებს მოდავე მხარეები გაინაწილებენ შემდეგი წესით — თავიდან გაიღებს მოსარჩელე, ვთქვათ, დედა. დნმ-ტესტის დადებითი პასუხის შემთხვევაში და ამის საფუძველზე სარჩელის დაკმაყოფილებისას დნმ-ტესტზე განუული ხარჯების გადახდა მოუწევს მოპასუხეს, ანუ მამას. მიუხედავად იმისა, რომ კანონმა ანთროპოლოგიური გამოკვლევის ჩატარება ბავშვის ფსიქოლოგიური მდგომარეობის შესწავლისა და იმის დასადგენად, თუ რა შედეგები შეიძლება მოჰყვას მამობის დადგენას. თუ ასეთი კვლევა დაადასტურებს, რომ მამობის დადგენამ შეიძლება ბავშვის ფსიქიკას მძიმე და ნარკოტიკული კვალი დაამჩნიოს, სასამართლოს შეუძლია მამობის დადგენაზე თქვას უარი.

ლისტები მიიჩნევენ, რომ ანთროპოლოგიური გამოკვლევა მამობის დასადგენად ძალზე არასარწმუნო და არასანდო მეთოდია. როცა სასამართლოში ასეთი საკითხები განიხილება, ამოსავალი წერტილი ბავშვის ინტერესია. ბავშვის შეხედულებებს მისი ასაკისა და სიმწიფის შესაბამისად სათანადო ყურადღება ეთმობა ხოლმე. ეს დანაწილ უკვე ნათელს ხდის, რომ ყოველთვის წინა პლანზე დგას ის, თუ რა ზეგავლენას მოახდენს კონკრეტული გადაწყვეტილება მზრდვეზე, როგორ აისახება ის მის ფსიქიკასა და ნორმალურ განვითარებაზე და ყურადღება ნაკლებად ექცევა მშობლის უფლებას შვილის ყოლაზე. სასამართლომ აუცილებლად უნდა გაიზიაროს მზრდვის აზრი და შეფასება განსახილველ დავაში. სასამართლომ შესაძლოა იხელმძღვანელოს ამ ნორმით მაშინ, როდესაც, მაგალითად, ბავშვი თავის ფაქტობრივ აღმზრდელს, დედის მეუღლეს მიიჩნევს ბიოლოგიურ მამად, რადგანაც ცხოვრობენ ერთ ოჯახად და ბავშვს არ აქვს ცნობა იმის შესახებ, რომ ის მისი ნამდვილი მამა არ არის. ამასთან, ბავშვი შეიძლება იმყოფებოდეს გარდატეხის ასაკში და ასეთმა საკითხმა შესაძლოა გამოუსწორებელი ფსიქოლოგიური ტრავმა მიაყენოს. ასეთ შემთხვევაში, დავის გადასაწყვეტად აუცილებელია ფსიქოლოგიური კვლევის ჩატარება ბავშვის ფსიქოლოგიური მდგომარეობის შესწავლისა და იმის დასადგენად, თუ რა შედეგები შეიძლება მოჰყვას მამობის დადგენას. თუ ასეთი კვლევა დაადასტურებს, რომ მამობის დადგენამ შეიძლება ბავშვის ფსიქიკას მძიმე და ნარკოტიკული კვალი დაამჩნიოს, სასამართლოს შეუძლია მამობის დადგენაზე თქვას უარი.

თეა ხურცილავა

კოლონიზი

„თბილისელი საპატიო მოქალაქეა, საპატიო თბილისელი კი ორმაგი პატივია“

რვენი ქალაქი ყოველთვის გამოირჩეოდა კოლორიტული ოჯახებით. ერთ-ერთი ასეთია ბალაშვილების ოჯახი, სადაც წლების განმავლობაში არაერთი საღამო, შეხვედრა თუ წვეულება გამართულა. თუ ვინმე გამოირჩეული მოღვაწე იყო, ყველა მათ სახლში იყრიდა თავს. მამის და მისი საოცარი მეგობრების გარემოცვაში იზრდებოდა პროფესორი, ხელოვნებათმცოდნეობის დოქტორი და უკვე თბილისის საპატიო მოქალაქეც ბატონი ბიბა ბალაშვილი, რომელთანაც საუბარი ყოველთვის საინტერესოა.

— გილოცავთ თბილისელის საპატიო მოქალაქის წოდებას რას ნიშნავს იყო თბილისელი და რას ნიშნავდა თბილისი და თბილისელობა თქვენთვის და თქვენი ოჯახისათვის?

— დიდი მადლობა მოლოცვისთვის. თბილისის საპატიო მოქალაქეობა ყველაზე დიდი ჯილდოა, რომელიც შეიძლება მიიღოს ამ ქალაქის მკვიდრმა. როდესაც შენი მშობლიური ქალაქი ამხელა პატივს დაგდებს, რა თქმა უნდა, ამადღევებელია. თბილისელობა საპატიო წოდებაა, საპატიო თბილისელობა კი ორმაგი პატივია. ამას ვარ, რომ ამ ქალაქში დავიბადე და გავიზარდე. მსოფლიოს 30-ზე მეტ ქვეყანაში ვარ ნამყოფი, მაგრამ თბილისს არც ერთხელ არ გავცვლი. თბილისელობა ჩემთვის არის სიტყვა, სიყვარული და ზრუნვა საკუთარ ქალაქსა და ქვეყანაზე. კიდევ არის დანაპირების შესრულება და საკუთარ სიტყვებზე პასუხისმგებლობის აღება.

— თქვენი ოჯახი ყოველთვის კოლორიტული იყო, რა განაპირობებდა ამას?

— თავად ამ სიტყვის ეტიმოლოგიაც მიგვანიშნებს, რომ ადამიანს მაშინ უწოდებენ კოლორიტულს ან სხვაგვარად „ქალაქის კოლორიტს“, როდესაც ის თავისი ცხოვრების წესითა და საქციელით ამშვენებს ქალაქს. მამაჩემი მართლაც გამორჩეული თბილისელია, ღირსეული პიროვნება და ამასთან, დიდი ხელოვანი. ჩემთვის ყოველთვის სამაგალითო იყო და არის. ბედნიერი ვარ, რომ ასეთმა მშობლებმა აღმზარდეს. იგივე შემთხვევა ვთქვა ჩემს ერთადერთ და საფიცარ დაზე, ჩემს თეონაზე, რომელიც უდიდესი დასაყრდენი და საუკეთესო მეგობარია.

თბილისის საპატიო მოქალაქის წოდება რომ გადმომცეს, მაშინ გავიზარე, საპატიო თბილისელთაგან რამდენი იყო ჩემ ირგვლივ სულ პატარა ასაკიდან. დავიწყეთ იმით, რომ მამაჩემი გახლავთ თბილისელის საპატიო მოქალაქე, თბილისის საპატიო მოქალაქეები არიან თემურაზ ნიკლაური, ვახტანგ ტატიშვილი, ვის თვალწინაც ვიზრდებოდი; ბატონი ანზორ ერქომაიშვილი, ბატონი ჯემალ ჭკუთაძე — ჩვენი უახლოესი ადამიანები. ერთსაც დავექე, მამა, მხოლოდ მე მხვდა წილად ბედნიერება, რომ ცოცხალიყავი ხელმძღვანელი 10 საპატიო თბილისელისა — ბუმბერაზი მსახიობების მუსიკალური ხელმძღვანელი ვიყავი. ისინი საპატიო თბილისელებად თავის დროზე სწორედ იმიტომ დაასახელეს, რომ გამორჩეული იყვნენ არა მარტო პროფესიული თვისებებით, არამედ პიროვნული ღირსებითაც და ამშვენებდნენ ჩვენს ქალაქს, მთელ საქართველოს. რომელი ერთი გავისხენო: ქალბატონი სოფიკო ჭიაურელი, ბატონი კოტე მახარაძე, რამაზ ჩხიკვაძე, თენგიზ არჩვაძე, ჯემალ ლალანიძე, გურამ საღარაძე, კახი კავსაძე, გივი ბერიკაშვილი და ა.შ. სინამდვილეში მე ვიყავი მათი შეგირდი, მათგან ესწავლებდი პროფესიის სიყვარულს, მაყურებლის პატივისცემას... მიუხედავად მათი განსხვავებული ხასიათებისა, რამდენიმე საერთო თვისება ჰქონდათ — თავდაბლობა და პატივისცემა სხვისი ღირსებისა. ეს დიდებული პიროვნებები უდიდეს პატივს სცემდნენ და აღიარებდნენ სხვის ნიჭიერებას... გარდა ამისა, რამაც მოიტანა დღევანდელ დღემდე თბილისი თავისი მართლაც განუმეორებელი კოლორიტით, ეს არის მესხიერება ქალაქისა, რომელსაც ახსოვს ის ღირსეული თბილისელები, რომელთაც მნიშვნელოვანი კვალი დატოვა ამ ქალაქის ცხოვრებაში. დიდი მიხედა თუმანიშვილის თქმის არ იყოს: „რა აზრი აქვს გამოცდილების დაგროვებას, თუკი მას არა-

თბილისის საპატიო მოქალაქეობა ჩემთვის ყველაზე დიდი ჯილდოა, რომელიც შეიძლება მიიღოს ამ ქალაქის მკვიდრმა. როდესაც შენი მშობლიური ქალაქი ამხელა პატივს დაგდებს, რა თქმა უნდა, ამადღევებელია... მამაჩემი გამორჩეული თბილისელია, ღირსეული პიროვნება და ამასთან, დიდი ხელოვანი. ის ჩემთვის ყოველთვის სამაგალითო იყო და არის...

ჩემი შვილები ყველაზე მნიშვნელოვანი ადამიანები არიან ჩემს ცხოვრებაში. მიუხედავად იმისა, რომ მართლაც უაღრესად დატვირთული ვარ, მაინც მაქვს საშუალება, რომ ჩემი დროის უდიდესი ნაწილი ჩემს შვილებს დავუთმო. ბედნიერი ვარ იმით, რომ მათთვის მამა საუკეთესო მეგობარი და დასაყრდენია...

ვის გადასცემ“. თბილისი ყოველთვის გადასცემდა ზეპირ მესხიერებაში შემონახულ ამბებს მომავალ თაობას საიმისოდ, რომ წინა თაობების ღირსეული ნამოქმედარი არ დაკარგულიყო.

— რომელიმე ისტორია გაიხსენეთ თბილისური ცხოვრებიდან.

— 1981 წელია, 10 წლის ვხდები და ჩვენთან მოვიდა ალექსანდრე ბასილაია. სულ ვცდილობდი ნათლიაჩემის გვერდით ყოფილიყავი, განსაკუთრებით მაშინ, როდესაც ინსტრუმენტს მიუჯდებოდა. ორი წელია გასული პირველი თბილისობის შემდეგ, თბილისობის მამინდელმა ორგანიზატორებმა ალექსანდრე ბასილაიასა და მამაჩემს სთხოვეს შექმნათ სიმღერა თბილისობაზე. იმ დღეს ბასილაია, რომელსაც ყველა ბუთხუზს ეძახდა, ჩვენთან შუადღისას მოვიდა. 5 საათზე სამხატვრო საბჭოს კრებაზე უნდა ჩაებარებინა ახალი სიმღერა. სიმღერა თითქმის დასრულებული ჰქონდა, მაგრამ აღმოჩნდა, რომ იყო ერთი მონაკვეთი, რომელსაც საინტერესო გაგრძელება ვერ მოუძებნა. ასეთ დროს უყვარდა ხოლმე ჩვენთან შემორბენა და ინსტრუმენტთან განმარტობა. როდესაც სახლში შემოვიდა, დედაჩემი სუფრას შლიდა, მამაჩემმა სასამელო გამოიტანა და ნათლიაჩემი მიიპატიჟა. ბუთხუზმა უპასუხა, პატარა საქმე მაქვს, მალე შემოვალ და ფორტეპიანოს მიუჯდა. მე, რა თქმა უნდა, იქვე სავარძელ-

ზე ჩამოვჯექი და სმენად ვიქეცი. ბუთხუზმა თბილისობისადმი მიძღვნილი ახალი სიმღერის მელოდია დაუკრა და როცა იმ ადგილას მივიდა, ჯერ კიდევ დასამთავრებელი რომ ჰქონდა, გაჩერდა... ახლიდან დაიწყო დაკვრა... მეორედაც გაჩერდა იმავე ადგილას... უკმაყოფილო ხმით რაღაც ჩაიბურტყუნა და მიხვდი, რომ გამოსავალს ვერ პოულობდა. ამასობაში მამაჩემმა გამოსახა სამზარეულოდან, დროზე, ბიჭო, გაცივდა ყველაფერიო. კი, კი, მალე მოვალ, დაუბრუნა ბუთხუზმა პასუხი და უცბად დაიწყო მელოდიის დაკვრა, რომელმაც პირველივე აკორდებიდან მომაჯადოვა. ეს იყო 1981 წელი. მიუზიკლი „არგონავტები“ ორი წლის შემდეგ დაიდგა, მაგრამ, როგორც ჩანს, ალექსანდრე ბასილაის სიმღერა „არგოს“ ცნობილი ლიტურგია, დღეს რომ ნახევარმა მსოფლიომ იცის, მაშინ უკვე შექმნილი ჰქონდა და სწორედ მისი პირველი აკორდების მისადაგება სცადა ლექსისთვის, რომელიც მამაჩემმა თბილისობის ახალი სიმღერისთვის დაწერა. მალევე გაჩერდა და ჩაილაპარაკა, ამაზე ხომ არ გავხარჯავ ამ მელოდიასო. ამიტომ ისევ სიმღერის პირვანდელ ვერსიას დაუბრუნდა, სწრაფად მონახა მელოდიის განვითარების მოხდენილი გზა და ჩაილაპარაკა, იყოს ასე, არაფერი უჭირსო. ასე შეიქმნა მშვენიერი სიმღერა „თბილისობა, თბილისობა“, რომელსაც ბრწყინვალედ ასრულებ-

და თემურ ნიკლაური ანსამბლ „ივერიის“ სხვა სოლისტებთან ერთად. ასე რომ, ორი კარგი რამ ერთდროულად მოხდა — თბილისობაზე ახალი სიმღერაც დაიბადა და გადარჩა ლიტურგია, რომელიც რამდენიმე წელიწადში იქცა სიმღერად „არგოს“.

— ძველი თბილისი ახლას არ ჰგავს, როგორ ფიქრობთ რატომ?

— ქალაქი ცოცხალი ორგანიზმია და ის, დროის შესაბამისად იცვლება. ერთი რამ, რაც ყოველთვის ახასიათებდა თბილისს და დღესაც გამოარჩევს, არის მულტიკულტურული გარემო. ამის შედეგად იბადებოდა თვითმყოფადი, უნიკალური კულტურა, რაც თბილისს აყალიბებდა ამიერკავკასიის კულტურულ ცენტრად. ამასთან, ქალაქი მნიშვნელოვნად გაზრდილია და არ არის გასაკვირი, რომ ძირძველ თბილისელს ადრინდელი თბილისის პიროვნული განცდა ყველა უბნისა.

— ყველაზე მეტად რა გენატრებათ იმ ძველი თბილისიდან?

— დღეს მოდიმარ ადამიანს იშვიათად დანახავ. მასხოვს, როცა სტუმრად ჩამოდნიოდნენ მამაჩემის მეგობრები მაშინდელი საბჭოთა კავშირის სხვადასხვა რესპუბლიკიდან, ყველა ამბობდა, რა თავისუფლად ვსუნთქავთ თქვენს ქალაქშიო. რეჟისორ ევგენი გინზბურგის ფილმში „არგონავტები“, რომელიც ალექსანდრე ბასილაიასა და ჯემალ ბალაშვილის მიუზიკლის მიხედვით შეიქმნა და სადაც „ივერიელები“ თამაშობდნენ მთავარ როლებს, რამდენიმე მონვეული მსახიობი იყო და ერთ-ერთი მათგანი გახლდათ მაშინდელი საბჭოთა კინოს ვარსკვლავი ალექსანდრე აბდულოვი. ერთ ინტერვიუში ასეთი რამ თქვა, თბილისში მე ვისწავლე მშობლიური ქალაქის სიყვარული და ქალაქელობის ცნებაო.

— დღეს როგორია ჩვენი ქალაქი?

— ვფიქრობ, ბევრი რამ სწორედ ცივილიზაციამ შეცვალა, რომელსაც მრავალ სიკეთესთან ერთად, აქვს უნარი შეცვალოს ურთიერთობები, ატმოსფერო და ხშირად არცთუ სასიკეთოდ. ჩვენი უსაყვარლესი ბატონი ნოდარ დუმბაძე ტელეინტერვიუში ტკივილით ამბობდა, იზოლირებული კი არის ჩვენი ბინები და უკეთესი ყოფილი პირობები გვაქვს, მაგრამ აღარ არის ის ერთიანი სივრცე, როდესაც კარი არ იკეტებოდა, საერთო ეზო გვექონდა, საერთო იყო ტკივილიცა და სიხარულიც. აი, ეს ერთიანობის განცდაა ბედნიერების მომტანიო. ყველანი ჩვენს ბინებში შევიკეტეთ, გვაქვს ჭურჭუტანები, საიდანაც ვუცქერთ სტუმარს, თუ მოგვეწონება, კარს გავუღებთ და თუ არადა, არაო. დღეს ამ ჭურჭუტანებს დაემატა გაჯეტებში განმარტობა და ნამდვილი, უშუალო ურთიერთობების ვირტუალურად გადაქცევა. თუმცა, თუკი რამე შეიძლება ამ ყველაფერს დაუბრუნებო, ეს არის სიყვარული და მოგონება იმ ღირსეული ადამიანებისა, რომლებიც გამორჩეულ თბილისურ ატმოსფეროს ქმნიდნენ.

— დღეს რა გვჭირს ქართველებს, ასეთი სიძულვილი, ორპირობა რომა ყველგან?

— ვფიქრობ, სიძულვილისა და ორპირობის მატება გამოიწვია ღირებულებათა სისტემის რღვევამ, სულიერ ფასეულობებზე წინ მატერიალურის დაყენებამ. რწმენის დეფიციტმა, როგორც ილია ამბობდა, „ჩვენ“-ზე წინ „მე“-ს ნამონევამ.

— მიუხედავად დატვირთული გრაფიკისა, თუ გრძობთ დრო შვილებთან ურთიერთობისთვის.

— ჩემი შვილები ყველაზე მნიშვნელოვანი ადამიანები არიან ჩემს ცხოვრებაში. მიუხედავად იმისა, რომ მართლაც უაღრესად დატვირთული ვარ, მაინც მაქვს საშუალება, ჩემი დროის უდიდესი ნაწილი მათ დავუთმო. ბედნიერი ვარ იმით, რომ მათთვის მამა საუკეთესო მეგობარი და დასაყრდენია.

— რას უნდა ველოდით ახლას გია ბალაშვილისაგან?

— 9 ოქტომბერს, ნიუ-იორკში კოლუმბიის უნივერსიტეტში გაიმართება ჩემი ლექცია თემაზე, რომელიც რამდენიმე წლის წინ ჰარვარდის უნივერსიტეტში წავიკითხე: „საქართველო ლვინისა და მრავალმნიშვნელობის აკვანი“. დაგეგმილი მაქვს ლექციები ესპანეთში, საბერძნეთში, პოლონეთსა და ესტონეთში; ამასთან, გრძელდება ყოველდღიური მუშაობა სატელევიზიო გადაცემაზე „ჩვენი შოუ“; ინტენსიურად ვმუშაობთ ტრადიციულ ქვეულ „იუმორისას“ საახალწლო კონცერტზე. გარდა ამისა, ინტენსიურად ვმუშაობ ჩემს მონოგრაფიაზე, რომელიც ქართული მუსიკალური ფოლკლორის ესთეტიკის საკითხებს ეძღვნება.

„მინდოდა ედით პიაფისა და ჟანა დ'არკის სახეები შეეხებინა... მაგრამ ჩემი ოცნება ოცნებად დარჩა“

ამბობენ, რომ ეკრანს ყველა სახე არ უყვარს და ეს სიმართლეა: შეიძლება ცხოვრებაში ადამიანი ძალიან მომხიბლავი იყოს, მაგრამ ეკრანზე დაიკარგოს, არ გამოჩნდეს... ეკრანს ხელოვნურად შექმნილი სახის ნაკვთები არ უხდება. დღეს ეკრანებზე ნაკვთები და ბუნებრივი ნაკვთები უფრო ფასობს, ვიდრე ხელოვნური...

„ყველა თეატრს ვგულშემატივრობ, ყველას წარმატება მახარებს, მაგრამ მარჯანიშვილის თეატრი ჩემთვის ყველაფერია“, — გვითხრა მსახიობმა **ნა შუღლიანაშვილმა**, რომელსაც მის ცხოვრებასა და შემოქმედებაზე ვესაუბრეთ:

— მსახიობობა რომ გადავწყვიტე, უკვე სკოლას ვამთავრებდი. ბევრ ინტერვიუში მითქვამს, რომ ეს დედას სურვილი იყო: სწორედ დედაჩემს — ინოლა გურგულიას სურდა, რომ მსახიობი გავმხდარიყავი. მართალია, მაშინ ინოლა უკვე გარდაცვლილი იყო, მაგრამ მის სურვილს გვერდი ვერ აუვარე. საკმაოდ ჩაკეტილი ბავშვი ვიყავი, ეს პროფესია გახსნის და უფრო ხალისიანს გახდისო, ამბობდა დედა. ეს სიტყვები გულში ჩამრჩა და როგორც ანდერძი, ისე შევასრულე. ხშირად ამბობენ, მსახიობებს რა უჭირთო, მაგრამ რეალურად ასე არ არის: ამ პროფესიას არა აქვს დადგენილი დრო, როდის უნდა გახვიდე სცენაზე და როდის ხარ საჭირო, წინასწარ არასდროს იცი. ეს შენზე არ არის დამოკიდებული. არანაკლებ რთულია როლზე მუშაობაც, მაგრამ საოცრად საინტერესო პროფესიაც არის, სულ ძიებასა და შემოქმედებით ნვაში ხარ, რაც ენით უთქმელი ემოციებით გასებს.

— ეს ორი სხვადასხვა სამყაროა და თუ მსახიობი პოლიტიკაში მიდის, ის უკვე პოლიტიკოსია და არა მსახიობი. ვფიქრობ, მსახიობი პოლიტიკაში არ უნდა ერიოდეს, მაგრამ ეს არ გამოიცილებს, რომ თავისი აზრი ჰქონდეს. თუ მსახიობს რამის გაკეთება სურს, ისევე სცენიდან, თავისი საქმით უნდა ეცადოს.

— დავუბრუნდეთ საქმეს, რომელიც კარგად გამოგდით: ნათქვამია, ადამიანმა სცენის მტვერი ერთხელ თუ ჩაისუნთქა, მერე ამ საქმეს ვერ მოეშვება.

— როლზე მუშაობა, სცენის ხიბლი და სპექტაკლის ბოლოს ფეხზე წამომდგარი მაყურებლის ტაში — სწორედ ესაა მსახიობის ჯილდო: შრომობ, შრომობ და როცა ხედავ, რომ შენი მაყურებელი გახარებულია, როცა ცდილობს თავისი მადლიერება ოვაციით გამოხატოს, როცა შენი პროფესია გასებს და გაბედნიერებს, ამაზე კარგი რა უნდა იყოს? აი, სწორედ ეს არის „სცენის მტვერი“, რომელიც თუ გადააყლაპე, მერე ამით შეპყრობილი ხდები და ვეღარ ლალატობ! სამწუხაროდ, არის მეორე შემთხვევა: შეიძლება არ გაგიმართლოს და ცხოვრებისეული სიტუაციის გამო სცენის დატოვებამ მოგიწიოს — თუ მონოდებით მსახიობი ხარ, ეს უმძიმესი გადაწყვეტილებაა!

— ქალბატონო ია, მოგწონთ სერიალებში თამაში? ბევრი ფიქრობს, რომ ეს თეატრის მსახიობისთვის მეორეხარისხოვანია.

— ვერ ვიტყვოდი, რომ მეორეხარისხო-

„დედაჩემს, ინოლა გურგულიას სურდა, რომ მსახიობი გავმხდარიყავი. მართალია, მაშინ ინოლა უკვე გარდაცვლილი იყო, მაგრამ მის სურვილს გვერდი ვერ აუვარე. 10 წლის ვიყავი, როდესაც ინოლა ამ ქვეყნიდან წავიდა, მაგრამ ახლაც თვალწინ მიდგას! ის ყოველთვის მოუცლელი იყო, მაგრამ როცა სახლში რჩებოდა, შეეძლო განუმეორებელი, სითბოთი და სიყვარულით საცხე გარემო შეექმნა. ისეთ ემოციებს გვჩუქნიდა, რომელიც არ შეიძლება დაგავიწყდეს!“

ვანია. როლზე ყველგან ერთნაირი დატვირთვით ვმუშაობ: სპექტაკლშიც, მხატვრულ ფილმშიც და სერიალშიც. ზოგადად, სერიალებს არ ვუყურებ, იმიტომ კი არა, რომ ეს ჟანრი არ მომწონს, უბრალოდ, მითრევს და ამდენი სერიის ყურების დრო აღარ მაქვს. მირჩევენია, რამდენიმე მხატვრული ფილმი ვნახო, ვიდრე გაუთავებელი სერიალი. მიუხედავად ამისა, ქართული სერიალებიც მაქვს ნახა და უცხოურიც, ბევრი მათგანი მომწონს.

— როგორი სახე უნდა იყოს ეკრანზე — ბუნებრივი თუ ხელოვნური?

— ეკრანს ყველა სახე არ უყვარს: შეიძლება ცხოვრებაში ადამიანი ძალიან მომხიბლავი იყოს, ლამაზიც, მაგრამ ეკრანზე დაიკარგოს, არ გამოჩნდეს... ყოფილა არაერთი შემთხვევა, როდესაც რეჟისორს მსახიობი მოსწონებია, სინჯებზეც მიუხედავია, მაგრამ ის არ გამოსულა, რაც უნდა ყოფილიყო. პლასტიკურ ჩარევას რაც შეეხება, მე ბუნებრიობა მომწონს. როგორც ყველა ქალს, კოსმეტიკა მეც მიყვარს, მაგრამ პლასტიკური ჩარევა ჯერ არ დამჭირებია. იმედია, არც დამჭირდება, რადგან ეკრანს ხელოვნურად შექმნილი სახის ნაკვთები არ უხდება. დღეს კინოში ბუნებრიობა სჭირდება, რადგან ფილმებს ისეთ თემებზე იღებენ, სადაც ბუნებრივი გამომეტყველება და მიმიკებია საჭირო.

— როგორ გეხმარებათ ოჯახი, მუდლოდ როცა თეატრში დატვირთული რეჟიმი გაქვთ?

— როდესაც ასეთი რეჟიმი მაქვს, მაშინ ვხვდები, რატომ უხდია „ოსკარის“ თუ სხვა სერიალული პრიზების გადაცემის დროს მადლობას დედას, მამას, ოჯახის

წევრებს: იმიტომ, რომ ამ დროს ყოფილიყო, ყოველდღიური პრობლემები მათ ზურგზე გადადის. მეც, როცა სერიოზული სამუშაო მაქვს, ჩემი მეუღლე, თემურ მაისაშვილი, მაქსიმალურად მეხმარება. ისიც ხელოვანია, მუსიკოსი და ზუსტად ეს-მის, ხელშეწყობა როდის მჭირდება. სამაგიეროდ, როცა მას დიდი მუსიკალური პროექტები აქვს, მეც ყველანაირად ვცდილობ კომფორტული გარემო ჰქონდეს. ქალის და კაცის საქმე ჩვენს ოჯახში არ არსებობს: თუ საჭიროა, მეც ვითავსებ კაცის საქმეს, ჩემი მეუღლეც მშვენივრად უძღვევს „ქალის საქმებს“.

— აუცილებლად უნდა გკითხოთ ადამიანზე, რომელიც მთელ საქართველოს უყვარდა — როგორ გახსენდებთ დედა, ინოლა გურგულია?

— 10 წლის ვიყავი, როდესაც ინოლა ამ ქვეყნიდან წავიდა, მაგრამ ახლაც თვალწინ მიდგას! ის ყოველთვის მოუცლელი იყო, მაგრამ როცა სახლში რჩებოდა, შეეძლო განუმეორებელი, სიყვარულით საცხე გარემო შეექმნა. ისეთ ემოციებს გვჩუქნიდა, რომელიც არ შეიძლება დაგავიწყდეს! ძალზე ტკბილად მახსენდება მასთან ერთად გატარებული დასვენების დღეები. შაბათ-კვირა მთელი კვირის დანაკლისი გვიცხვებდა. საოჯახო საქმის კეთება ძალიან უყვარდა, მაგრამ ოჯახისთვის ვერ იცლიდა. სამაგიეროდ, თავის მსმენელს ისეთ სიმღერებს ჩუქნიდა, რომელიც დღემდე პოპულარულია. ინოლას სიმღერები მისი შინაგანი სამყაროს, მისი გრძობების ანარეკლია, ალბათ, ამიტომაც არის ასე თბილი, ახლობელი და სულში ჩამწვდომი!

ხათუნა ჩიგოგიძე

ახალი პროექტი იწყება!
15 ნიანი 15 წლის შვილმა.

15 წლის წინ დაიწყო ყველასთვის საყვარელი პროექტი „50 წიგნი, რომელიც უნდა წაიკითხო, სანამ ცოცხალი ხარ“. 15 წლის განმავლობაში ბევრი რამ შეიცვალა, მათ შორის შეიცვალა მკითხველის გემოვნება, მოთხოვნები, ინტერესები. სწორედ ამიტომ თქვენთან ერთად ვიწყებთ ახალ პროექტს „**კიდევ 15 წიგნი, რომელიც ერთხელ მაინც უნდა წაიკითხო**“.

გამოკითხვაში მონაწილეობა მიიღო 3000-ზე მეტმა ადამიანმა. გიზიარებთ შუალედური შედეგების განახლებულ შედეგებს:

- ჯორჯ მარტინი - ცეცხლი და სისხლი
- ნაირა გელაშვილი - დედის ოთახი
- ანა ფრანკი - ანა ფრანკის დღიური
- ალექსანდრე დიუმა - ქალი ხავერდის ყელსაბამით
- კაზუო იშიგურო - არასოდეს გამიშვა
- ჯეინ ოსტინი - ემა

შენი აზრის დასაფიქსირებლად დაასკანერე QR კოდი ან დაგვიკავშირდი ნომერზე: 2 47 00 45

პეინი 15

თვალსაზრისი

„არს ნათო და არს ევროკავშირი ქართველებისთვის ბრალი არ არის, აქამდეც გვიცხოვრია და ვიცხოვრებთ“

ქვეყანაში მიმდინარე მოვლენებზე მსახიობსა და პოლიტიკოს ზაზა პაპუაშვილს ვესაუბრეთ. მან შეაფასა სახელმწიფო უსაფრთხოების სამსახურის მიერ გავრცელებული კადრები და დაანონსებულ „რევოლუციურ სცენართან“ დაკავშირებული განცხადება. ასევე, ისაუბრა „შეკრებებისა და მანიფესტაციების შესახებ“ კანონში შესატანი ცვლილებების შესახებ, რომელსაც საქართველოს პარლამენტის იურიდიულ საკითხთა კომიტეტი დაქარაუბრებული წესით განიხილავს. ზაზა პაპუაშვილმა პრეზიდენტ სალომე ზურაბიშვილის იმპიჩმენტის საკითხსა და საკონსტიტუციო სასამართლო პროცესებზეც ისაუბრა:

„საქართველო ერთადერთი ქვეყანაა მსოფლიოში, სადაც თავისუფლებამ მთლად გადააჭარბა ყველაფერს და გადავიდა უზრდელობაში, განუკითხაობაში. ვინ ვის რას უკრძალავს, მომიტანეთ, დამანახეთ. ქვეყანას არ დაგამხობინებთ და არ გადაგატრიალებინებთ, ესაა თავისუფლების შეზღუდვა?“

„პრეზიდენტს იმდენი თავმოყვარეობაც არ გააჩნია, ადგეს, გაიხუროს კარი და წავიდეს“

— სალომე ზურაბიშვილთან დაკავშირებით არც არაფერი არ მინდა ვთქვა, იმიტომ, რომ მეც მივიღე მისი არჩევანი მონაწილეობა. ადამიანი, რომელიც ქვეყანაში უნდა ყოფილიყო სიმშვიდის, გონიერების, ქვეყნის სიყვარულის გარანტი, აღმოჩნდა, რომ უჭკუობის, არეულობისა და ღალატის გზას დაადგა. მგონი, ასე ადამიანი არც საკუთარ ოჯახში არ უნდა იქცეოდეს და მით უმეტეს, თანამდებობაზე. მისი ეს ე.წ. სიჯიუტე სახლში შეინახოს, ამხელა თანამდებობის პირია, ხომ უნდა გაუნიოს საზოგადოებას ანგარიში, მაგრამ საზოგადოებამ და ამომრჩეველმა მას 30 აპრილს (რესპუბლიკის მოედანზე აქცია, სახელწოდებით „მოვიდვიარ“ გაიმართა) საკადრისი პასუხი გასცა, როდესაც სახალხო ლეგიტიმაცია ჩამოიშალა. მას ამომრჩეველი აღარ ჰყავს. ქალმა როგორ უნდა მოახერხო, რომ ვინც გაგინებდა და გწყევლიდა, იმათთან ზიხარ მოლაპარაკების მაგიდასთან. სამწუხაროდ, ჩვენ ჩვენი იდეალისტობა და მაქსიმალისტობა გვლუპავს, ადამიანს იმაზე მეტი ვალდებულება არ უნდა დააკისრო, ვიდრე იმსახურებს. პრეზიდენტს იმდენი თავმოყვარეობაც არ გააჩნია, ადგეს, გაიხუროს კარი და წავიდეს. ქვეყნისთვის უკვე საშიში ხდება მისი გადაწყვეტილებები და ქცევა. სასამართლოში არგამოცხადება სისტემის შეურაცხყოფაა. როდესაც ასეთ ეშმაკურ ნაბიჯებს დგამ, მთავრობას სთხოვ წასვლას, ის კი არ გაძლევს უფლებას, მაგრამ მაინც მიდინარე, საკუთარ ფულს ხარჯავ — ეს უკვე გაცნობიერებული ნაბიჯია. რატომ არ მოჰკიდია ხელი ბიუჯეტის ფულს? ეს უკვე ლუსტრაციაა, იცის, რას არღვევს და რატომ, იცის, რა შფოთი უნდა შემოიტანოს. ადრე, როდესაც მიდიოდა და მთავრობისგან თანხმობას იღებდა სამართლებრივად, მისი გამგზავრების ხარჯებს ბიუჯეტი აფინანსებდა. ახლა როდესაც მიდის და ლაპარაკობს საქართველოს სახელით, იმ დროს, როდესაც პრემიერისა და მთავრობისგან არ ეძლევა კონტრასიგნაცია, არ აიღო ბიუჯეტის თანხები, რომ აუღო, პირდაპირ კრიმინალი იქნებოდა, სისხლის სამართლის დანაშაული, ამიტომ გამოიყენა საკუთარი სახსრები და

ეგ კიდევ საკითხავია, რა არის საკუთარი სახსრები. ასე რომ, მან კარგად იცის, რა გააკეთა და როგორ. თუ თავს გაიმტყრებს, თავისთვის გაიმტყროს.

— მინდა გკითხოთ, „შეკრებებისა და მანიფესტაციების შესახებ“ კანონში შესატანი ცვლილებების შესახებ. თქვენ წინა ხელისუფლების დროს აქტიურად მონაწილეობდით საპროტესტო აქციებში, იცით, რა დანაშაულებაც აქვს თუნდაც კარავს. ხომ არ ფიქრობთ, რომ კანონი რაღაც ფორმით შეზღუდვას გამოიხატავს თავისუფლებას?

— მე ვიყავი აქციებზე, თუმცა არასოდეს გამიშლია კარავი და არ შევსულვარ შიგნით. საქართველო ერთადერთი ქვეყანაა მსოფლიოში, სადაც თავისუფლებამ მთლად გადააჭარბა ყველაფერს და გადავიდა უზრდელობაში, განუკითხაობაში. ვინ ვის რას უკრძალავს, მომიტანეთ, დამანახეთ. ქვეყანას არ დაგამხობინებთ და არ გადაგატრიალებინებთ, ესაა თავისუფლების შეზღუდვა? ლამის პარლამენტში შეცვივდნენ. ეს მათთვის გაკეთდა, რომ არ მოხდეს უბედურება და პირიქით, ვინც იქ არიან, ადამიანების, იმათ დასაცავად არის ეს ყველაფერი. კარავზე ნუ გადაგაქვთ აქცენტი, კარავზე არ არის ლაპარაკი. აქ ლაპარაკია ისინი სისტემურად რასაც სჩადიან, რითი შეიძლება მოახდინონ ის, რაც აქვთ ჩაფიქრებული, კარავიც შეი-

ძლება შედიოდეს და კიდევ სხვა რაღაცეებიც, ამიტომ მე კონკრეტული ვითარებისთვის, აუცილებლობისთვის, რათა კარავი არ დაგადგმევინო, მჭირდება ეს კანონი.

— ევროპის არაერთ ქვეყანაში დგას მთავარ საკანონმდებლო ორგანოსთან კარავი, თუმცა ეს ხომ არ ნიშნავს, რომ მათ ქვეყნის გადატრიალება უნდა?

— აქ სხვა ვითარებაა, ჩემი ქვეყნის ომში ჩათრევა უნდა, მუშაობს როგორც გარე, ასევე შიდა მტერი. ჩემს ქვეყანაში დანონსებულია რევოლუცია, ამიტომ მე კანონის დონეზე ადევკატური ნაბიჯები უნდა გადავდგა, რომ არ შედგეს ქვეყნისთვის დამანგრეველი აქტი. არანაირად არ იზღუდება გამოხატვის თავისუფლება.

— სახელმწიფო უსაფრთხოების სამსახურის მიერ გავრცელებული კადრებზეც გკითხავთ.

— ჩვენი ამ ვაიპოლიტიკოსების ჩამორჩენილობა ის არის, რომ ვერ გარკვეულან, რა ხდება მსოფლიოსა და სამეზობლოში, რა იარაღზეა ლაპარაკი, ვინ დგას თითოეული განცხადების უკან, რა ქვეტექსტებია, რა ბიზნეს-პროექტები, რა ძალა რა ძალას ებრძვის, როგორი პოლიტიკა უნდა გაატაროს ქვეყანამ. აკეთებენ რაღაც ხისტ განცხადებებს — რუსული კანონი, რუსული ხელისუფლება, ჩვენ ნატო გვინდა — ეს იმხელა ჩამორჩენილობა და ოროსნობაა პოლიტიკაში. ეს არც განათლებასა და არც საქმის ცოდნას-

თან ახლოს არ არის. დავანებოთ თავი ამ ჩამორჩენილ, არასოდეს რომ არ მიგვიღებენ იმ ნატოზე ლაპარაკს, არც ამ ევროკავშირზე ლაპარაკს. ეს გადმოგდებული ძვალია, რომ ჩვენ შიგნით დავჭამოთ ერთმანეთი. არც ნატო და არც ევროკავშირი ქართველებისთვის გრავალი არ არის, აქამდეც გვიცხოვრია და ვიცხოვრებთ, იმიტომ ადამიანები და „მეგობრები“ თუ ჩვენს გადაჩვენას აპირებენ თავიანთი ამოცანების შესასრულებლად და ამაზე უარს ვამბობთ, რა ძველი გასაგებია. სამეზობლოში ცეცხლია გაჩენილი, პრაგმატული პოლიტიკა გვჭირდება. არ უნდა გადავყვეთ ვიღაცას საფლავში, არ შეიძლება პოლიტიკაში რომანები, სიმპათია და ანტიპათიები ლაპარაკი, ყველა მუშაობს პრაგმატულიად თავისი ქვეყნის სასარგებლოდ. ეს არის ბრძოლა თავმოყვარეობასა და უთავმოყვარეობას შორის.

— თქვენი კოლეგები ამბობენ, რომ ამერიკის საელჩო შეცდომამაა შეყვანილი. თქვენი აზრი გავიზიარებთ აშშ-ის საელჩოსა და USAID-ის განცხადებების შესახებ.

— ეს არის უკვე აშკარა რევოლუციური სცენარები და ამ დროს შენ უნდა გაჩუმდე, ხელი უკან ნაილო და მისცე საშუალება ქვეყანა გადაგიტრიალონ? ასეთი თავხედობა, თან დაუმალავად, წარმოუდგენელია პირდაპირ. მე როგორც ერთ მოქალაქეს მომბეზრდა ასეთი ფარისევლური „ხვევნა-კოცნა, მტლამამტლუმი“. ადრე რთული იყო ძალის მოკრება, იმიტომ, რომ ნაომარ, გაპარტახებულ, გაძარცვულ, სიღარიბეში მყოფ ქვეყანას აღარ ჰქონდა იმხელა ძალა, რომ ღირსეულად ეპასუხა რაღაც საქციელებზე. ახლა ვიკრებთ ძალას. პირდაპირ გეუბნები, თუ მეგობარი ხარ, მეგობარზე ჩემი კეთილდღეობა უნდა გინდოდეს და არა ჩემი დაქცევა. თუ შენ ყველა ნაბიჯზე ჩემს ქვეყანაში არეულობას მიანონსებ, როგორ განვითარდე, რა ჯანდაბად მინდა ეგეთი მეგობრობა?! ჩვენ ყველასთან შეგვიძლია მეგობრობა, ამის მაგალითია საქართველო. ნახეთ, რამდენი ეროვნების ადამიანი ცხოვრობს ჩვენთან. ქართველს ღირსეუბაზე არ უნდა მიანვე, თორემ დედას გიტრებს.

სოფო კაჭარავა

ეს არის უკვე აშკარა რევოლუციური სცენარები და ამ დროს შენ უნდა გაჩუმდე, ხელი უკან ნაილო და მისცე საშუალება ქვეყანა გადაგიტრიალონ? ასეთი თავხედობა, თან დაუმალავად, წარმოუდგენელია. მე როგორც ერთ მოქალაქეს მომბეზრდა ასეთი ფარისევლური „ხვევნა-კოცნა, მტლამამტლუმი“. პირდაპირ გეუბნები, თუ მეგობარი ხარ, მეგობარზე ჩემი კეთილდღეობა უნდა გინდოდეს და არა ჩემი დაქცევა. თუ შენ ყველა ნაბიჯზე ჩემს ქვეყანაში არეულობას მიანონსებ, როგორ განვითარდე, რა ჯანდაბად მინდა ეგეთი მეგობრობა?!

9 ოქტომბრიდან ახალი სუჩია

ბაიბანი დიდი ქაშიანები

ხუთტომეული ყველა ეპოქის ყველაზე გამოჩენილი მოღვაწეების ცხოვრებისა და მემკვიდრეობის შესახებ

თითოეულ ტომში ხუთი განსაკუთრებული ამაზიკა ხუთი დიდი მოღვაწის შესახებ – გზა ბავშვობიდან ისტორიაში დამკვიდრებამდე. გაიხიე ეს გზა მათთან ერთად და დაინახოსხიე მათი საქმეები.

ტომი 4

გიოხგი ბიჩინიძე ვაჟა-ფშაველა ქაქუცა ჩოლოყაშვილი უკეთიმე თაყაიშვილი სულხან-საბა ოხბეიანი

სპეციალური ფასი: 15 ლ

ასაკი: 8+

1. წიგნის შესაძენად ეწვიეთ ბიბლუსის ფილიალებსა და პრესის გაგვრცელების წერტილებს. წიგნის შეძენას გამოსვლიდან ერთი კვირის განმავლობაში სპეციალურ ფასად შეძლებთ!
2. დაგვიკავშირდით ნომერზე: 322 47 00 45. გამოიწერეთ 5 ტომეული და ჩვენ თითოეულ ტომს ყოველთვიურად სასურველ დროსა და ადგილზე მოგიტანთ.
3. გამოიწერეთ ონლაინ, საიტისგან www.palitra.ge. აირჩიეთ თქვენთვის სასურველი გადახდის თარიღი და პირობები და მიიღეთ თქვენი რჩეული წიგნები ყოველთვიურად.

სატელეფონო და ონლაინ გამოწერის შემთხვევაში, საკურიერო მომსახურების ფასი მთელი საქართველოს მასშტაბით მხოლოდ 2 ლარია.

„ჩვენი თვალი დაჩქარებისკენ იბრუნა არის მიჯნობილი. ხშირად ტყუილად, მაგრამ მაინც საქართველოს იბრუნა გვაქვს“

ჩვენ არაერთხელ დაგვიწერია პრეტენზია და პრეტენზიები და მუდმივი ტვივილით: როგორც საუკუნის წინ თანამედროვენი წერდნენ, აზერბაიჯანისათვის პრეტენზიის მიკუთვნებულობის ხელშეკრულება მოსკოვისაკენ მიმავალ მატარებელში, ქართველი ბოლშევიკის, სერგო ორჯონიკიძის ხელით მარტივად გაფორმდა დიას, ფაქტს ვერ შეცვლი, ვერც კითხვას, ასეთმა რა ძალის ბოროტებამ შეიძლება გაიღვივოს ადამიანში, რომ მამული გაასხვისებინოს. თუმცა, საბედნიეროდ, არც პრეტენზიები იცვლებიან, არაერთი დამპყრობლისაგან ამოწყვეტილები ისე მომრავლდნენ, როგორც გადაჩვილ ხეზე ყლორტები, მიუხედავად იმისა, რომ საქართველო ძალიან ხშირად, საუბედუროდ, პრეტენზიის პრობლემებს ყურსაც არ ათხოვებს. ამიტომ ამ საუბარში პირ ნენე ყულორტებიდან მხოლოდ პრობლემებზე არ ვისაუბრებთ, გეტყვით, დროდადრო როგორი სიძლიერით განახლებდა ხოლმე პრეტენზიის თვითგადარჩენის ძალა.

7 თუ აზერბაიჯანს გადააქვს საქართველოში აზერბაიჯანული წიგნები, საქართველოს რატომ არ შეუძლია აზერბაიჯანში ქართული წიგნები ჩამოიტანოს?! მაგრამ საქართველოს მთავრობას ეს რომ არ ეფიქრება და არ ანუხებს, გული იმით გვტყავს. სოფლიდან წასულმა ხალხმა ითავა, ფული შეაგროვა და ქართული წიგნები ჩამოგვიტანა. ნეტავ გენახათ, როგორ უხაროდათ, ამ დედაენის ცქერა არა მარტო ბავშვებს, არამედ მთელ სოფელს. წელს ქართულ სექტორზე პირველ კლასში უკვე 2 ბავშვით მეტი შევიდა, – შარშან 9 პირველკლასელი გვყავდა, წელს უკვე 11 გვყავს

— პრეტენზიის პრობლემები პრეტენზიაში ყველა ვიცით, თუნდაც ბოლო სამი წლის განმავლობაში აზერბაიჯან-საქართველოს სახელმწიფო საზღვრის დაკეტვა და მხოლოდ საპატრულო მიმოსვლა რამხელა დაბრკოლებაა ამის მიუხედავად, პრეტენზიის ვითარდება. საქართველოს სხვა კუთხეებზე მეტად მოვლილი სოფლებიც გაქვთ, რაც მხოლოდ მე არ მხარობს. — პრობლემებზე გრძელ საუბარს მეც არ ვაპირებ, მით უფრო ახლა, როდესაც ირგვლივ მძიმე პოლიტიკური სიტუაციაა. მეც მიხარია, რომ ქართველს თვალში ხვდება პრეტენზიის წელს გამართულობა. ამის მიზეზი ის არის, რომ ყველა პერი თაყვალუნი შრომობს. გამოთქმაც კი გვაქვს: „ჩონ თავ ჩაგიღუნი ვმუშობთ, ჩონზე უნუშმრა“. აი, სწორედ ასეა, პრეტენზიის ჩვენთვის, თაყვალუნი შრომობთ. ჩვენთან სოფელში ოჯახს ვერ ნახავ, რომელსაც ძროხა, კამეჩი, ცხვარი და 50 ფრთა ქათამი მაინც არ ჰყავდეს. არ გვინდა ბაზარში ვიპროდუცირებო და შეიღვივისთვის ქიმიკი ვიყიდოთ. ჩვენი მინაა ჩვენი პა-

ტრონი და მას ვენდობით. ისე, ჩვენი კაცები წელიწადში რამდენიმე თვე რუსეთში მიდიან მშენებლობაზე და მათ მოტანილ ფულს ჩვენსას ვამატებთ. აი, ასე დგას ჩვენი ოჯახები. ყველას თხილის პლანტაციები გვაქვს. მე სოფელ ითათალაში ვცხოვრობ, აქ ახლა 700 კომლი მაინც არის და ყველას აქვს თხილის ბაღი. თვალისჩინივით ვუვლით, ვყიდით და სახელმწიფოც იბარებს. ასე რომ, ლუკმას სხვას არ ვთხოვთ, იმის შიში ჩვენთან არ არის, მშვიდრი და ვიხივებთ.

— 700 კომლი ეს ლამის მთელი ქალაქია.

— დიას, ბევრი ვართ და არც გვშია, მაგრამ შვილები კი გვედარდება.

— ალბათ, განათლებაზე ამბობთ.

— საქართველოში, ალბათ, გული გაუსკდებოდათ მშობლებს, ბავშვები სკოლაში დაგლეჯილი წიგნებით რომ დადიოდნენ და

თანაც ამ წიგნებში ასოებიც არ იკითხებოდეს. ისტორიას კი ფიზიკულტურის მასწავლებელი ასწავლიდეს, რადგან სხვა მასწავლებელი არ არის. ამან ზოგი მშო-

ბელი ისე შეაშინა, აზერბაიჯანულ სექტორზე დაინყო შეიღვივის შეყვანა. თუმცა მერე მაინც ყველა ერთად გამოვფიხვადით, მთელი სოფელი, არ მიგვატოვა ქართულმა სულმა: სოფლიდან წასულმა ხალხმა ითავა, ფული შეაგროვა და ქართული წიგნები ჩამოგვიტანა — ანუ ჩვენ აღარავის დაფუცადეთ, მათ შორის არც საქართველოს მთავრობას, რომელსაც აზრადაც არ მოსვლია ჩვენთვის დედაენის შექენა. ნეტავ გენახათ, როგორ უხაროდათ, ამ დედაენის ცქერა არა მარტო ბავშვებს, არამედ მთელ სოფელს.

— საქართველო-აზერბაიჯანის საზღვარზე როგორ გადაიტანთ წიგნები?

— თუ აზერბაიჯანს გადააქვს საქართველოში აზერბაიჯანული წიგნები, საქართველოს რატომ არ შეუძლია აზერბაიჯანში ქართული წიგნები ჩამოიტანოს?! მაგრამ საქართველოს მთა-

„საქართველოს დღევანდელ ხელისუფლებას მინდა ვუთხრა – ასე როგორ მიატოვებ პრეტენზიას, რომ აქვე გამოხედვაც არ გინდათ?!“

ვრობას ეს რომ არ ეფიქრება და არ ანუხებს, გული იმით გვტყავს. სამაგიეროდ, წელს უფრო მეტი თანხა შევაგროვეთ და ქართულ სექტორზეც პირველ კლასში უკვე 2 ბავშვით მეტი შევიდა, – შარშან 9 პირველკლასელი გვყავდა, წელს უკვე 11 გვყავს.

— რა სასიხარულოა ასეთი მიზანშეწონილობა და ძლიერება.

— სხვა რა ძალა გვაქვს?! პრობლემა უამრავი გვაქვს, მასზე ხშირად გვითქვამს, გვტირია და საქართველოს შევლასაც შევხვეწინვართ. ჩვენი თვალი ჩვენი დედაქვეყნისკენ იმედით არის მიპყრობილი. მართალია, ხშირად სულ ტყუილად, მაგრამ მაინც საქართველოს იმედი გვაქვს. იმასაც ვხედავთ, რომ ყველაფრის მიუხედავად, ჩვენი ქვეყანა ძლიერდება და ეს გვატოვებს. ჩვენი სოფლიდან ხალხი თბილისში მშენებლობაზე სამუშაოდაა წამოსული, თანაც როგორი მუშაობა ვიცით, საქმეს რომ მივადგებით, სანამ ბოლომდე მშვიდობით არ მივიყვანთ, არ შევისვენებთ.

— სახელმწიფო საზღვარი რომ ჩაკეტილი გაქვთ, როგორ გადმოიტანთ საქართველოში?

— თვითმფრინავით, ოღონდ იშვიათად, რადგან ძვირი ღირს. არა უშავს, ის დღეც აუცილებლად დადგება, ასე აღარ იქნება. საქართველოს დღევანდელ ხელისუფლებას კი მინდა ვუთხრა — ისე როგორ მიატოვებ პრეტენზიას, რომ აქვე გამოხედვაც არ გინდათ?! ნეტავ იცოდეთ, როგორ ძალას გვაძლევს იმის დანახვა, რომ საქართველოს ვახსოვართ. ნუ გეშინიათ, ოღონდ მოდი, მატერიალურს არაფერს მოგთხოვთ. ხომ ხედავთ, ფეხზე ვდგავართ და მომავალშიც ასე ვიქნებით.

ეთერ ერადე

გახდი გამოცემლობა კალიტრა L-ის წიგნის გამავრცელებელთა საზოგადოების წევრი

ხელი შეუწყვე საზოგადოებაში წიგნიერების დონის ამაღლებასა და კითხვის სიყვარულის გავრცელებას
 შექმენი საკუთარი ბიზნესი და მიიღე დამატებითი შემოსავალი სახლიდან გაუსვლელად
 პროექტის ფარგლებში, აქტიური გამავრცელებლები ხშირად საჩუქრებიან. საზოგადოების საქმიანობაში ჩართვა შეუძლია ყველა მსურველს საქართველოს ნებისმიერი წერტილიდან.

დეტალური ინფორმაციისთვის დაგვიკავშირდით ნომერზე: 599 08 62 99

კალიტრა L

როგორ და რატომ იქცა ქართული ნაგაზი კავკასიურ ნაგაზად

მიუხედავად ცხოველთა თემა ჩვენი ყოფის პრობლემებს უფრო წარმოაჩენს, ვიდრე ცხოველების. თუ მათ ადრე „უბრალოდ“ ხოცავდნენ და ასე იზორებდნენ თავიდან, დღეს უკვე ქუჩაში ტოვებენ. ძნელი სათქმელია, ქუჩაში მიტოვებულ ცხოველებში არის თუ არა ქართული ნაგაზი. სპეციფიკური თვისებების გამო ქართულ ნაგაზს ნებისმიერი ვერ იყოლიებს. აქედან გამომდინარე, ქუჩაშიც იშვიათად უნდა აღმოჩნდეს.

ქართული ნაგაზი ქართველების მონაპოვარია, საუკუნეების განმავლობაში ის ერთგულად გვემსახურებოდა. პაპაბა ჩაბაძევიძის „ქართული ირთ-ერთი იშვიათია მათგან, ვინც ქართული ნაგაზის ჯიშს ათეული წლებია პატრონობს და ამრავლებს უფრო სიყვარულის გამო, ვიდრე კომერციის: სრულფასოვნად ქართული ნაგაზის მოვლა და შენახვა იმდენად ძვირი ჯდება, რომ ამ საქმეში კომერციას მცირე ადგილი რჩება.

ქართული ნაგაზი მრისხანე დამცველია, თუმცა არა დაუნდობელი: ის ძალიან აგრესიულ, ცუდი განზრახვით მოსულ ადამიანსაც კი მაშინვე დასაკბენად არ მიეცანება, არამედ ცდილობს წინ გადაუდგეს და შეაჩეროს. მშვენივრად გრძნობს, ვინ რა განზრახვით გიახლოვდება და შემოდის თქვენს ტერიტორიაზე. ის ცუდ საქმეზე მოსულის ცუდ აურას რეცეპტორებით შეიგრძნობს და თუ ის ადამიანი არ დაემორჩილება, ვერც აღწერ, რაც მოხდება

„მქონია შემთხვევა, როდესაც ჩემგან 2 თვის ლეკვი ნაუყვანიან და ერთი წლის შემდეგ ვუცნობარ, მოვარდნილა და აღერსი დაუნყია“

რთულია, რომ მისი 6 თვემდე მიყვანა შეუძლებელია. ამდენად, ვინც ამ ჯიშს ამრავლებს, 500 ლოლარად თუ გაყიდვას ადგილობრივად, ესაა დიდი მიღწევა.

— მითხარო, რომ „კავკასიური ნაგაზი“ სწორედ 7 ლეკვს შობს. ნოთუ დედას ჰყოფნის რძე ამდენი ლორმუცელა ლეკვის გამოსარდელად?

— აბა, რატომ არის ქართული ნაგაზი ასეთი ბომბორა და თანაც ერთგული დედა! მოგიყვებით, რა ქნა ახალნამშობიარებმა კავკასიურმა ნაგაზმა, როდესაც თუშები დაუჩირქდა და ლეკვები ვეღარ წოვდნენ! მოკლედ, იმხანად უჯარმაში ვზრდით ერთ ძალიან ლამაზ კავკასიურ ნაგაზს, რომელმაც 7 ლეკვი გააჩინა. ერთხელაც, როდესაც დილით მშვენიერ ხასიათზე იყო, საღამოს მოულოდნელად დანვა და ვეღარ ადგა. მაშინვე მივხვდი, რომ რაღაც სტეკიოდა. მივედი, მოვუსინჯე და თუშ უკვე ისე დაჩირქებული და გაქვავებული ჰქონდა, რომ ცხადია, ტემპერატურისა და ტკივილისაგან იტანჯებოდა. მაშინვე ანალგინის ამოშლა გავუკეთე, რის შემდეგაც სიცხემ დაუნია და ღონე მიეცა. თბილისში ექიმს დაფურევე, რა ვუშელო-მეთქი და მითხრა, ეგ ისეთი ძნელი რამ არის, შესაძლოა ძალიან ძალიან ცუდად გაგიხდეს და ვერაფერი უშველო, ამიტომ თბილისში ჩამოიყვანე, გაქვავებული ადგილი უნდა ამოვჭრაოთ. მოკლედ, დილაზე ძლიერ გავატენე, დილით კი რას ვხედავ, ლეკვები მისდომიან და თუშს ლეკვენ. თურმე ძალს გაქვავებული ადგილი თავისით ამოუჭრია კბილებით, დაახლოებით 5 სანტიმეტრზე. ასე რომ, შიგ ჩირქი აღარც ჰქონდა. არ ვიცი, ეს როგორ გააკეთა. ალბათ, მთელი ღამე ეწვია კბილებით, რომ ლეკვებისთვის თუშ მიეცა. გაცუებული ლეკვები ამ საოცრებას, აღარც მისი ექიმთან წაყვანა დამჭირვებია, მხოლოდ წყალბადის ზეჟანგი ნაუფსვი ქრილობაზე, რომელიც ძალიან სწრაფად შეუხორცდა.

აქვე ერთ ამბავსაც გეტყვით: ჩემი ერთ-ერთი ნაგაზი ეზოში ლეკვებს ზრდიდა, როდესაც მეზობელი ქალი გვესტუმრა და ეზოში ჩამოვუდა სასაუბროდ. მოგესვენებთ, არც ერთ ძალს, მით უფრო ქართულ ნაგაზს არ უყვარს, როდესაც ლეკვობისას ვინმე ახლოს მივა, მით უფრო ჩამოვუდებოდა და საუბრობს. მაგრამ ჩვენი ლეკვებიანი ნაგაზი მეზობლის შემოსვლაზე „თავის სახლში“ იმდენად მიყუჩდა, რომ მისი ლეკვიანობის აღნიშვნა საჭიროდ არ ჩავთვალეთ და საუბარი გავაგრძელეთ. მხოლოდ ნახვლისას ვუთხარი, ჩვენს ძალს ლეკვები ჰყავს-მეთქი. ამის გაგონებზე მეზობელი შეწუხდა, ვერ მითხარით, თუ ლეკვები ჰყავდა, აქ არ გაეჩერებოდით. ამ დროს რა მოხდა? გამოვიდა ჩვენი კავკასიური, მიაღო თავი ჩვენს სტუმარს უკან და ჭიშკრისკენ სულ ბიძგებ-ბიძგებითა და მინოლით წაიყვანა, ჩემს ლეკვებთან ახლოს რატომ მოხვედით! ქალსაც ისღა დარჩენოდა, რომ ჭიშკარი გამოეღო და წასულიყო! წარმოიდგინეთ, ამას რა სიყვარულით და ღიმილით ვუცქერდით, მათ შორის ჩვენი სტუმარიც.

— სწორედ ამ თვისებების გამო დარდი ქართული ნაგაზის ჯიშის შენარჩუნებაზე ცხედავთ, რაც ხდება: მეცხარეობა შემიქრდა, მწყემსებს ქართული ნაგაზი იშვიათად სჭირდებათ, შენსავც ძვირი ღირს. შესაძლოა ზევრმა ქუჩაშიც გაუშვას. რა ელის ქართული ნაგაზს? — ამ მხრივაც ნამდვილად რთული დროა. ქუჩაში გამოვებული ქართული ნაგაზი, სულ მცირე, გადაჯიშდება და დავკარგავთ. ერთადერთი, რაც ქართულ ნაგაზს ქუჩაში გამოვადებისა და გადაჯიშებისაგან იცავს, მისი ძვირად შენახვის პროცედურაა. მთაში, მეცხარეებთან, კვების პრობლემა არ არის, მაგრამ სხვაგან მის გამოკვებას უმრავლესობა ვერ შეძლებს. ამიტომაც არის, რომ ქართული ნაგაზს ბევრი არც იყიდის და არც შინ მიიყვანს, მაგრამ ეს საკმარისი არ არის. ქართული ჯიშის შენარჩუნებისათვის სპეციალური ღონისძიებებია მოსაფიქრებელი. თორემ ხომ ვიცი, რაც მოხდა, ქართული ჯიშის მსოფლიოში კავკასიურის სახელით გაიტანეს და ახლაც არა ვართ დაცული სხვა სიურპრიზებისაგან.

— თქვენი ლეკვების სილამაზით შესაძლოა ადამიანს სუნთქვა შეუღუბდეს, მაგრამ ასეთი ქართული ნაგაზის გამოზრდას ისეთი კვება და მოვლა სჭირდება, საყვარელი რომ არ გქონდეთ, გაგიჭირდებათ.

— მოდი, ასე დავინწყოთ: დღეს საუკუნეების განმავლობაში გამოყვანილი შეუდარებელი ქართული ნაგაზის ორი განშტოებაა: სუფთა, უძველესი ჯიში, ჩვენს დიდ მცველად და მოდარაჯედ გამოყვანილი. რომელიც ამავე სახით არის ჩვენში, მაგალითად, ყაზბეგში ან სხვაგან, და მეორე: კავკასიური ნაგაზი, რომელიც ასევე ქართული ჯიშის გაგრძელებაა. თუმცა საუკუნოვანი ქართული ნაგაზისაგან ვიზუალურად განსხვავდება შედარებით დიდი ზომითა და ასევე გრძელი, საოცრად ლამაზი თევითიკით ბუნებით. კავკასიურ ნაგაზს აქვს სიფხიზლის, ძალისა და სიამაყის ის თვისებები, რაც საუკუნოვან ქართულ ნაგაზს. ორივე სახეობა იმდენად მიყვარს, რომ მთელ ოჯახს მათ გარეშე არ შეგვიძლია, ამიტომაც ვზრდით. ალბათ, მკითხავთ, როგორ განშტოვდა კავკასიური ნაგაზი ქართული ნაგაზისაგან. ეს მოხდა რუსი კინოლოგების ინიციატივით, რომლებმაც 1990-იანი წლებიდან ქართული ნაგაზი „კავკასიური ნაგაზის“ სახელით გაიყვანეს მსოფლიო კინოლოგიაში.

— 1990 წლებიდან, ანუ იმ დროიდან, როდესაც ჩვენ დაგვაცდეს, რუსებმა ქართული ნაგაზი კომერცია დაიწყეს?

— დიას, ასეა. დღეს უკვე რუსეთში, მათ შორის, დიდ ქალაქებთან ახლოს, კავკასიური ნაგაზის უამრავი საშენია, საიდანაც ის მსოფლიოში ვრცელდება. ამ ჯიშს ყიდულობენ აფრიკაში, ამერიკაში, ერაყსა და მსოფლიოს კიდევ მრავალ კუთხეში. თუ რატომ შეარჩიეს რუსებმა სუფთა ქართული ნაგაზი მსოფლიოში გასავრცელებლად, ალბათ, გასაგებია: პატრონის ასეთი ერთგული, ამაყი და შეუდრეკელი ჯიში იშვიათია. წინააღმდეგ შემთხვევაში, კავკასიაში სხვა ჯიშებიც არსებობს და მათ შეარჩევდნენ. სომხებსა და აზერბაიჯანელებსაც ჰყავთ ისტორიული ნაგაზის ჯიშები.

— კავკასიური ნაგაზი ვიზუალურად განსხვავდება სუფთა ქართული ნაგაზისაგან.

— დიას, გრძელი ბუნებით, წონით. თუმცა კავკასიურ ნაგაზს შენარჩუნებული აქვს

ყველა ის თვისება, რაც ქართულ ნაგაზს: სიფხიზლით, ძლიერებითა და პატრონის ერთგულებით მას ვერაფერს შეედრება. კავკასიურ ნაგაზს დაყვანისა და რამის მოცუტეულების ბრძანებას ასე იოლად ვერ მისცემ, ვერც აკადრებ მისი სიამაყის გამო და პრინციპში არც გააკეთებს ამას. ის სულ სხვა მიზნებით არის შექმნილი. ის თავისი დნმ-ით სულ სხვა რამისთვის არის შექმნილი და არა ჯიშის ყნოსვისთვის.

კავკასიური ნაგაზი ბევრს ჰყავდა და ჰყავს, ვისაც მასში საკმაოდ დიდი ფულის გადახდა შეეძლო და შეუძლია. ეს ჯიში ძალზე ძვირი ღირს, ევროპაში 2.000 ევროდ არის შეფასებული.

— ისე, გასაკვიროა, ქართული ჯიშის ამ პოპულაციას რუსებმა თუნდაც „კავკასიური ნაგაზი“ რომ დაარქვეს და არა „რუსული ნაგაზი“.

— გასაკვირი არ არის, იმიტომ, რომ მათაც იციან, რა კოდია ჩადებული სიტყვა „კავკასიაში“. სწორედ კავკასიაა ბრძოლისა და ღირსების სიმბოლო — ასეთ „ბრუნდა“ იცნობს მას მსოფლიო. რუსი მეცნიერები ვერც დღეს მალავენ, რომ კავკასიური ქართული ჯიშისაა, ამას ოფიციალურადაც აფიქსირებენ. სხვათა შორის, როდესაც კავკასიური ნაგაზი ასევე სუფთა სისხლის კავკასიურ ნაგაზს ეჯვარება, ზოგჯერ რომელიმე ლეკვი სუფთა ქართულ ნაგაზს იმდენად ემსგავსება, რომ გაცდებიან...

— ესე იგი ამ დროს ქრომოსომები საუკუნოვანი ქართული ჯიშის სასარგებლოდ მუშაობს.

— დიას, რა თქმა უნდა, თუმცა, მაგალითად, ყაზბეგურ ქართულ ნაგაზთან შედარებით, რომლის წონა 70 კილოგრამამდეა, კავკასიური ნაგაზის წონა 100 კილოგრამამდე აღწევს. ყაზბეგური ნაგაზი უფრო სწრაფად მოძრაობს და მუშაობს, მაგალითად, ცხვარში, მაგრამ პატრონს, მის ტერიტორიასა და ოჯახს კავკასიური ნაგაზიც თავგამეტებით იცავს. ამ საქმეში უნიკალურია, საუკეთესო ყნოსვა და სმენა აქვს, პატრონის ავტომანქანის ხმასაც ასეული მეტრიდან არჩევს და სისხარულით იწყებს

„რუსი მეცნიერები ვერც დღეს მალავენ, რომ კავკასიური ქართული ჯიშისაა, ამას ოფიციალურადაც აფიქსირებენ“

ყვას. სუნზეც გამოგნებლად რეაგირებს: მქონია შემთხვევა, როდესაც ჩემგან 2 თვის ლეკვი ნაუყვანიან და ერთი წლის შემდეგ ვუცნობარ, მოვარდნილა და აღერსი დაუნყია. ის მრისხანე დამცველია, თუმცა არა დაუნდობელი: ქართული ნაგაზი ძალიან აგრესიულ, ცუდი განზრახვით მოსულ ადამიანსაც კი მაშინვე დასაკბენად არ მიეცანება, არამედ ცდილობს წინ გადაუდგეს და შეაჩეროს. მშვენივრად გრძნობს, ვინ რა განზრახვით გიახლოვდება და შემოდის თქვენს ტერიტორიაზე. ის ცუდ საქმეზე მოსულის ცუდ აურას რეცეპტორებით შეიგრძნობს და თუ ის ადამიანი არ დაემორჩილება, ვერც აღწერ, რაც მოხდება. ამასთანავე, კავკასიური ნაგაზი ძალიან ლამაზია, ულამაზესი. არა მგონია, არსებობდეს ადამიანი, რომელიც მას შეხედავს და არ მოინუსხება მისი სილამაზით. ძალზე სულაც რომ არ უყვარდეს, მაინც მოეფერება. ამიტომაც ველოლიავებით მე და ჩემი ოჯახი ათეული წლების განმავლობაში ქართული ნაგაზის ჯიშს. თორემ ამ ლეკვების შენახვა ძალიან ძვირი ჯდება, ლეკვი თუშს რომ მოსწყდება, თვე-ნახევრის შემდეგ მხოლოდ საუკეთესო ხარისხის საკვები უნდა მისცე, რომელიც კილოგრამი 20 ლარს ღირს და სულ 5-6 ლეს ჰყოფნის. ეს მაშინ, როდესაც კავკასიურს სწორად 7 ლეკვი ჰყავს. იმიტომაც არის, რომ უცხოეთში ძალზე ძვირად იყიდება — დაახლოებით 2.000 ევროდ და კიდევ მეტად. თუმცა, სამწუხაროდ, ამ ფასად მას ევროპელები საქართველოში კი არა, რუსეთში ყიდულობენ, სადაც სწორედ ასეთი თანხის გამოა კავკასიური ნაგაზის უამრავი ძალსაშენი. ჩვენი ძველიდან ამ ჯიშით ევროპასთან ვაჭრობა ვერ ხერხდება. მიზანი რამდენადაც: ევროპა ითხოვს, რომ „კავკასიური ნაგაზის“ ჯიშის მხოლოდ 6 თვის ასაკში გავიყვანოთ გასაყიდად, როდესაც უკვე აცრა და საბუნებრივად პროცედურაში აქვს ჩატარებული. ამასობაში ამ ძალის შენახვა საძირითველოში იმდენად

არც ერთ ძალს, მით უფრო ქართულ ნაგაზს არ უყვარს, როდესაც ლეკვობისას ვინმე ახლოს მივა, მით უფრო ჩამოვუდებოდა და საუბრობს. მაგრამ ჩვენი ლეკვებიანი ნაგაზი მეზობლის შემოსვლაზე „თავის სახლში“ იმდენად მიყუჩდა, რომ მისი ლეკვიანობის აღნიშვნა საჭიროდ არ ჩავთვალეთ და საუბარი გავაგრძელეთ. მხოლოდ ნახვლისას ვუთხარი, ჩვენს ძალს ლეკვები ჰყავს-მეთქი. ამის გაგონებზე მეზობელი შეწუხდა, ვერ მითხარით, თუ ლეკვები ჰყავდა, აქ არ გაეჩერებოდით. ამ დროს რა მოხდა? გამოვიდა ჩვენი კავკასიური, მიაღო თავი ჩვენს სტუმარს უკან და ჭიშკრისკენ სულ ბიძგებ-ბიძგებითა და მინოლით წაიყვანა, ჩემს ლეკვებთან ახლოს რატომ მოხვედით! ქალსაც ისღა დარჩენოდა, რომ ჭიშკარი გამოეღო და წასულიყო! წარმოიდგინეთ, ამას რა სიყვარულით და ღიმილით ვუცქერდით, მათ შორის ჩვენი სტუმარიც

გაგუღ-დედუღი

ჩანაწერი გაგუღის საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქის ილია II-ის კურთხევით

№41 (507) 9 – 15 ოქტომბერი, 2023 წელი

გეკონი – ყვანაზა უწყინარი და „სიბჰათიური“

იხილეთ გვ. 18

ნელინადის თბილ სეზონზე სახლის კედლებსა თუ ნაპრალებში ყველას უნახავს პატარა და ძალიან სწრაფი ცხოველი, რომელსაც სპეციალისტები გეკონს უწოდებენ. ამ საინტერესო ხედიკზე დაწვრილებით გვესაუბრება ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტის პროფესორი **ღავითი თარხნიშვილი**.

„გეკონი ძალიან ადვილად ცოცავს ვერტიკალურ ზედაპირზე. მეცნიერები გაოცებული არიან ამ უნარით – გეკონს შეუძლია პრიალა, გლუვ ზედაპირზე აცოცდეს და ჭერზეც გაიბნოს“

ენგკადა ანუ ბონეოს აპოკალო

იხილეთ გვ. 17

ბოჭონიშვილების ღონუკა კაბისტონიანი ხვანჭკანით

საბტია წვე-რბვა პედაგოგია, თუმცა დღეს ამ ბროლაურის ტურისტულ-საინფორმაციო ცენტრში მუშაობს, იმავდროულად კი მუუ-ლლესთან, ზაზა ბოჭონიშვილთან ერთად სოფელ ძირაგულში მცირე საოჯახო მეურნეობას უძღვება. ოჯახი წინაპრების ტრადიციებს დიდი სიყვარულითა და სიამოვნებით განაგრძობს – ამზადებენ რაჭულ ლორს, როგორც თავად უწოდებენ, ლორუკას, და ხვანჭკარასაც აყენებენ.

იხილეთ გვ. 16,17

ჩაშოხ უნდა მივაქსიმოთ ყუჩაღლაბა თაფლის სახეობების თავისებურებას

მისტიკა, რომელიც ფუტკრის შრომას ახლავს, ლამის მის ზებუნებრიობაზე მეტყველებს. ყველა სიკეთესთან ერთად, თაფლს ერთი უნიკალური თვისებაც აქვს: სხვადასხვა სახეობის თაფლი ერთმანეთისაგან არა მარტო გემოთი და არომატით განსხვავდება, არამედ იმის მიხედვითაც, კონკრეტულად რომელი დაავადების პროფილაქტიკისა და მკურნალობისთვის არის განკუთვნილი. საქართველოში, რომელსაც ყველაზე ძველი და იმავდროულად, მსოფლიოში ყველაზე გრძელხორთუმა ფუტკარი ჰყავს, არაერთი სახეობის თაფლი მზადდება, ოღონდ თაფლის სახეობების თავისებურებებს ყურადღებას ბევრი არ აქცევს, არადა, მისი ყველა სახეობა ერთმანეთისგან განსხვავდება. მეტიც, კონკრეტული დაავადებების პროფილაქტიკისთვის კონკრეტული თაფლი შესაფერისი. ამ განსხვავების შესახებ გურიიდან ბაშან თემქორაძე გვესაუბრება.

იხილეთ გვ. 16

გაგაუ-ღაღაუნი

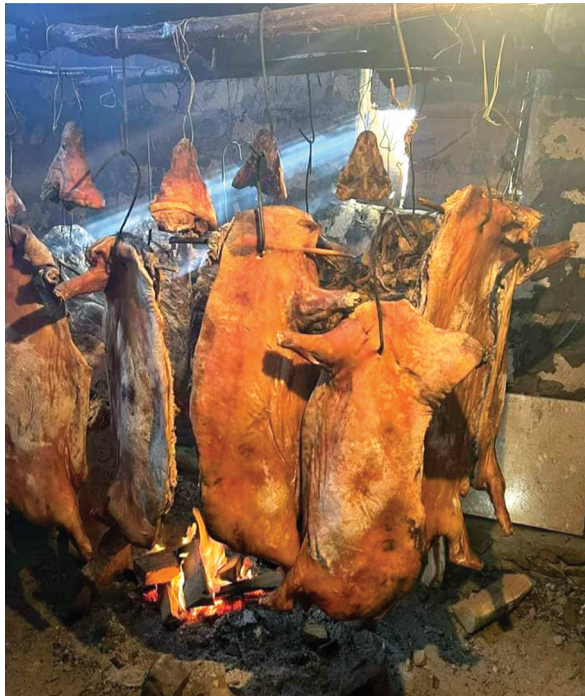
(დასაწყისი გვ. 15)

ნატია წაბრია:
 — 2017 წელს შევუღლდით. იმ დროისთვის ორივე უმუშევარი ვიყავით. ამ სახლში რომ მოვედი, ისეთი განცდა მქონდა, თითქოს აქ დიდხანს ვცხოვრობდი. ეს ჩემი მეუღლის წინაპრების — ბაბუების და დიდი ბაბუების კარ-მი-დამოა. პირველ სართულზე ბუხარი 1928 წელს ამოუშენებიათ... მოკლედ, სახლი 100 წელზე მეტი ხნის არის. მეორე სართული მოჩუქურთმებულია და ძველი ნივთებით არის განწყობილი. უახლოეს მომავალში გვინდა მეორე სართული ეთნოგრაფიულ მუზეუმად ვაქციოთ.

ეზოში მარანი მინისძვრის დროს დაზიანებულია და გაახლებულია, თუმცა იქ განთავსებული ნივთები ასევე საუკუნის და მეტისაა. მარანში ორი საუკუნოვანი სანახელია, ათი ძველი ქვევრი, მათგან ორს ვიყენებთ კვლევაში.

— **ეს იგი, მარანშიც გრძელდება ოჯახის ტრადიცია, ინტერესი ყურძენი...**
 — ბოჭორიშვილების ოჯახი მეღვინეობით იყო ცნობილი. მეუღლის ბაბუები მეღვინეები იყვნენ. რაიონში თუ ვინმე საპატიო სტუმარი ჩამოდიოდა, ამ სახლ-

ბოჭორიშვილების ღორუკა

„ლორი სიცივესა და ყინვაში უნდა გამოიყვანო. გასუფთავებულ ხორცს ვამარილებთ, ვანყოთ ერთი კვირის განმავლობაში და მხოლოდ სხვადასხვა მხარეს ვაბრუნებთ, რათა მარილი კარგად გაუკდეს. შემდეგ სამი დღით ვკიდებთ ჩამოსაწურად. ორი კვირის განმავლობაში ძლიერი ცეცხლი დღედაღამ სჭირდება. შემდეგ ნაკვერჩხალზე ვკიდებთ და კვამლზე იბოლება. კვამლი ნელ-ნელა უკდება, რაც არომატსა და გემოზე გავლენას ახდენს. ეს პროცესიც ორ კვირას გრძელდება, ოღონდ კვამლზე მხოლოდ დღის განმავლობაში უნდა იყოს, ღამით აღარ სჭირდება“

ლორი, ისევე როგორც რაჭული ხვანჭკარა, განსაკუთრებული და განსხვავებულია. უკვე ვხვდებით, რომ ბიზნესი გასაზრდელია, რადგან მოთხოვნა დიდია, მიუხედავად იმისა, რომ ყოველმა მეორე-მესამე

ოჯახმა რაჭული ღორის წარმოება დაიწყო. ბევრი მომხმარებელი გყავს როგორც საქართველოში, ისე საზღვარგარეთ. შეკვეთა იმდენად ბევრია, რომ 20 ღორზე ნაკლებს არ დავკლავთ.

ჩაბო უნდა მივაქსიმოთ ყურადღება თაფლის სახეობების თავისებურებას

(დასაწყისი გვ. 15)

— არ შემხვედრია ადამიანი, რომელიც თავლის სახეობას იმის მიხედვით მოიხმარებს, რომელიც უფრო სასარგებლოა მისი ჯანმრთელობისთვის, უპირატესობას უფრო არომატსა და გემოს ანიჭებენ. რაზე დამოკიდებულია თავლის სახეობების განსხვავება, ან არომატს, ან სამკურნალო თვისებებს მიხედვით?

ბექა მამუკაძე: — თავლი იმდენად უნიკალური პროდუქტია, იმდენად კარგად ვიცით, რომ სასარგებლოა, გასაკვირიც არ არის, რომ მაინცდამაინც კონკრეტული სახეობების სამკურნალო სარგებელს კი არ დავუძებნებთ, არამედ მხოლოდ მის ნატურალურობასა და არომატს. თუმცა ყველა სახეობას იმდენად გამოკვეთილი განმასხვავებელი სამკურნალო თვისებები აქვს, რომ ისევე ჩვენთვის იქნება კარგი, თუ გვეცოდინება, მით უფრო, რომ საქართველოში, ასე ვთქვათ, აღიარებული თავლის სახეობების გარდა (ნაბლის, აკაციის, ცაცხვისა და ალპური თავლი), მცირე რაოდენობით, მაგრამ არაერთი სხვადასხვაგვარი თავლი გვაქვს. მათი სარგებლიანობა ჯერ არავის განუსაზღვრავს. არადა, დარწმუნებული ვარ, მათი პროდუქტია სწორედაც შეუცვლელი იქნება სამკურნალოდაც, თუნდაც გემოთი ოდნავ განსხვავებული იყოს ჩვენში აღიარებული თავლისაგან.

სხვათა შორის, ევროპაში „პატარ-პატარა თავლების“ შესწავლის ეტაპი დასრულებულია და ხალხიც დანიშნულებით ყიდულობს. ამ დროს ჩვენ გურიაში შეგვიძლია დავამზადოთ თუთუბოს, ოქროსკეპლასა და სხვა მცენარეების თავლი. მე პირადად შარშან წყავის თავლი მოვიწიე, რომელიც მხოლოდ იმიტომ ვერ გავიტანე ბაზარზე, რომ მისი დადებითი თვისებები არ ვიცო. საქმე ის არის, რომ ენციკლოპედიაში წყავის შემადგენლობაში ტოქსიკური ნივთიერებებზე წერია და ამიტომაც ჩაკვირნი ხელი, რეალურად კი ფუტკარი სწორედ წყავის ნექტარმა გამოაჯანმრთელა და წამოსწია წინ. ჰოდა, რა გამოდის, ტოქსიკურია გველის შხამი, მაგრამ ამ დროს მისგან დიდი სამკურნალო ღირებულების წამლები მზადდება. სწორედ ამიტომ არის აუცილებელი

აღიარებული თავლის სახეობების გარდა (ნაბლის, აკაციის, ცაცხვისა და ალპური თავლი), მცირე რაოდენობით, მაგრამ არაერთი სხვადასხვაგვარი თავლი გვაქვს. მათი სარგებლიანობა ჯერ არავის განუსაზღვრავს. არადა, დარწმუნებული ვარ, მათი პროდუქტია სწორედაც შეუცვლელი იქნება სამკურნალოდაც, თუნდაც გემოთი ოდნავ განსხვავებული იყოს ჩვენში აღიარებული თავლისაგან

იმ მცენარეების ნექტრისგან დამზადებული თავლის შესწავლა, რომელსაც აქტიურად არ მოვიხმართ. თუნდაც ოქროსკეპლა, რომელიც დიდი ღირებულების სამკურნალო მცენარეა. შესაძლოა მას ოდნავ განსხვავებული გემო ჰქონდეს პოპულარულ თავლთან შედარებით, მაგრამ ბევრისთვის ეს გემოც მისაღები აღმოჩნდება.

— **ისევე როგორც ბევრს ნაბლის თავლის მომწარო გემო მოსწონს და ბევრად ურჩევნია აკაციის თავლსაც.**
 — დიახ, ასეა. თუმცა ბევრიც სწორედ ამ სუციფიკური გემოსა და მუქი ფერის გამო არ მოიხმარს ნაბლის თავლს. ამ დროს ასეთ გემოსა და ფერს მას ნაბლის ყვავილი აძლევს, რომლის ნექტრისგან დამზადებული თავლი ბევრად მარგებელია, ვიდრე სხვა სახეობები. ამას ლაბორატორიულად ნაბლის თავლში შემავალი ამილასა (იგივე დიასტაზა) ფერმენტი ადასტურებს. ამ ფერმენტის მალალი დოზა განსაზღვრავს, რამდენად მდიდარია თავლი ყველა სხვა სასარგებლო ნივთიერებით და რამდენად ნაკლებია მასში შხამები. ევროპული სტანდარტებით, ამილას მინიმალური ნომერი თავლში 8 მინც უნდა იყოს, ქართულ თავლში კი ის ბევრად მეტია. ნა-

ბლის თავლი ხელს უწყობს გულ-სისხლძარღვთა ჯანმრთელობას, ზრდის სისხლში შემოგლობინის დონეს, ამცირებს ქოლესტერინს, სამკურნალოდ მოქმედებს კუჭის წყლულზე და სხვა — რომელი ერთი მოგახსენოთ. სხვათა შორის, ნაბლის ყვავილის მომწარო არომატი არც თავად ფუტკარს მოსწონს და ნაბლის ნექტრის შეგროვებისას ბევრად აგრესიულია, ვიდრე აკაციის, მაგრამ იმასაც „ხვდება“, რომ ნაბლის თავლი სასარგებლოა, ამიტომაც ამზადებს.

— **თავის შროვ, აკაციის თავლსაც ხომ აქვს უნიკალური სამკურნალო თვისებები?**
 — რაღა თქმა უნდა. ბევრი საერთო აქვს ნაბლის თავლთან, მაგრამ ბევრიც განსხვავებული, რაც სასურველია ვიცოდეთ და ყველა ინტერნეტის საშუალებით იოლად შეისწავლის. თუმცა ერთ კონკრეტულად განსხვავებულ თვისებას გეტყვით, — აკაციის თავლს მკვეთრად გამოხატული ანტიბაქტერიული თვისებები აქვს. იმდენად, რომ კანის დაავადების სამკურნალოდაც გამოიყენება.

— **რაზე დამოკიდებულია, ფუტკარი რომელი თავლი ამზადებს?**
 — იმაზე, რამდენი მოიმარაგა მან თავლი თავისთვის და რამდენი გადაბეჭდა, ანუ დარჩა „ზედმეტი“ ადამიანის სასარგე-

ბლოდ. აი, ამ „ზედმეტი“ თავლს გვაძლევს, რომელშიც შეიძლება იყოს იმისგან განსხვავებული და ამავე დროს უნიკალური თვისებების თავლი, ვიდრე ჩვენ მოვიხმართ და ან შეჩვეული ვართ გემოს.

— **რომელი თავლი ითვლება მსოფლიოში უცხოურად?**
 — მანუკას თავლი ანტიბაქტერიული და ანტიმიკრობული თვისებების გამო. ის მხოლოდ ახალ ზელანდიაში მზადდება და ისეთი მუქია, როგორც ჩვენი ნაბლის თავლი. სკებს მხოლოდ ევოლოგიურად სუფთა ადგილებში დგამენ. ასე რომ, ნუ მოვერიდებით მუქ, შავ ფერს, ის შეიძლება უფრო მარგებელი აღმოჩნდეს თქვენთვის, ვიდრე ოქროსფერი, რომელიც ყველას გვიყვარს.

— **ნამდვილი თავლი როგორ შეამოწმო?**
 — ბევრი ხერხი არსებობს. თუ მაინცდამაინც დარწმუნებული არა ხართ და ეჭვი გეპარებათ, ერთ-ერთი ყველაზე უტყუარი იოდის მეთოდია: მცირე რაოდენობით თავლი წყალში გახსენით, შემდეგ კი იოდის წვეთი ჩაამატეთ. თუ ხსნარი ოდნავადაც კი გალურჯდა, ესე იგი, ნატურალური თავლი არ გქონიათ და გამყიდველს მიმართეთ.

თორ ერადე

პაბისტრონიანი სვანჰკარით

სახლი 100 წელზე მეტი ხნის არის. მეორე სართული მოჩუქურთმებულია და ძველი ნივთებით არის განწყობილი. უახლოეს მომავალში გვინდა მეორე სართული ეთნოგრაფიულ მუზეუმად ვაქციოთ

ლორები ნოემბრის ბოლოს იკვლევება, რადგან ლორი სიცივესა და ყინვაში უნდა გამოიყვანოს. გასუფთავებულ ხორცს ვამარილებთ, ვაწყობთ ერთი კვირის განმავლობაში და მხოლოდ სხვადასხვა მხარეს ვაბრუნებთ, რათა მარილი კარგად გაუჯდეს. შემდეგ სამი დღით ვკიდებთ ჩამოსაწურად. ორი კვირის განმავლობაში ძლიერი ცეცხლი დღედაღამ სჭირდება. ჩემმა მეუღლემ იცის, ცეცხლი რამდენ ხანში ჩაქრება, ამიტომ მალეობრა აქვს დაყენებული, ღამით დგება და ცეცხლს ხელახლა ანთებს. ორი კვირის მერე ნაკვერჩხალზე ვკიდებთ და კვამლზე იბოლებს. შევკვამლვისთვის შეშად კარგია კენკროვანი ხეები, საუკეთესოა ტყე-მალე. კვამლი ნელ-ნელა უჯდება დაკვი-

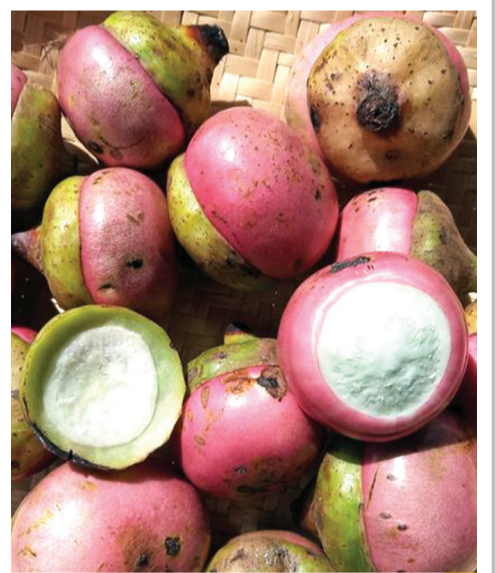
დებულ მასას, რაც არომატსა და გემოზე გავლენას ახდენს. ეს პროცესიც ორ კვირას გრძელდება, ოღონდ კვამლზე დღის განმავლობაში უნდა იყოს, ღამით აღარ სჭირდება.
— ანუ გამოყვანას სულ ერთი თვე სჭირდება.
— კი, მაგრამ ზოგჯერ არ არის ისეთი ყინვა, როგორც საქაროა და მაშინ ცოტა მეტი დრო უნდა. რაჭული ღვინოც და ლორიც ემიგრანტებისთვის იგზავნება. უცხოელებიც ინტერესდებიან, ისინი, ვისაც ჩვენი ემიგრანტები გაასინჯებენ და შეკვეთა მათგანაც მოდის. ცხადია, ჩვენს პროდუქტს საქართველოშიც ვყიდით. ჩვენი ცნობადობის გაზრდას ხელი შეუწყობს სხვადასხვა ფესტივალი. ადგილობრივი

ხელისუფლება ძალიან გვეხმარება.
2020 წელს ადგილობრივი დემოკრატიის სააგენტო „საქართველოსგან“ მიერ გრანტი გადმოგვეცა დახლ-მაცივრის შესაძენად. ის ზაფხულში ლორის შესანახად აუცილებელია. ახლა ჩვენი ბიზნესის გაფართოებისთვის „ანარმოე საქართველოს“ გრანტიც მივიღეთ. ეს ნიშნავს, რომ ჩვენი ღვინო საზღვარგარეთ დიდი რაოდენობით გავა. ვაპირებთ საოჯახო სასტუმროს გახსნას, შემდგომში კოტეჯის აშენებაც გვინდა.
მყავს სამი წლის ბიჭი, რომელსაც უმნიშვნელოდ გამოხატული აუტიზმი აქვს. კოტეჯის აშენება იმისთვის მინდა, რომ მივიღო მშობლები, რომელთაც აუტიზტი შეიღებოთ ჰყავთ. გვეყოლება ფსიქოლოგიც, რომელიც საქაროების შემთხვევაში მათ დაეხმარება.
ვანარმოებთ საშობაო ლიქიორსაც. ამას ჩვენი წინაპრებიც ამზადებდნენ — 12 სახეობის ხილი მინის ბოცაში იყრება, ვდგამთ მეორე სართულის აივანზე და მთელი ზაფხულის განმავლობაში მზებზე

შაქართან ერთად დუღდება. ყურძენს რომ მოვიწვევთ და რთველს დავასრულებთ, შაქარში დადუღებული მასიდან ხილს ვიღებთ და ვწურავ. ცალკე ხილი რჩება და ცალკე წვენი. ცოტა ხანს ასე ვაჩერებ, შემდეგ წვენი არაფერს ვურევ და ბოთლებში ვასხამ. ბოთლებში ჩამოსხმული საშობაო ლიქიორი ჩვენ გარდა ჯერ არავის აქვს. პროდუქტი ეტიკეტირებულია და ჩემი მუღლის ხელმოწერა აქვს.
— ხილსა და შაქარს როგორ განაზავებთ დადუღებისთვის?
— სასურველია, წითელი ხილი იყოს. რამდენ ხილსაც ჩავეყრი, იმდენ კილოგრამ შაქარს დავაყრი. ერთი რომ დადუღდება, მერე სხვა ხილს ვუმატებ შაქართან ერთად. დაშაქრულ ხილს კი, რომელიც ამ მასიდან ამომაქვს, ტორტებსა და ნამცხვრებში ვიყენებ.
სამი ბიჭი მყავს და მინდა ეს ჩემი ოჯახისთვის მნიშვნელოვანი ტრადიციები, რომელთაც მე და ჩემი მეუღლე ვიცავთ, ჩვენმა შვილებმაც გააგრძელონ.
ლალი ფაცია

ენგკალა ანუ ბორნეოს აპოკალო

ენგკალა, კანგკალა, ბორნეოს აპოკალო, იგივე პანგკალაბანი მარადმწვანე ხეა დაფინისებრთა ოჯახიდან. მას კიდევ ათეულობით სახელი აქვს როგორც ინდონეზიაში (კალანკალა, მედანი, მალაი, კელიმა, ბუა ტალალი, ვი ლაპალი), ისე მალაზიაში (ტანგი, პენგალაბანი, ტებულუსი, პონგ ლაბონი), აგრეთვე ფილიპინებში (კუპა, პიპი, ბანგლო) და ტაივანში (ლან იუ მუ ჯიანგ ზი). ალბათ ნათელია, რომ მცენარის მშობლიური არეალი თითქმის ემთხვევა ამ ქვეყნებს. ევროპელებმა კი ის პირველად კუნძულ ბორნეოზე აღმოაჩინეს.
ენგკალა (*Litsea garciae*) ველურად იზრდება მარადმწვანე ფართოფოთლიან ტყეებში, გვხვდება ზღვის დონიდან მხოლოდ 200 მეტრ სიმაღლემდე. ის ხშირად ხარობს მდინარეების გასწვრივ, ამჟობინებს გორაკებს ქვიშიანი და თხიანი ნიადაგებით. თავის მხრივ ნაწილობრივ დაჩრდილული ადგილები ურჩევნია. ვერ იტანს სიცივეს. სიმაღლით ენგკალას ხე 10-დან 26 მეტრამდე იზრდება. ფოთლების სიგრძე 25-40 სანტიმეტრს აღწევს. პანანინა თეთრ-ყვითელი ყვავილების თავები დაახლოებით 15 მმ-ია. მსხმოიარობას ენგკალა ხუთი წლის ასაკში იწყებს.
მკვახე ნაყოფის კანი მოთეთრო-მომწვანოა, დამწვანებისას კი ღია ვარდისფერი, მენამული ან წითელი ხდება, გლუვი, ზომით 2-3 სანტიმეტრი. ის თითქოს დასმულია თანის ფორმის ბუნებრივ მწვანე ჯამზე, რომელიც ყუნწით არის მცენარეზე დამაგრებული. ნაყოფის კრემისებრი, ნაზი რბილობი თეთრია. ზოგჯერ მომწვანო ელფერი დაჰკრავს. ნაყოფი შეიცავს ერთ დიდ ყავისფერ თესლს, რომელიც არ იჭმება.
ენგკალას გემოთი ხშირად ადარებენ ავოკადოს, მის შორეულ ნათესავს და ერთ-ერთ მეტსახელად ბორნეო აპოკა-

ენგკალას მწიფე ნაყოფი ♦ „მტევანი“ ხეზე ♦ ენგკალას რბილი, რძისებური რბილობი მეტად ყუთიანია ♦ გასაყიდი ხილი ბაზარში ♦ ენგკალას თესლი არ იჭმება ♦ უმად მორთმეული ხილი ♦ პატარა ყვავილები

დოსაც უწოდებენ, თუმცა მისი გემო გაცილებით ნაზია და რძისებური, თითქოს დიდი კოვზით არაუხანი ან დო გეჭამოთ. ხილი ძალიან მანეირია და ამ თვალსაზრისით შესაძლოა ზოგისთვის ზედმეტად ნოყიერიც კი იყოს. თუმცა ვისაც ლაქტოზის მიუღებლობა აქვს, ასევე ვეგანებისთვის, ენგკალა ფასდაუდებელი რძის შემცველია, თანაც ვარდისფერი „მეფუთვით“.
ნაყოფს ჭამენ როგორც ნედლად, ისე მოხარშულს. ნედლად მიღების წინ ცოტათი დაბეჭავენ არომატის გამოსათავი-

სუფლებლად. ყველაზე პოპულარული მეთოდი ნაყოფის ხუთი წუთით მდულარე წყალში ჩაძირვა, ამოღების შემდეგ კი ცოტა მარილის მოყრა. ზოგჯერ ენგკალათი და ბრინჯით კერძებს ორთქლზე ამზადებენ. მკვახე ნაყოფს ამწვინებენ ან აკეთებენ ძმრიან მარინადს.
ენგკალა შეიცავს C ვიტამინს, კალიუმს, ანტიოქსიდანტებს, ბოჭკოს, სტერინის მუავას. ბორნეოზე ის ერთ-ერთი ტრადიციული საკვებია. ხილი ხშირად იყიდება რეგიონის ქვეყნების სასურსათო ბაზრებზე.

თესლისგან ხდინან ზეთს სანთლებში და საპნისთვის. ხეტყე გამოიყენება მშენებლობაში. მცენარეს ფართოდ იყენებენ ხალხურ მედიცინაშიც, ენგკალას ქერქისა და დურინის ქერქის ნახარშს გველის ნაკბენის ანტიდოტად მიიჩნევენ. ნაყოფს მიაწერენ ანტიბაქტერიული თვისებებს, ქერქს იყენებენ დამწვრობის საწინააღმდეგოდ.
მართალია, ეს ხილი ჯერ ნაკლებად არის ცნობილი საერთაშორისო ბაზარზე, თუმცა მცენარეები მას კარგ რეკომენდაციებს აძლევენ.

გეგონი-ღეღღი

გეგონი – ყველაზე უწყინარი და „სიბავთიური“

(დასაწყისი გვ. 15)

დავით თარხნიშვილი:

გეგონისებრნი — ასე უწოდებენ ქვეწარმავლების, კერძოდ, ხვლიკების ერთ-ერთ ოჯახს, რომელიც ცალკე გამოყოფილი და ხვლიკებს შორის ყველაზე პრიმიტიულად არის მიჩნეული. ნამდვილი ხვლიკები ერთმანეთთან უფრო ახლოს არიან და უფრო ჰგვანან ერთმანეთს. რით არის ეს ცხოველი საინტერესო? — გეგონს სხვა ცოცხალი არსებებისგან რამდენიმე თვისება გამოარჩევს. კერძოდ, ის ძალიან ადვილად ცოცხავს ვერტიკალურ ზედაპირზე. მეცნიერები გაცუბული არიან ამ უნარით — გეგონს შეუძლია პრიალა, გლუვ ზედაპირზე აცოცხდეს და ჭერზეც გაიბრინოს. როგორ? — გეგონი თავისი მოქნილი კიდურებით მარჯვდევს და გლუვ ზედაპირზე თვალის უხილავ უსწორმასწორობებს, მის კიდურებზე ასობით უმცირესი, თვალის უხილავი ბუსუსია. ამის წყალობით მინაზვც თავისუფლად გადაადგილდება.

როგორ გამოიყურება საქართველოში გავრცელებული გეგონი?

ჩვენთან ერთადერთი სახეობა გვხვდება — კასპიის შიშველთითა გეგონი, რომელიც ბუნებრივად არის გავრცელებული აღმოსავლეთ აზერბაიჯანში, თუმცა მთელ კავკასიაშიც გვხვდება. კასპიის გეგონი უფრო ქალაქებსა და დასახლებულ პუნქტებში ბინადრობს. ჩვენს ხელთ არსებული ინფორმაციით, გეგონი XX საუკუნის პირველ ნახევარში უკვე ნანახი ჰყავდათ თბილისში.

ახლა ეს ცხოველი საქართველოს ყველა ძალაში ბინადრობს: თბილისში, ქუთაისში, ფოთში და სხვ. მოკლედ, ჩვენთან ეს ცხოველი თითქმის ყველგან გვხვდება, ოღონდ მხოლოდ ძალაშია.

ისინი ბინადრობენ სახლების კედლებში, ძველ შენობებსა და ნანგრევებში. სოციალურ ქსელებში ხშირად ნახავთ სტატუსებს, რომელთაც გეგონის ფოტო ახლავს, ავტორი კითხულობს, რა ცხოველია და სად უნდა გავუშვათო. მეც მწერენ და ყოველთვის ვპასუხობ, რომ არსად არ უნდა გაუშვან, იქვე, კედელზე დატოვონ, რადგან ეს პატარა სიმპათიური ხვლიკი ადამიანის საცხოვრებელთან მჭიდროდ არის დაკავშირებული: გეგონი ადამიანის საცხოვრებელს ძალიან კარგად იყენებს საბინადროდ.

როგორ გამოიყურება ჩვენთან გავრცელებული კასპიის შიშველთითა?

გეგონი ღამის ცხოველია, რომელსაც ვერტიკალური თვალის გუგები აქვს — დაახლოებით ისეთი, როგორც კატებს. ქუთუთოები არა აქვს და როცა მისი თვალები დამტვერიანდება, ენას გამოყოფს და თავისივე ენით ისუფთავებს. ამ პატარა ხვლიკს არც კებნა შეუძლია და არც რამე ზიანის მოტანა — სავეტბით უწყინარი ქვეწარმავალია. იკვებება მხოლოდ მწერებითა და ობობებით, სიამოვნებით მიირთმევენ ბუხებს, ტარაკნებსა და სხვა აბეზარ მწერებს, რითაც, პირიქით, სარგებელიც კი მოაქვს.

კასპიის შიშველთითა გეგონი ტოკი ◆ ლეოპარდისებრი გეგონი ◆ გეგონი მარჯვდევს ეჭიდება გლუვ ზედაპირზე თვალის უხილავ უსწორმასწორობებს

როგორ ზრდიან გეგონები ნაშიერებს?

მდედრი გეგონი მხოლოდ ორ კვერცხს დებს, სადმე კედლის ნაპრალებში. 1-1,5 თვეში, ზაფხულის მიწურულს ან შემოდგომაზე კვერცხიდან პატარა გეგონები იჩეკებიან. ისინი ზრდასრულები რამდენიმე თვეში ხდებიან. იკვებებიან სიციფების დანყებამდე, ზამთარში კი გეგონი საკვების მიღებას წყვეტს, ისევე როგორც ყველა სხვა ქვეწარმავალი და იძინებს. გაზაფხულზე კი ისევ იღვიძებს, მთელი სეზონის განმავლობაში იკვებება და მხოლოდ მეორე ან მესამე ზამთრის შემდეგ აღწევს გამრავლების ასაკს.

ერთი შეხვედრით ჩანს, რომ კასპიის გეგონი მცირე ზომისაა.

დიახ, ზრდასრული გეგონის ზომა

10 სანტიმეტრია, უკუდოდ — 5-6 სანტიმეტრი. არსებობს ამ ცხოველის ტროპიკული სახეობა — ტოკი, რომელიც 30 სმ სიგრძისა იზრდება. ის მხოლოდ ტროპიკებში ცხოვრობს, მაგრამ ძალიან ხშირად ჰყავთ ტერარიუმებშიც. ეს სახეობა მწარედ იკბინება და უჩვეულო ხმებს გამოსცემს. ცენტრალურ აზიაში, მაგალითად, ირანში, არიან გეგონები, რომლებიც უდაბნოში, ქვიშაზე ცხოვრობენ.

ძალიან საინტერესო სახეობაა ლეოპარდისებრი გეგონი, რომელსაც გამსხვილებული კუდი აქვს და მასში საკვები ნივთიერებები აქვს დაგროვილი. ამის გამო გამორჩეული შეხედულება აქვს. ცნობილია, რომ საფრთხის შემთხვევაში გეგონი მტერს თავის კუდს უტოვებს და თვი-

თონ გარბის, რითაც სხვა ხვლიკებს ჰგავს, მაგრამ შუა აზიაში ბინადრობს სინჯისებური გეგონი, რომელსაც ძალიან გლუვი კანი აქვს და საშიშროების დროს თავდაშემღებს მთელ კანს უტოვებს: მისი კანი სკდება, თავად კი მტაცებელს გაურბის, ასევე ადამიანსაც, რომელიც მის დაჭერას შეეცდება. სულ გეგონის 480-მდე სახეობაა ცნობილი და ისინი მთელ მსოფლიოშია გავანტული.

რით განსხვავდება თანამომეებისგან „ჩვენი“, კასპიის გეგონი?

პირველ ყოვლისა, იერით: გეგონისებრთა ოჯახის ბევრ წარმომადგენელს ძალიან ლამაზი შეფერილობა აქვს, ჩვენებური კი სადა ყავისფერი ან ნაცრისფერია. გარდა ამისა, კასპიურ შიშველთითა გეგონს ჭერზე გაჩერება ან გლუვ ზედაპირზე სირბილი არ შეუძლია, მხოლოდ შენობების კედლებზე დაცოცხავს. ბევრ ქვეყანაში, მაგალითად, ხმელთაშუა ზღვისპირეთში ან ტროპიკულ ქვეყნებში შეიძლება ნახოთ გეგონები, რომლებიც ჭერზე დარბიან და იქიდან არ ცვივდებიან. ეს მეც მინახავს იქაურ სასტუმროებში, განსაკუთრებით, ვიეტნამში, სადაც ეს ხვლიკები ნათურის ირგვლივ სხედან, იქ მოფარფაფე მწერებსა და პუბლებს იჭერენ და ასე იკვებებიან. გეგონის რამდენიმე სახეობა ცხოვრობს იტალიაში, ესპანეთში, თურქეთში, ირანსა და ცენტრალურ აზიაში... ჩრდილოეთის ქვეყნებში გეგონი არ ბინადრობს, რადგან მას თბილი ზამთარი სჭირდება, რომ გადაარჩეს. საქართველოში გეგონი ბუნებაში არ გვხვდება, მხოლოდ ადამიანთა დასახლებებში ბინადრობს. მთელი სხეული ქერცლით აქვს დაფარული, თვალის ქუთუთოებიც არა აქვს, რის გამოც ვინმემ შეიძლება ჯოჯოს მიამსგავსოს, თუმცა ამ უკანასკნელისგან მკვეთრად განსხვავდება.

ბატონო დავით, გეგონი დიდ ობობებსაც ჭამს?

თუ გეგონი პატარაა, ობობა კი — დიდი, პირიქით შეიძლება მოხდეს: ობობამ დაიჭიროს და მისი ხორცილი გემრიელად ისაუზმოს.

გამოდის, გეგონი არც ისეთი საშიში არსებაა, როგორც ჩანს.

როგორც გითხარით, კასპიის გეგონი ადამიანთან მჭიდროდაა დაკავშირებული, მის საცხოვრებელს თავშესაფრად იყენებს. საშიში სულაც არ არის, პირიქით, ძალიან უწყინარი და საყვარელი ცხოველია, რომელიც ადამიანს არანაირ საფრთხეს არ უქმნის, სასარგებლოც კია. მას კარგად განვითარებული ფეხები აქვს და ძალიან სწრაფად მოძრაობს, ხოლო მის კუდს სწრაფი აღდგენის უნარი აქვს. გეგონისებრთა სხეული მეტწილად რუხი ან ყავისფერია, თუმცა, როგორც ვთქვით, ტროპიკებში გვხვდება ლამაზი, მკვეთრად შეფერილი სახეობებიც. რაც მთავარია, ეს ცხოველი არ იკბინება და უწყინარი ქვეწარმავლების რიცხვს მიეკუთვნება.

გეგონისებრთა ერთ-ერთი საინტერესო თვისებაა მიმიკრია ანუ გარემოსთან უჩვეულო შესაბამე...

ეს თვისება ყველაზე მკვეთრად გამოხატულია მადაგასკარის ბინადარ გეგონებში: ბევრი მათგანი კარგად ეხამება ხის ზედაპირსა და მის ფოთლებს. გეგონი მიმიკრიის დიდოსტატია, ზოგიერთის შეფერილობა ზუსტად ემთხვევა ხის ქერქისას, ხოლო ფოთლისებრკუდა გეგონი ძალზე ოსტატურად ეხამება მწვანე ფოთლებს. ამ თვისების წყალობით ხეებზე გეგონის დანახვა პრაქტიკულად შეუძლებელია. გეგონი ზუსტადაა შესაბამეული იმ ადგილებს, სადაც ცხოვრობს, თანაც ყველა სახეობას თავისი არეალი აქვს. თამამად შეიძლება ითქვას, რომ ეს ერთ-ერთი გამორჩეული, ლამაზი და საინტერესო ცხოველია ქვეწარმავლებს შორის.

კომოდოს ჰაიანი

დავით თარხნიშვილი (თბილისის ზოოპარკის დირექტორის მოადგილე): — ყველაზე დიდი და საშიში ხვლიკი კომოდოს ვარანი საქართველოში არ გვხვდება. ის ინდონეზიის კუნძულებზე ბინადრობს. სხვაგვარად მას დრაკონსაც ეძახიან. აქვს შხამიანი ჯირკვავი და მისი ნაკბენი, თუ ყურადღებას დროულად არ მიაქცევენ, სიკვდილს იწვევს. ზოგიერთი თანამედროვე მკვლევარი მას ცოცხალ დინოზავრსაც უწოდებს. კომოდოს ვარანის სიგრძე 3 მეტრს აღწევს, ხოლო წონა საშუალოდ 90 კილოგრამია. სამეცნიერო ლიტერატურაში აღწერილია ინდივიდი, რომლის წონაც 166 კგ-ს აღწევდა. ეს უზარმაზარი ცხოველი ყველაფერს ჭამს — ლეშს, ძვლებს, ინელებს ტყავსაც კი. ვარანებს ხშირად ნახულობენ ნაპირიდან შორს — ღია ოკეანეში. ადამიანებს თავს იშვიათად ესხმებიან, თუმცა ნადირობენ დიდ ცხოველებზე, მაგალითად კამეჩზე ან ირემზე.

ვარანები ებარებიან თავიანთ მსხვერპლს და ფეხში ჰკბენენ. მათ ნერწყვი 50-მდე სახის ბაქტერიაა, მათ შორის 7 სასიკვდილოა, ხოლო ნერწყვი სისხლის შედეგებას უშლის ხელს. ამიტომ ნაკბენ ცხოველს სისხლი გაშუდმებით მოსდის, თანაც საშიში ბაქტერიები მის სისხლში აღწევენ. ვარანი რამდენიმე დღის განმავლობაში დასდევს ნაკბენ ცხოველს, რომელსაც სისხლი ენაშლება და თანდათან უუნარო ხდება. ბოლოს მას ბრძოლა უკვე აღარ შეუძლია და მინაზე ეცემა, გარშემო სხვა ვარანებიც იკრიბებიან, მსხვერპლს გლეჯენ და უზარმაზარ ნაფლეთებს ყლაპავენ. მიუხედავად იმისა, რომ შხამიანი, სასიკვდილო ნერწყვი აქვთ, გამრავლების პერიოდში მამრები ერთმანეთს ჰკბენენ, მაგრამ მათი შხამი ერთმანეთზე არ მოქმედებს — ვარანის სისხლში აღმოჩენილია ანტისხეულები, რომლებიც ამ შხამის ზემოქმედებას ანეიტრალებს. მდედრი ვარანი 30-მდე კვერცხს წინასწარ ამოთხრილ ორმოში დებს და როდესაც ნაშიერები იჩეკებიან, მათ ყურადღებას არც აქცევენ. პირიქით, ამ დროს ძალიან ხშირია კანიბალიზმი, დიდი ვარანები და მათ შორის დედაც კვერცხებს გემრიელად მიირთმევენ. ამიტომ პატარა ვარანები ცდილობენ ხეებზე აცოცხდნენ, რათა საფრთხისგან თავი დაიცვან. როცა გაიზრდებიან და მოძლიერდებიან, ხეებიდან ჩამოდიან და ისევე ცხოვრობენ, როგორც სხვა ვარანები.

სათუნა ჩიგოგიძე

მოცა „ოც მანი“

„სამოსი უფორმო და უსქესო აღარ არის. სილუეტი გამოკვეთილია“

რა ფერები ავირჩიოთ, როგორი ფესსაცმელი ან აქსესუარებია მოდური 2023 წელს, ამის შესახებ ქართველი დიზაინერი ამთანდელი გვესაუბრება:

— მოდის ინდუსტრიაში გლობალური ცვლილებებია, ვფიქრობ, ეკონომიკური მდგომარეობიდან გამომდინარე. აბსოლუტურად შეიცვალა სტილისტიკა. გაქრა ლოგომანია, წინა პლანზე წამოვიდა ე.წ. ოლდ მანი. ამაზე დიდხანს საუბრობდნენ და ეტყობოდა კიდეც მოდის ტენდენციებს, რომ აქეთ წავიდოდა ყველაფერი.

— „ოლდ მანი“ — ანუ წელს მოდურია სტილი, რომელიც ელვანტურობისა და კლასიკის გამოხატულებაა. ის პრიორიტეტს ანიჭებს ხარისხსა და დახვეწილობას და არა მდიდრულ, თვალსმოჭრელ ელემენტებს...

— დიას, ასეა. ერთადერთი ფერი, რაც აქცენტირებულად შემოვა, ეს არის მავუნტა, ბორდოსფერსა და წითელს შორის. დანარჩენი აქტუალურია მხოლოდ მინიმალისტური მოდელები, ბუნებასთან მიახლოებული, ნატურალური ფერები...

ყოველი 6 თვის ბოლოს რეიტინგული მოდელების შესყიდვების სია კეთდება და მასში უმრავლესობა სადა მოდელია. უკვე დაიწყო და შემოდგომიდან დაგვიკვრდება წამყვანი დიზაინერების ჩვენებებს, სარეკლამო კამპანიებს, რომლებშიც მინიმალისტურად გადაწყვეტილი სილუეტები იქნება. ასე რომ, შემოდგომიდან უახლოესი 5 წლის განმავლობაში უნდა გამოიყურებოდეს სადად და ძვირფასად.

ე.წ. ოლდ მანი შეეხო აბსოლუტურად ყველაფერს — ჩანთებს, რომლებიც მინიმალისტურადაა განწყობილი, ლოგოს გარეშე, მყვირალა, ე.წ. თამაშის ფერები გაქრება უახლოესი 3-4 სეზონის განმავლობაში მაინც. გააქტიურებულია ტრიკოტაჟის გამოყვანილი სამოსი, რომელიც სხეულს სილუეტს არ უკარგავს. დაფიქსირდა წელი, თქო, ქალური სილუეტი უფრო წინ წამოვიდა.

მამაკაციც უკვე სოლიდურია, ჯინსიც ნატურალურია ანუ ხარშვის გარეშე, სწორი სილუეტით შეკერილი. გამოკვეთილ სილუეტზე გრძელი ლაბადა, რომელიც ფრიალებს სიარულისას და ჰაერს ატარებს, ძალიან ტრენდულია.

— როგორც ჩანს, ოვერსაიზების მზე დიდი ხნით ჩაესვენა...

— წინა სეზონის სილუეტები მთლად არ გაქრება, მაგრამ გრძელი, ფართო ლაბადა კი მოდურია, შიგ უკვე გამოყვანილი კაბით — ანუ სამოსი უფორმო და უსქესო აღარ არის. სილუეტი გამოკვეთილია. ან თუ დიდი პიჯაკი გაცვია, წელი 2 ქამრითა დაფიქსირებული.

ამ სეზონზე ძალიან აქტუალურია 2-2 ქამარი, წვრილი და ოდნავ მსხვილი, რა თქმა უნდა, ორივე ძალიან ნაზი, ყო-

„მამაკაციც უკვე სოლიდურია, ჯინსიც ნატურალურია ანუ ხარშვის გარეშე, სწორი სილუეტით შეკერილი. გამოკვეთილ სილუეტზე გრძელი ლაბადა, რომელიც ფრიალებს სიარულისას და ჰაერს ატარებს, ძალიან ტრენდულია...“

„ე.წ. ოლდ მანი შეეხო აბსოლუტურად ყველაფერს — ჩანთებს, რომლებიც მინიმალისტურადაა განწყობილი, ლოგოს გარეშე, მყვირალა, ე.წ. თამაშის ფერები გაქრება. გააქტიურებულია ტრიკოტაჟის გამოყვანილი სამოსი, რომელიც სხეულს სილუეტს არ უკარგავს. დაფიქსირდა წელი, თქო, ქალური სილუეტი უფრო წინ წამოვიდა“

ველგვარი ლოგოს გარეშე. ამ სეზონზე დიდი პიჯაკის ქვეშ შუდი, განიერი შარვალი, ძალიან უხეში ფესსაცმელი და დიდი ზომის ჩანთა შეგიძლიათ დაივიწყოთ. წელს დიდ პიჯაკს მოვირგებთ როლინგზე, სწორ შარვალსა და დაბალ ფესსაცმელზე.

— ძალიან მოდური იყო შარვლის ოდნავ დამოკლებული ტოტები, კოჭი რომ ჩანდა. ახლა როგორი სიგრძე იქნება მოდური?

— არავითარი კოჭების გამოჩენა. შარვალს წელიც წელის ადგილას უნდა ჰქონდეს, მაღალწელიანი და დაბალწელიანი არ არის ტრენდული. აქსესუარებშიც აქტუალურობას არ კარგავს ორნამენტებიანი და ნახატებიანი შარფები, ოდნავ ლოგოების გარეშე.

— რაც შეეხება ვარცხნილობას, მგონი,

აღარ ივლიან მწვანე და წითელი თმით...

— ეგ უფრო პროტესტანტი ბავშვები არიან, ან გამორჩეული ადამიანები, მათთვის არაფერს ნიშნავს მოდის ტენდენციები. მათ თავისი სტილი და მოდის თავისებური ხედვა აქვთ. ეს ნებისმიერი ადამიანის არჩევანია. რაც შეეხება ტრენდს, ეს არის ნატურალური ტუჩი, ნატურალური წარბი, მონესრიგებული ვარცხნილობა ყოველგვარი მოგონილი ვარცხ-

ნილობების გარეშე. თუმცა აქაც აქვს ყველას პერსონალური არჩევანი. ვის რა უხდება და ვის რა უნდა.

ტყავის ლაბადაები ან ტყავის შემცველი აქტუალურობას კარგავს და მინიმალურად შეგვიძლია გამოვიყენოთ მთლიან ლუქში. აქსესუარები უმჯობესია უფრო ოქროსფერისა და ვერცხლის-

ფრის შესამებით, სადა, მაგრამ მასიური.

— ფესსაცმელი როგორი ჯობს?

— მაქსიმალურად კლასიკური, ზედმეტი დეტალების გარეშე. ნორმალური სიმაღლისა და ცხვირიანი. დიდი კვადრატები და ძალიან მომრგვალებული ცხვირები, ძალიან მაღალი პლატფორმები აღარ არის აქტუალური. ამ სეზონზე მაღალი ქუსლი მოდურია. ასევე აქტუალურია 60-იანი წლების კედეები და ბოტასები. საერთოდ, ადამიანმა უნდა ატაროს ის, რაშიც თავის მეს არ კარგავს. თუ პლატფორმები არ არის მოდური და ადამიანს უხდება, რატომ არ უნდა ჩაიცვას? მთავარია, ჩაცმულობით ჩანდეს თქვენი პიროვნება.

— ანუ შენ კი არ უნდა მიერგო მოდას, მოდა უნდა მიერგო შენს — სწორედაც.

ეკა სალაღია

დაგოგე 30 ლარი

„პალიტრა L“-ის წიგნზე

„მსოფლიო ლიდერების მიმართვაები, რომლებმაც ეპოქა შეცვალა“

მსოფლიო ლიდერების მიმართვაები, რომლებმაც ეპოქა შეცვალა

1945 წლიდან დღემდე

იმედის ჩასახვა, გრძნობების გაღვივება, მომავლის ჭვრეტით ანმყოფ მსჯელობა, უკეთესი სამყაროსკენ სწრაფვა და გამარჯვებისკენ დაუცხრომელი ლტოლვა — ასეთია მამოძრავებელი იმპულსები იმ ბრწყინვალე მიმართვაებისა, რომლებშიც ხორც-შესხმულია მთელი მსოფლიო ომიდან დღემდე განვლილი ეპოქის სულისკვეთება. ამ მიმართვაებში ასახულია განცდები და გრძნობები, რომლებიც თან სდევს ჩვენი სამყაროს უწყვეტ განვითარებას. კრებულში თავმოყრილი ოცდათვრამეტი მიმართვა მკითხველს შესაძლებლობას მისცემს, უფრო სიღრმისეულად ჩასწავდეს ეპოქას, ყურად იღოს გამოთქმული აზრები და მიზნობის ამ სიტყვების ავტორთა მავალითება.

60ლ 30ლ

სუპერკუპონი

N2

N3

მსოფლიო ლიდერების მიმართვაები, რომლებმაც ეპოქა შეცვალა

1945 წლიდან დღემდე

N1

N4

ამოჭარი, შაბროვი, აანყვი!

„კვირის პალიტრა“ თავის მკითხველს წიგნების დიდი ფასდაკლებით შეძენის ახალ საშუალებას სთავაზობს — ეს სუპერკუპონია. იგი შედგება 4 ნაჭრისგან (კუპონისგან), რომლებიც ქმნის წიგნის ყიდის ერთიან სურათს. კუპონები შეგიძლიათ იპოვოთ გაზეთის ნომერებში, პირველ გვერდზე, ქვედა მარცხენა კუთხეში. თითოეულ კუპონს თავისი ნომერი აქვს. იმისთვის, რომ მიიღოთ სუპერფასდაკლება, საჭიროა შეაგროვოთ ოთხივე კუპონი (N1, N2, N3 და N4) და წარადგინოთ „ბიბლუსის“ ნებისმიერ მაღაზიაში.

ამ ნომერში თქვენ იპოვით სუპერკუპონის N1 კუპონს. იგი საჭიროა გამომცემლობა „პალიტრა L“-ის წიგნზე — „მსოფლიო ლიდერების მიმართვაები, რომლებმაც ეპოქა შეცვალა“. ოთხივე კუპონის წარდგენის შემთხვევაში, 60 ლარის ნაცვლად, მხოლოდ 30 ლარს გადაიხდით. ამგვარად, დაზოგავთ 30 ლარს. იყავით ყურადღებით და ამოჭერთ კუპონები სპეციალურად მონიშნული პუნქტორის მიხედვით.

მოდა და სტილი

დემნა გვასალია: „უხეში სიღუეჭები ჩემს კოდექსიაში გამოხატავს იმას, რაც ცხოვრებაში გამოვიჩინე“

კარიზში მოდის სახლ Balenciaga-ს 2024 წლის გაზაფხულ-ზაფხულის კოლექციის ჩვენება გაიმართა. კოლექცია წარადგინა Balenciaga-ს კრეატიულმა დირექტორმა დემნა გვასალიამ, რომლის ჩვენებებიც გამოიჩინა ექსტრავაგანტური სტილით და ხშირად შთაგონებულია 90-იანი წლების საქართველოს ცხოვრებით... წლებანდელი კოლექცია საინტერესო იყო იმიტომ, რომ ის დემნას ოჯახის წევრებმაც წარადგინეს — შოუ დემნას დედამ, ელამ გახსნა და დემნას ქმარმა, ლოიკ გომესმა საბატარძლო კაბით დახურა...

დემნა ქმართან, ლოიკ გომესთან ერთად

„ვერ ვბრუნდები საქართველოში, რადგან მოკვლით მემუქრებიან. ერთ-ერთი მათგანი ბიძაჩემია... ისეთ ქვეყანაში ვიზრდებოდი, სადაც ვერ ვიტყვოდი, რომ გვიყავი, ვცდილობდი, ისეთ მკაცრ ბიჭს დავმსგავსებოდი, რომელიც გადარჩებოდა იმ უბნებში, სადაც მე ვცხოვრობდი, მაგრამ შინაგანად ასეთად არ ვგრძნობდი თავს...“

სოსუმდან „ბალენსიაგამდე“

ეროვნებით ქართველი გერმანიის მოქალაქე დემნა გვასალია დაიბადა სოსუმში 1981 წლის 25 მარტს. ბავშვობიდან იყო დაინტერესებული ხატვითა და ტანსაცმლის დიზაინით, მაგრამ დემნას ნიჭს განვითარება არ დასცალდა — 1992 წელს აფხაზეთში ომი დაიწყო და მისი ოჯახი დევნილად იქცა... დემნამ დაამთავრა თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ეკონომიკის ფაკულტეტი. სტუდენტობისას ოპერატორად მუშაობდა საქართველოს ტელევიზიაში. 2000 წელს კი მისი ოჯახი გერმანიაში წავიდა და დიუსელდორფში დასახლდა. „ოჯახში გაჩნდა იდეა, რომ ბანკში დამეწყო მუშაობა, თუმცა მე გადავწყვიტე მინც ის გამეკეთებინა, რაც რეალურად მინდოდა. სწორედ ამიტომ ხელოვნების აკადემიაში, Royal Academy Of Fine Arts-ში, ბელგიაში, ანტვერპენში დავიწყე სწავლა“ — იხსენებს ის.

ხელოვნების სამეფო აკადემიაში 800 მსურველიდან 70 მიიღეს, მათ შორის იყო დემნაც. პირველი კურსის ბოლოს კი 16 რჩეულ სტუდენტში მოხვდა. სწავლის დასრულების შემდეგ დემნას პროფესორმა ვალტერ ვან ბეირენდონკმა თავის ბრენდში მამაკაცის ხაზის ტანსაცმლის დიზაინერობა შესთავაზა... პირველი კოლექცია დემნა გვასალიამ 2007 წელს ტოკიოს მოდის კვირეულზე წარადგინა. შემდეგ Margiela-ს ქალისა და მამაკაცის ხაზის წამყვან დიზაინერად სამი წელი იმუშავა. 2012 წელს ხელმძღვანელობდა „H&M & Margiela-ს გახმაურებულ კოლაბორაციას. 2013 წელს დემნა „ლუი ვიტონის“ ქალის ხაზის უფროს დიზაინერად დაინიშნა, სადაც მაღალი ანაზღაურება და კარგი სამუშაო პირობები

ჰქონდა. 2014 წელს ძმასთან, გურამთან ერთად შექმნა საკუთარი ბრენდი „Vetements“. ეს იყო პოპულარული ქუჩის სტილი, რაც თავად დიზაინერს მოსწონდა. მისი ძმა გურამი კომპანიის ფინანსურ საკითხებს განაგებდა. 2015 წლის ოქტომბერში გვასალია დანიშნეს Balenciaga-ს კრეატიულ დირექტორად, თუმცა Vetements-შიც აგრძელებდა დიზაინერად მუშაობას (მოდის სახლი Balenciaga 1919 წელს ესპანელმა დიზაინერმა კრისტობალ ბალენსიაგამ დააფუძნა. 1937 წელს ესპანეთის სამოქალაქო ომის დროს ატელიე პარიზში გადავიდა)...

ბალადა სიყვარულზე...

2017 წელს დემნა გვასალია ფრანგ მუსიკოს ლოიკ გომესზე დაქორწინდა და შვეიცარიაში გადავიდა საცხოვრებლად. ლოიკი წარმოშობით ფრანგია, მაგრამ, როგორც დემნამ აღნიშნა, ისინი თავს ყველაზე კარგად შვეიცარიაში გრძნობენ და საფრანგეთში არ იცხოვრებენ, რადგან მთავრობისთვის კოლოსალური კომუნალური გადასახადების გადახდა არ სურთ...

ლოიკ გომესი დემნაზე 12 წლით უმცროსია. დემნა გახდა ვეტეტარიანელი, დაიწყო ვარჯიში და ცხოვრების სტილი შეიცვალა.

„შვეიცარიელები ნაკლებად განგსჯიან. აქ თავს უსაფრთხოდ ვგრძნობ, უსაფრთხოება კი ჩემს ცხოვრებაში მთავარია“. ამბობს Vogue-თან ინტერვიუში დიზაინერი.

ქორწინების შესახებ ინფორმაცია წლების წინ დემნამ თავად გაავრცელა, როდესაც ინსტაგრამზე დალო ნიშნობის ბუჭდების ფოტო წარწერით: „და მე ვთქვი კი“.

NYT Styles Magazine-მა დემნა გვასალიას გულახდილი ინტერვიუ გამოაქვეყნა. ინტერვიუში დიზაინერი ამბობს, რომ საქართველოში ჩამოსვლის შიში აქვს, რომელიც მისი ორიენტაციით არის გამოწვეული, ერთ-ერთი მიზეზი ბიძამისის მუქარაა, რომელიც დემნას მოკვლით ემუქრება. „ვერ ვბრუნდები საქართველოში, რადგან მოკვლით მემუქრებიან. ერთ-ერთი მათგანი ბიძაჩემია... ისეთ ქვეყანაში ვიზრდებოდი, სადაც ვერ ვიტყვოდი, რომ გვიყავი, ყოველთვის ვცდილობდი, ისეთ მკაცრ ბიჭს დავმსგავსებოდი, რომელიც გადარჩებოდა იმ უბნებში, სადაც მე ვცხოვრობდი, მაგრამ შინაგანად ასეთად არასდროს ვგრძნობდი თავს...“

დემნამ თავის ქმარს სიყვარული საჯაროდ აუხსნა, როდესაც პარიზში „ოტ კუტიურ“ კოლექციის ჩვენებაზე პოდიუმიდან ფრანგულ ენაზე სასიყვარულო ბალადა მიუძღვნა. მისი გულშემატკივრების აზრით, ეს ლექსი აფხაზეთსა და საქართველოს ეძღვნებოდა, თუმცა მოგვიანებით დემნამ განმარტა, რომ ლექსი არა სამშობლოს, არამედ ხელოვნებასა და ქმარს მიუძღვნა...

ლოიკი ბოლო დროს დემნას ჩვენებებისთვისაც ქმნის მუსიკას. რაც შეეხება საკუთარ კარიერას, ლოიკი BFRND-ის სასცენო სახელით მოღვაწეობს და ძალიან წარმატებული კარიერა აქვს.

ყოველი დღე ბრძოლის ველს ჰგავს, საკუთარი იდენტობის დასაცავად. და რაც უფრო მეტად ვცდილობ ვიყო ის, ვინც ვარ, მით უფრო მეტად მხვდება სახეში მუშტი... არასოდეს არ ჰქონდა მოდას ჩემთვის დიდი მნიშვნელობა. მე მიყვარს ამის კეთება, მაგრამ, სიმართლე რომ ვთქვა, სულერთია. მე ისეთი რამე მინახავს, მასთან მოდა უადგილო ჩანს... არ მომწონს, რომ ფუფუნება მიზნად ისახავს იმის თქმას, რომ მდიდარი ხარ, მირჩევნია ისეთი ჩანთა მეჭიროს, რაც არ დამამსგავსებს ბურჟუაზიულ ძუკნას...

დემნა და გურამ გვასალიები

გურამ გვასალია და კეიტ მოსი

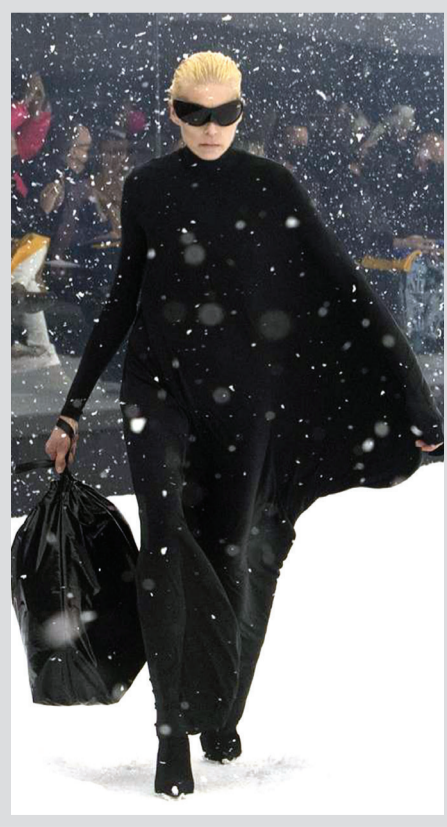
„New York Time – სთან გურამ გვასალია ამბობს, რომ დემნაზე უფრო ნინ არის, დემნას ეპოქა ნელ-ნელა დასასრულისკენ მიდის და ახლა მისი დროა. ცოტა ხნის წინ დემნას ძმა ისევ მოექცა ყურადღების ცენტრში – მან სოცქსელში ბრიტანელ სუპერმოდელ კეიტ მოსთან ერთად გამოაქვეყნა ფოტო, წარწერით: „მიყვარხარ, კეიტ“

„დემნა ჩავოლუხიონენია და ავას მსოფლიო ალიანჯს“

დემნა გვასალიას ბოლო კოლექციაზე მოდის ექსპერტი ღალი ჩიტაბაძე გვასაუბრება: — დემნამ დაარღვია მსოფლიო მოდის სტანდარტები და ახალი სიტყვა თქვა მოდის ინდუსტრიაში, მან აბსოლუტურად შეცვალა ქალის დაკანონებული ფორმები. თავის დროზე, კრისტობალ ბალენსიამაც მოახდინა რევოლუციური ძვრები მოდის ინდუსტრიაში, დემნაც რევოლუციონერია და მას მსოფლიო ალიანჯს. როცა პირველი ჩვენება ჰქონდა, მაშინვე ვთქვი, რომ ის თავის სიტყვას იტყოდა. მე მისი ფანი ვარ და მხოლოდ იმიტომ კი არა, რომ ქართველია, მომწონს, როცა ხელოვანს თავისი ხელწერა აქვს. მოდის ინდუსტრიაში არსებობს შანელის, დიორის, ივ სენ ლორანის სტილი, დემნამ შექმნა თავისი სტილი. მოდის შინა ხელწერა დატოვო, რომელიც სხვა დიზაინერებისგან მკვეთრად გამოგარჩევს, ავას მხოლოდ ერთეულები ასერხებენ.

როგორ შეაფასებდით ბალენსიას 2024 წლის გაზაფხულ-ზაფხულის ჩვენებას? — მისი ყოველი ჩვენება დატვირთულია გარკვეული პერფორმანსით, რომლითაც ამჟღავნებს შინაარსს. შოუ სხვა არის და მაღაზიის პროდუქცია — სხვა, შოუ გადმოსცემს ხელოვანის ფიქრს, აზრს, სიტყვას, განწყობას. დემნა ავას გენიალურად აკეთებს. რა თქმა უნდა, არის აზრთა სხვადასხვაობა, მისი ხელწერა იმდენად უნიკალურია, რომ ზოგს არ მოსწონს და ასეც უნდა იყოს. მაგალითად, მისი ერთ-ერთი ნამუშევარი, სადაც მოდელს ორი კოსტიუმი აცვია, ჩემი აზრით, გადმოსცემს ადამიანის სხვადასხვა ხასიათს... არ დამავინწყდება დემნას ჩვენება ნყალში. ეს თოვლში, სიცივეში გაკეთებული შემზარავი შოუ სოხუმელების სუბსიანი გზაა, რომელიც გამოიარეს. და გამახსენდა მაშინ, როდესაც უკრაინის ომი დაიწყო... მის სამოსს პოლიტიკური, სოციალური, ფსიქოლოგიური დატვირთვა აქვს... დემნა კიდევ ბევრჯერ გაგვაოცებს.

უკრაინაში ომის დაწყებიდან 10 დღეში დემნას ჩვენება ჰქონდა პარიზში, რომლის კონცეფციაც კლიმატური ცვლილებები უნდა ყოფილიყო, მაგრამ შეიცვალა უკრაინის მხარდამჭერი კონცეფციით. როგორც დემნა განმარტავს, უკრაინაში არსებული მდგომარეობა კარგად ესმის: „უკრაინის ომმა წარსულის ტრავმები გამახსენა, რომელიც 1993 წლიდან მომყვება და რომელმაც სამუდამოდ ლტოლვილად მაქცია. სამუდამოდ, რადგან ეს არის ის, რაც შენში რჩება – შიში, სასონარკვეთილება, იმის გაცნობიერება, რომ არავის სჭირდება

დიზაინერი „წესების გარეშე“ „იშვიათი დიზაინერი, რომელსაც შეუძლია მოდის ინდუსტრიაში არსებული წესები დაარღვიოს“ — წერს ჟურნალი Vogue. დემნას სტილს ათასობით იმიტაციური და თაყვანისმცემელი ჰყავს. 2016 წლის Fashion Award-ის დაჯილდოებაზე დემნამ წლის მზა ტანსაცმლის საერთაშორისო დიზაინერის ჯილდო მიიღო, Vetements-ი კი გახდა წლის საერთაშორისო ქალაქური ლუქს-კლასის ბრენდი.

Met Gala 2021-ზე, რომელიც ნიუ-იორკში ერთ-ერთი ყველაზე მასშტაბური და ვარსკვლავური მოვლენაა, ცნობილი ადამიანების უმრავლესობა დემნას სამოსით იყო წარმოდგენილი. მათ შორის: კიმ კარდაშიანი, მომდერალი რიანა, ტრეისი ელის როსი, იზაბელ ბუპერი, ელიოტ პეიჯი და სხვ.

ჟურნალი Time-ს ყოველწლიური რეიტინგის მიხედვით, გასულ წელს დემნა გვასალია 100 ყველაზე გავლენიან ადამიანთა სიაში მოხვდა.

2022 წელს უკრაინის პრეზიდენტმა ვოლოდიმირ ზელენსკიმ დემნა მესამე ხარისხის ღირსების ორდენით დააჯილდოვა. დიზაინერი უკრაინის ფინანსური დახმარების ფონდის, United 24-ის ელჩი გახდა.

ცნობისთვის: უკრაინაში ომის დაწყებიდან 10 დღეში დემნას ჩვენება ჰქონდა პარიზში, რომლის კონცეფციაც კლიმატური ცვლილებები უნდა ყოფილიყო, მაგრამ შეიცვალა უკრაინის მხარდამჭერი კონცეფციით. როგორც დემნა განმარტავს, უკრაინაში არსებული მდგომარეობა კარგად ესმის და ამ ფაქტმა მას სოხუმთან დაკავშირებული წარსულის ტრავმები გამახსენა. „უკრაინის ომმა წარსულის ტრავმები გამახსენა, რომელიც 1993 წლიდან მომყვება და რომელმაც სამუდამოდ ლტოლვილად მაქცია. სამუდამოდ, რადგან ეს არის ის, რაც შენში რჩება — შიში, სასონარკვეთილება, იმის გაცნობიერება, რომ არავის სჭირდება“ — ამბობს დიზაინერი NYT Styles Magazine-თან ინტერვიუში.

2022 წელს დემნა გვასალიას საპატიო თბილისელის სტატუსიც მიენიჭა.

სკანდალი... რა თქმა უნდა, დემნას ცხოვრებაში იყო სკანდალებიც. Balenciaga კრიტიკის ქარცეცხლში მას შემდეგ გაეხვია, რაც ბრენდის სადღესასწაულო კამპანიის ფოტოები გავრცელდა. ბრენდის საჩუქრების მაღაზიის სარეკლამო კამპანიაში ბავშვები მონაწილეობდნენ, მათ ხელში ეჭირათ პლუსის დათვები გამჭვირვალე სამოსითა და ტყავის ალტურვილობით, რაც საზოგადოებაში გარყვნილებასთან ასოცირდება. ამის გამო დემნამ ბოდიში საჯაროდ მოიხადა...

დემნასეული 90-იანები დემნას კოლექციის ნახვის შემდეგ ბევრს უჩნდება კითხვა, საიდან მოდის ეს გიჟური იდეები?! ქართველმა დიზაინერმა თამამად მონიშნა საქართველოს ადგილი მოდის ინდუსტრიაში მისიურებზე დაპრინტული ქართული ლექსებითა თუ ციტატებით — „საქართველო“, „უფალო შეგვიწყალებე“, „სოხუმი“, „ჰმარა“. მის კოლექციებში ხშირად გადმოცემულია 90-იანების ჩაცმის სტილი, ერთმანეთში არეული კრიმინალური და რელიგიური შინაარსის ტატუებით.

2019 წლის Vetements-ის გაზაფხულ-ზაფხულის კოლექცია დიზაინერმა სამშობლოს მიუძღვნა. დემნამ საზოგადოებას თავისი ბავშვობის ისტორია გააცნო. კოლექციის შთაგონების წყარო იყო 90-იანების საქართველოს მძიმე დრო, რომელშიც გაიზარდა. „ეს პურანგი უბრალოდ მოხატული არ არის, საქართველოში ასეთი ტრადიციაა — სკოლადამათავრებული ახალგაზრდები ბოლო ზარის დღეს, საზეიმო თეთრ პურანგებზე ერთმანეთს სურვილებს აწერენ და შემდეგ ამ სამოსს, როგორც სუვენირს, თელი ცხოვრების განმავლობაში სათუთად ინახავენ“. 2020 წელს Balenciaga-მ შემოადგომა-ზა-

მორის კოლექცია წარადგინა. ჩვენება პარიზის მოდის კვირულზე გაიმართა და მასში ნეოგოთიკური ესთეტიკა ჭარბობდა. „დემნა გვასალიამ პოდიუმი დატოვო“ — წერდა გარდიანი. როგორც ჩვენების შემდეგ დიზაინერმა განაცხადა, ეს ყველაზე დემნასეული ჩვენება იყო, რაც აქამდე გაუმართავს და აღნიშნა, რომ კოლექცია ყველაფერ იმას განასახიერებდა, რაც საქართველოში ცხოვრებისას უყვარდა...

2023 წლის ზაფხულის ჩვენებას „ტალახის შოუ“ ეწოდა. მოდელეები, რომლებიც კოლექციას წარადგენდნენ, ტალახში დააბიჯებდნენ. „ადამიანს გამბედაობა და შეუპოვრობა სჭირდება, რათა მიიღოს საკუთარი იდენტობა და იყოს ის, ვინც არის. ყოველი დღე ბრძოლის ველს ჰგავს, საკუთარი უნიკალური იდენტობის დასაცავად. და რაც უფრო მეტად ვცდილობ ვიყო ის, ვინც ვარ, მით უფრო მეტად მხვდება სახეში მუშტი. თუმცა დიდებულია, ვიყოთ განსხვავებული... გადავწყვიტე, სიტყვიერად აღარ ავხსნა ჩემი კოლექციები, არამედ, გამოვხატო ცონების მდგომარეობა. მოდა ვიზუალური ხელოვნებაა და მისი მხოლოდ სხვისი თვალით დანახვა საჭირო. საუკეთესო შემთხვევაში, მოდას არ სჭირდება ისტორია, რომელსაც ვინმეს მიჰყიდის. ამ შოუში შექმნილი გარემო ჭეშმარიტების ძიებისა და მიწიერებასთან

სიახლოვის მეტაფორაა. მოდი, ყველას მივცეთ საშუალება, იყვნენ ისინი, ვინც არიან. შევქმნათ სიყვარული და არა ომი — განაცხადა დემნამ ამ კოლექციის შესახებ და დასძინა — ჩემთვის არასოდეს არ ჰქონდა მოდას დიდი მნიშვნელობა. მე მიყვარს ამის კეთება, მაგრამ, სიმართლე რომ ვთქვა, სულერთია. მე ისეთი რამე მინახავს, მასთან მოდა უადგილო ჩანს... არ მომწონს, რომ ფუფუნება მიზნად ისახავს იმის თქმას, რომ მდიდარი ხარ, მიჩვენებია ისეთი ჩანთა მეჭიროს, რაც არ დამამგავსებს ბურჟუაზიულ ძუკნას, რომელსაც ყველაფერს შექმნა შეუძლია... უხეში სილუეტები ჩემს კოლექციაში გამოხატავს იმას, რაც ცხოვრებაში გამოვიარე. უფრო ადვილია ტკივილის ან სიხარულის გამოხატვა ჩემი ნამუშევრების მეშვეობით, ვიდრე ამის ხმა-მალა თქმა“.

სიახლოვის მეტაფორაა. მოდი, ყველას მივცეთ საშუალება, იყვნენ ისინი, ვინც არიან. შევქმნათ სიყვარული და არა ომი — განაცხადა დემნამ ამ კოლექციის შესახებ და დასძინა — ჩემთვის არასოდეს არ ჰქონდა მოდას დიდი მნიშვნელობა. მე მიყვარს ამის კეთება, მაგრამ, სიმართლე რომ ვთქვა, სულერთია. მე ისეთი რამე მინახავს, მასთან მოდა უადგილო ჩანს... არ მომწონს, რომ ფუფუნება მიზნად ისახავს იმის თქმას, რომ მდიდარი ხარ, მიჩვენებია ისეთი ჩანთა მეჭიროს, რაც არ დამამგავსებს ბურჟუაზიულ ძუკნას, რომელსაც ყველაფერს შექმნა შეუძლია... უხეში სილუეტები ჩემს კოლექციაში გამოხატავს იმას, რაც ცხოვრებაში გამოვიარე. უფრო ადვილია ტკივილის ან სიხარულის გამოხატვა ჩემი ნამუშევრების მეშვეობით, ვიდრე ამის ხმა-მალა თქმა“.

ძმა ძმის კვალში...

სიურპრიზებით იყო სავსე Balenciaga-ს 2024 წლის გაზაფხულ-ზაფხულის ჩვენება, რომელიც თავად დემნას დედა, ელამ გახსნა. ჩვენებაში მონაწილეობდა დემნას მეგობარი, ამერიკელი მოდელი და ბიზნეს-ლედი კიმ კარდაშიანიც. შოუ დემნას მეუღლემ დახურა, რომელმაც ბრენდის წინა-საკოლექციო 7 საქორწინო კაბის ერთად შეკრული ვერსია მოიარა. შოუს ესწრებოდა დემნას მამაც. წარმოდგენას ნამდვილად ექნებოდა „ოჯახური სახე“, რომ არა ერთი ფაქტი — ჩვენებაზე არ მიიწვიეს დემნას ძმა. „ვამაყობ, რომ შოუ დედაჩემმა გახსნა. ძალიან სამწუხაროა, რომ მე არ მიმიწვიეს. ვლოცულობ ჩემი ძმისთვის, ღმერთმა დალოცოს“ — წერს გურამ გვასალია სოცქსელში.

ძმებს შორის დაპირისპირება განსაკუთრებით მას შემდეგ გამწვავდა, რაც New York Time-სთან გურამმა ვრცელი ინტერვიუ გამოაქვეყნა. ამბობს, რომ დემნაზე უფრო ნინ არის, დემნას ეპოქა ნელ-ნელა დასასრულისკენ მიდის და ახლა მისი დროა.

ცოტა ხნის წინ გურამ გვასალია ისევ მოექცა ყურადღების ცენტრში — მან სოცქსელში ბრიტანელ სუპერმოდელ კეიტ მოსთან ერთად გამოაქვეყნა ფოტო, წარწერით: „მიყვარხარ, კეიტ“... ნიშნავს თუ არა დემნას ძმის პოსტი ახალი რომანის დაწყებას, თუ ამ ნაბიჯით დიზაინერს საზოგადოების ყურადღების მიპყრობა სურს, ჯერჯერობით უცნობია. საინტერესოა ისიც, მოახერხებს თუ არა გურამი ძმის ჩრდილიდან გამოსვლას...

პედიკურა

რომელი პერიოდი ათეროსკლეროზის დასაგეგმავად კარგი და რომელი ასაკში უფრო დაეგეგმოს გლანდების ამოჭრა? — ამ და გლანდების შესახებ სხვა მნიშვნელოვან შეკითხვებზე ექიმი ზაზა სუსტიშვილი უპასუხებს:

— გლანდები ანუ სასის ტონზილები ლიმფური სისტემის ერთ-ერთი ნაწილია, რომელიც ადამიანის იმუნური სისტემის ჩამოყალიბებაში მონაწილეობს. მისი პირველი რგოლი და ამოცანა გამაღიზიანებელი ფაქტორებისგან, მათ შორის ვირუსების, ბაქტერიებისგან და ა.შ. ორგანიზმის დაცვაა.

— რატომ ხდება ხოლმე მისი ამოჭრა საჭირო?

— თვითონ ტონზილები პირველი დაცვითი რგოლია იმიტომ, რომ სხვა გზებით შესულ ინფექციას პირველ რიგში სასის ტონზილები, ცხვირ-ხახის ადენოიდები და ცხვირის ღრუ ბლოკავს.

როცა ორგანიზმზე ხშირად სხვადასხვა ვირუსულ-ბაქტერიული შეტევა, თანდათანობით სასის ტონზილები ამდენი ბრძოლისგან ფუნქციას კარგავს და ორგანიზმისთვის არასასურველი ხდება — ანუ თვითონ ხდება ტონზინატიტი ან ადამიანის ორგანიზმისთვის შესაბამისად, იწყება უმიჯნო ანთიპეპტივი, მუდმივი დისკომფორტი, სასის ტონზილებში ჩირქის გროვება. ამას მოჰყვება ზოგადად სისუსტე, დაღლა, გულის ფრიალი, სახსრების ტკივილი და ა.შ., რაც იმუნიტეტს ხდის ადამიანს მიმართულს მძიმს.

მედიცინა არ არის შაბლონური მეცნიერება. შეიძლება ვილატას, 5-ჯერ ჰქონდეს ანგინა გადატანილი, ვილატას კი არაფერი აწუხებდეს, თუმცა არის ნიშნები, რომლებიც

როდის ანის გადაუღებელი გლანდების ოპერაცია

„თუკი გლანდები გამართულად მუშაობს, ნორმალური ექიმი მის ამოჭრას არ ურჩევს, რადგან სასის ტონზილებს დიდი დაცვითი როლი აკისრიათ“

ბიც მიუთითებს, რომ სასის ტონზილებს უჭირს ფუნქციის შესრულება, რაც შემდგომში იმუნური სისტემას აქვეითებს და საოპერაციო ხდება. ამ დროს ხშირად დაბალი ტემპერატურა, რომელიც მერყეობს 37-დან 37,5 გრადუსამდე.

— როგორც ვაკვირდები, ბავშვების ასაკში უფრო ხშირად იკეთებენ ამ ოპერაციას.

— ბალისა და სკოლის პერიოდში სხვადასხვა ტიპის ინფექციებთან კონტაქტი უფრო ხშირია. ამ დროს განსაკუთრებით აქტიურდება სხვადასხვა ბაქტერია, სხვადასხვა ვირუსით იმუნიტეტი ქვეითდება,

პირველივე გარე გამაღიზიანებელზე ეწყება გაუთავებელი მაღალი სიცხე, ყელის ტკივილი და ა.შ., მშობელი იძულებულია მოაცილოს გლანდები.

— მართალია, რომ მოზრდილებთან შედარებით, ბავშვები უფრო ადვილად იტანენ ამ ოპერაციას?

— რასაკვირველია. სასის ტონზილები მოთავსებულია პირის ღრუში, იქ, სადაც განვითარებულია სისხლძარღვოვანი ქსელი და კისრის მუსკულატურა. შესაბამისად, რაც უფრო ნაზი და თხელია ქსოვილები და ხშირი ანთებებისგან არ არის

ფიბროზული ქსოვილები ჩამოყალიბებული, ჭრილობა უფრო ელასტიკურია და იოლად ხორცდება, განსხვავებით უფროსებისგან. თუმცა, ცხადია, დიდი მნიშვნელობა აქვს შეხორცების უნარს, ოპერაციის გაკეთების ტექნიკას და ა.შ.

— ყველაზე დაბალ ასაკში როდის აკეთებენ ამ ოპერაციას?

— ჩემი აზრით, ოპერაცია უფრო გაკეთდეს იმ ასაკში, როცა ბავშვი კონტაქტურია, მეტყველებს და აზროვნებს გამართულად, ნებისმიერ პრობლემას ადეკვატურად განვდის, რათა ექიმმა აქედან გამომდინარე იმოქმედოს. ამ ოპერაციას ასაკითებს რთული პოსტოპერაციული პერიოდი, რომელიც დაახლოებით 3 კვირა გრძელდება. ამ პერიოდში ყურადღებაა საჭირო, პატარა პრობლემაც არ უნდა გამოგვეპაროს. ერთ-ერთი ხშირი გართულებაა სისხლდენა და შესაბამისად, ბავშვმა უნდა გადმოგვცეთ, თუ იგრძნო ახალი სითხის გაჩენა პირის ღრუში. არიან ყურადღებიანი მშობლები, რომლებიც პროფილაქტიკის მიზნითაც მოდიან. თუკი გლანდები გამართულად მუშაობს, ნორმალური ექიმი მის ამოჭრას არ ურჩევს, რადგან სასის ტონზილებს დიდი დაცვითი როლი აკისრიათ.

— რა გართულება შეიძლება გამოიწვიოს, თუ ოპერაცია დროულად არ ჩატარდება?

— სასის ტონზილებზე ოპერაცია ტიპური გეგმური ოპერაციაა, რომელიც შეგიძლია გაიკეთო 2 დღეში, 2 თვეში და 2 წელიწადში, გააჩნია, რამდენად დამთრგუნველად მოქმედებს ის ადამიანის ორგანიზმზე. შესაბამისად, ოპერაციის გაკეთების დროულობაც აქედან არის გამომდინარე. თუ ადამიანი ყოველ ორ თვეში ერთხელ ავადობს მაღალი სიცხით, უჩირქდება, სჭირდება ანტიბიოტიკური თერაპია, რასაკვირველია, ჯობს ოპერაცია დროულად გაიკეთოს. თუმცა ბავშვთა ასაკში ძირითადად არანაირი გამოხატული პრობლემა არ ყალიბდება, თუ არ ჩავთვლით ადგილობრივ ანთებით ცვლილებებს.

— რას გულისხმობთ?

— არ ხდება, რომ ბავშვთა ასაკში ჩამოყალიბდეს გულის მანკი, მწვავე რევმატიზმი, შარდ-სასქესო სისტემის პრობლემები... ალბათობა, რა თქმა უნდა, არსებობს, თუმცა ამას არა აქვს სისტემური ხასიათი. შესაბამისად,

როცა ადამიანს სასის ტონზილები მთელი ცხოვრება აწუხებს და არ იცნობს, შესაძლებელია ჩამოყალიბდეს როგორც რევემატიული ართრიტი, ისე გულის სხვადასხვა დაავადება, შარდ-სასქესო სისტემის პრობლემები...

— განსაკუთრებით მომღერლები უფროსილდებიან ხოლმე გლანდებს.

— ოპერაციის შემდეგ საკმაოდ დიდი ნაწიბურები ყალიბდება, რაც მეტ-ნაკლებად ცვლის ხმის ინტონაციას, იწვევს პირის სიმშრალეს და, რასაკვირველია, თუკი მომღერალი ხარ, მაქსიმალურად ერიდები ოპერაციას. მითი, რომ იოგები დაგიზიანდება ოპერაციისგან, არასერიოზული მიდგომაა, თუმცა იმის რისკი, რომ ხმის ტემბრი ან ტონალობა შეიცვალოს, ან სიმშრალე მოგვემატოს და იოგებს დამატებითი ჯაფა დაადგეს, არსებობს. ამიტომ მაქსიმალურად ცდილობენ, თუ რაღაც სასწაული არ ხდება, არ გაიკეთონ.

— ყველაზე კარგი პერიოდი ოპერაციის დასაგეგმავად როდისაა?

— ნებისმიერ პერიოდში შეგიძლია დაგეგმო.

— პროცენტულად რამდენს სჭირდება გაკეთება?

— ზუსტი პასუხი არ მაქვს. ერთს ვიტყვი — ყველა ქვეყნის მედიცინას აქვს თავისი მიდგომა. უცხოეთში, განვითარებულ ქვეყნებში, პაციენტს შეუძლია წლობით სვას ანტიბიოტიკები და სხვა მედიკამენტები ექიმის მეთვალყურეობით, იყოს შავ დღეში, მაგრამ არ გაიკეთოს ოპერაცია, იმიტომ, რომ ექიმი არ ეუბნება. საქართველოში ამას ვერ აუხსნი და დაუბაბუთებ, იმიტომ, რომ ის წუხდება და არც ფინანსურად აქვს საშუალება ყოველ მეორე თვეს ანტიბიოტიკების კურსი ჩატაროს, მეორე კი ანტიბიოტიკებისგან გამონეულ პრობლემებს ებრძოდეს. ასე რომ, ჩვენს ქვეყანაში ხშირია ეს ოპერაცია. ყველას ვურჩევ მაქსიმალურად გაუფრთხილდეს ჯანმრთელობას. ბავშვებს ვურჩევ იშვიათად სვან განიანი სასმელი და არ ჭამონ თხილესი, ჩიფსები... ეს იმ დიდებულ ექვებათ, ვისაც ყელის ზოგადი სისუსტე აქვთ.

16 ოქტომბრიდან ახალი სერია #გადავიკითხოთ

სურამის ციხე დანიელ ჭონქაძე

თითოეულ წიგნს ერთვის ამათუ იმ ცნობილი და ავტორიტეტული ლიტერატორის ან მკვლევრის წინათქმა, რომლის მიზანიც არის, მიგვანიშნოს ხელახლა წაკითხვისას აღმოსაჩენ აქცენტებზე.

თითოეული წიგნი უხვად ილუსტრირებულია ყველაზე საკვანძო სიუჟეტების მიხედვით.

ილუსტრატორი: ხატია ჩიტორელიძე
ყდა: მაგარი, შემოსაკრავი სუპერით, ცარცირებული გვერდებით
სპეციალური ფასი 15ლ

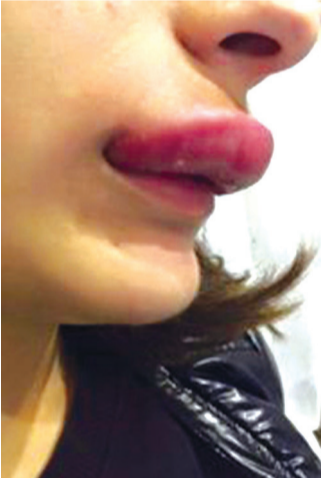
წიგნების შესაკვეთად დაგვიკავშირდით ნომერზე: 322 47 00 45 და ისარგებლეთ საკურიერო მომსახურებით

ეკა სალაღია

რა უნდა ვიცოდეთ ფილერის გამოყენებაზე და რამდენად უსაფრთხოა ის

სამერიკის პლასტიკური ქირურგიის საზოგადოების 2018 წლის ანგარიშის თანახმად, წლის ყველაზე პოპულარული კოსმეტიკური პროცედურებად ბოტოქსი და ფილერის ინექციური შემავსებლები აღიარეს. 2018 წელს ამერიკაში 7,4 მილიონი ბოტოქსი და 2,6 ფილერის ინექცია გაკეთდა. ამერიკაში ბოტოქსის პროცედურის ღირებულება დაახლოებით 400 დოლარს შეადგენს, ფილერის შემავსებლის ერთი ინექციის კი 500-დან 900 დოლარამდეა, თუმცა ფასი პრეპარატისა და მოცულობის მიხედვით იცვლება. ფილერის საშუალებით შესაძლებელია სახეზე ნაოჭებისა და სახეების შევსება-გასწორება, ტუჩისა და ყვრიმალეების გადიდება, ასევე ცხვირ-ტუჩის ლარის შევსება და კიდევ სხვადასხვა სახის კორექცია. ჩვენს კითხვებს კოსმეტოლოგი სოფიო თორნიძე უპასუხებს.

„ტუჩისა და ყვრიმალეების გადიდება კოსმეტოლოგიაში პოპულარობის პიკი გახდა, თუმცა ამ ტენდენციას ჰქონდა უარყოფითი შედეგებიც, რასაც დღესაც ვხვდებით, როდესაც სინთეტიკურ ფილერებს, კონკრეტულად კი ბიოპოლიმერს იყენებენ. ვინც ტუჩი ბიოპოლიმერით გაიდიდა და არ გაურთულდა, ნამდვილად გაუმართლა, რადგან ბიოპოლიმერს ახასიათებს სხვადასხვა გართულება: ტუჩის მიგრაცია, გაბერვა, შეშუპება, დაკიდება. ასეთ დროს ოპერაცია ბიოპოლიმერის ამოღების ერთადერთი საშუალებაა“

— რა არის ფილერი?
— ფილერი არის ინექციური შემავსებელი, გელისებური მასა, რომელიც მოიხმარება სახეზე ასაკობრივი ცვლილებების დროს სხვადასხვა კოსმეტიკური ხარვეზის აღმოსაფხვრელად. საინტერესოა რომ XIX საუკუნეში პირველად იქნა გამოყენებული აუტოლოგიური ცხიმის მასა დეფორმაციების აღმოსაფხვრელად, თუმცა ეს პროცედურა ძალიან ხანმოკლე აღმოჩნდა. ჯერ კიდევ არ არსებობდა მეთოდი, რითიც გაახანგრძლივებდნენ ტრანსპლანტაციას ანუ შედეგს.

— პირველად როდის გამოიყენეს ფილერი?
— პირველად ფილერი ნახსენები იყო 1875 წელს, როდესაც ადამიანის ორგანიზმში ვაზელინი შეიყვანეს, რის შედეგადაც ქსოვილმა დეფორმაცია განიცადა. 1900 წელს ექიმებმა იმავე მიზნით პარაფინი გამოიყენეს. ეს პრეპარატები სინთეტიკური იყო, პარაფინისა და სილიკონისგან შედგებოდა. მისი გამოყენება 1940-იან წლებამდე გაგრძელდა და დიდი პოპულარობით სარგებლობდა აზიაში. 1940-იანი წლების შემდგომ თხევადი სილიკონის გამოყენება დაიწყო. შესაბამისად ფილერის, იმავე შემავსებლის, ისტორიას თუ გადაავლებთ თვალს, ნახავთ რომ ცდებით, როცა ფილერით, რომ ფილერის პოპულარობა XX საუკუნის ბოლოსა და XXI საუკუნის დასაწყისს უკავშირდება. ამ პერიოდში ფილერის გამოყენებით უკვე შესაძლებელი იყო ეფექტს იღებდნენ. ტუჩისა და ყვრიმალეების გადიდება კოსმეტოლოგიაში პოპულარობის პიკი გახდა, თუმცა ამ ტენდენციას ჰქონდა უარყოფითი შედეგებიც, რასაც დღესაც ვხვდებით, როდესაც სინთეტიკურ ფილერებს, კონკრეტულად კი ბიოპოლიმერს იყენებენ.

— რა არის ბიოპოლიმერი და რატომ ურჩევენ კოსმეტოლოგები ფილერს ბიოპოლიმერის ნაცვლად?
— ბიოპოლიმერი იყო ყველაზე აქტუალური პრეპარატი, რომელსაც ცხვირ-ტუჩის შესავსებად იყენებდნენ. ადრე ბიოპოლიმერით იდიდებდნენ ტუჩებს. ის სამუდამოდ რჩება ტუჩის ქსოვილში, რადგან სინთეტიკურია. ვინც ტუჩი ბიოპოლი-

მერით გაიდიდა და არ გაურთულდა, ნამდვილად გაუმართლა, რადგან ბიოპოლიმერს ახასიათებს სხვადასხვა გართულება: ტუჩის მიგრაცია, გაბერვა, შეშუპება, დაკიდება. ასეთ დროს გარდაუვალია ოპერაცია, რომელიც ბიოპოლიმერის ამოღების ერთადერთი საშუალებაა. ასეთი ოპერაცია ხანგრძლივ რეაბილიტაციას საჭიროებს. ბიოპოლიმერი ქსოვილიდან ბოლომდე არ გაინოვება. ადამიანის ორგანიზმში ასეთ შემავსებელს იღებს როგორც უცხო სხეულს და იწყება განდევნის პროცესი, შესაბამისად, ვითარდება ანთეზა, მიგრაცია და ფიბროზები. ეს უარყოფითი შედეგები პაციენტებში დგება ბიოპოლიმერის გაკეთებიდან რამდენიმე წლის შემდეგ.

თანამედროვე ფილერი მზადდება ლაბორატორიულად სინთეზირებული ჰიალურონის მჟავით, გადის შემოწმებას სხვადასხვა ენდოტოქსინზე და არის ბიოთავსებადი პროდუქცია, თითქმის არ იწვევს ალერგიას. ფილერი დღეს მსოფლიოში ერთ-ერთი ყველაზე პოპულარული პროცედურაა, ის დაახლოებით 2-3 თვიდან წლამდე, 2 წლამდეც ძლებს

გისა და სხვადასხვა ფიბროზული წარმონაქმნის გარეშე. 2003 წელს ამერიკის შერთებული შტატების საკვებისა და წამლის მარეგულირებელმა ფედერალურმა სააგენტომ აღიარა სუფთა ჰიალურონის დერმალური ფილერი, რომელიც ბევრად მსუბუქი და ეფექტური იყო, ვიდრე მისი წინამორბედი შემავსებლები. მას თითქმის არ სჭირდებოდა ტესტირება ალერგიაზე. თანამედროვე ფილერი არის შემავსებელი, რომელიც ავსებს დეფიციტს ქსოვილის კანზე. ის მზადდება ლაბორატორიულად სინთეზირებული ჰიალურონის მჟავით, გადის შემოწმებას სხვადასხვა ენდოტოქსინზე და არის ბიოთავსებადი პროდუქცია, თითქმის არ იწვევს ალერგიას. ფილერი დღეს მსოფლიოში ერთ-ერთი ყველაზე პოპულარული პროცედურაა, ის დაახლოებით 2-3 თვიდან წლამდე, 2 წლამდეც ძლებს.

— ტუჩის გადიდების მიზნით ადრე გამოიყენებოდა ბიოპოლიმერი, დღეს ფილერით იზრდებიან მოცულობას. რას ურჩევთ იმ პაციენტებს, ვისაც ტუჩის მოცულობის გაზრდა სურთ?

— 19-20 წლის გოგონებს ხშირად არ მოსწონთ საკუთარი თავი, სურთ გარეგნობის ცვლილება, და მათ მინდა ვუთხრა, თქვენ გაქვთ უდიდესი რესურსი — ახალგაზრდობა და ნუ დაიწყებთ ინექციების გაკეთებას ახალგაზრდობიდანვე. თუმცა არიან გოგონები, რომელთაც გარეგნობის კომპლექსი აქვთ, ძირითადად, გარდატეხის ასაკში. ასეთ დროს სხვა სამუშაოა საჭირო, აუცილებელია თვითშეფასების ამაღლება. არსებობენ ასევე პაციენტები, რომლებსაც ასაკის მიუხედავად, გარეგნობაში ცვლილების შეტანა ობიექტური მიზეზებიდან გამომდინარე სჭირდებათ. გოგონებს ვურჩევ, თავდაპირველად მიმართონ სპეციალისტს, არ გაიდიდონ ტუჩი E ვიტამინით, რადგან ის არ არის განკუთვნილი ტუჩისთვის და შეიძლება გამოიწვიოს სერიოზული გართულებები. დღეს ესთეტიკური მედიცინის ბაზარზე შემოსულია მესამე თაობის პრეპარატები, რომელთაც გვერდითი მოვლენები თითქმის არა აქვთ, არ იწვევს ალერგიას და სხვადასხვა გართულებას. გახსოვდეთ, აირჩიეთ მაღალი ხარისხის პრეპარატი და მხოლოდ სპეციალისტს მიანდეთ თქვენი სილამაზე.

ნინო ნიფურია

მკურნალი

ქართული ჟურნალი მედიცინის შესახებ

თვის
ექიმი

ქართული ჟურნალი მედიცინის შესახებ

შენიშვნა: ჟურნალი წარმოადგენს ინფორმაციას და არ არის განკუთვნილი დიაგნოსტიკისთვის.

ფასი 3 ლ

გაჟივის თვეში ერთხელ

www.mkurnali.ge

სკანვორდი ფინანსებით

ვან გოგის ნახატი

ქართველი რეჟისორი და მსახიობი რეზო ...

ციხე ახალციხის რ-ში

ქართველი მომღერალი ანი ...

ზოლებიანი ცხენი

1. განაყოფიერების უნარს მოკლებული

2. მუდმივი, უცვლელი

3. „არ ვიცი ... რამ შემაყვარა“

4. პატრონი, მესვეური

5. უმეცარი, უვიცი

6. ექსპრეს ... კაჩინსკი

7. უფრფრეთა შორის უფერული სიბზე

8. ჭრილობა

9. დღე-ღამის გასაყარი

10. განიერი

11. „სიცილის დღეფალი“ – კვირიკაშვილი

12. ფათერაკი, განსაცდელი

13. დედაქალაქია მანაგუა

14. მონღოლთა მთმ. ტომის ბანაკი

15. წმინდელი შაქარი

16. დაყოფა, დაქუცმაცება

17. ბნელში შემოსული სინათლის სხივი

18. გამოუწვავი აგური

19. სისხლის გამცემი

20. ამერ. მომღ. დიანა ...

21. მეტსახელი

22. ფრანგული შოკოლადის ფუნთუშა

23. ... უინფრი

24. ინგლ. მსახიობი კეიტ

25. სამრეწველო რაიონი გერმანიაში

26. ქართ. ანბანის I ასო

27. სასიცვარულო ურთიერთობა

28. ჩამონათვალი

29. მფრინავი ძუძუმწოვარი

30. თვალმარგალიტი შუბლ-თავსამკაული

31. ღიდი მორბენალი ფრინველი

32. აშშ-ის კოსმ. აკლუვის ცენტრი

33. ფურთში – კარგი – და კარგი ორანი

34. კორეული ავტომობილი

35. პეტენზია, საჩივარი (კომერც.)

36. „არის ... ქვეყანა“

37. ბაბბის ბალურა ქსოვილი

38. უგონო მდგომარეობა

39. ამერ. მსახ. ... მინელი

40. გეომეტრიული სხეული

41. ცილისა და შაქრის ნამცხვარი

42. ს. თვავიშვილი „დათა თუთაშხიაში“

43. ვნებანობა

44. არტერის ავადმყოფ. გაგანიერება

45. შოტლანდიური ნავაზი

46. ირლ. პოეტი უილიამ ... იეიტსი

47. მოზღვენილი, მშენიერი

48. ძველრომაელთა სამოსი

49. ... კარნეგი

50. ამერ. მსახ. ... პარისი

51. ინდუიზმის ღვთაება

52. რ. ჩხეიძის ფილმი „ჩვენი ...“

53. უარყოფითი პასუხი თხოვნაზე

54. ავსტრიის დედაქალაქი

55. დედაქალაქია დოპა

56. აუარებული

57. ზასიათი, ბუნება

58. დაქცევა, განადგურება

59. მანგაბის ფილმი „ ... შეკაზმავს ცხენს“

60. პედრო ალმოდოვარის ფილმი

№28 სკანვორდის პასუხები

პანდემია; 2. თხა; 3. პერიფერია; 4. რენე; 5. ელფი; 6. გლეხი; 7. გოგია; 8. ანიმატორი; 9. ოლე; 10. გროში; 11. იარანგი; 12. გრუნტი; 13. ტაბირი; 14. ტრემბიტა; 15. საქსოფონი; 16. პინტა; 17. მარაო; 18. შეღია; 19. ქვაბი; 20. რამპა; 21. ირემი; 22. პიანი; 23. ტორი; 24. ვატა; 25. რუფსი; 26. ბაი; 27. ოტო; 28. პროლე; 29. როკაბი; 30. თორიუმი; 31. თარი; 32. ფიორდი; 33. ალაპამა; 34. ანდორა; 35. მესტი; 36. როდის; 37. ცა; 38. ღონა; 39. იო; 40. მეთუნე; 41. ბილი; 42. პატეფონი; 43. ოულა; 44. მასალბე; 45. ჯაბუა; 46. ანაბასისი; 47. არმანი; 48. მაღამუტი; 49. მანე; 50. ასტრა; 51. რაე; 52. ბანა; 53. რომან; 54. ტრასა; 55. სავ; 56. ნოე.

სურათთაზე: გედუინი; 2. ბელმოდო; 3. ველორბოლა; 4. პასრაბე; 5. ორქიდა.

პასუხები მოცემულია სკანვორდში მითითებული ნუმერაციის მიხედვით, ქვედა ხაზზე მოცემულია ფოტოების პასუხები

ფინანსები

თქვანაფინის

პრეზიდენტი განაჩენის მოლოდინში, დიდი ეჭვიანობა ოპოზიციის და საქართველოს მოახლოებული ფრონტის ხაზი

ბოლო დღეების მოვლენებმა კიდევ ერთხელ დაადასტურა, რომ ქართული პოლიტიკური ელიტა აცდენილია იმ საკითხებს, რომელთა სასწრაფოდ მოგვარება ქვეყანას სჭირდება. კითხვა — რას ვშვრებით, თუ საქართველოს ახლომავლო მორიგი „გეოპოლიტიკური ბომბი“ აფეთქდება — ჰაერშია გადმოკიდებული. იმიტომ, რომ ამაზე არ ვმსჯელობთ. არ ვმსჯელობთ, თუ როგორ უნდა გაძლიერდეს ქვეყნის უსაფრთხოების სისტემები, როგორ უნდა ამაღლდეს თავდაცვისუნარიანობა და საერთოდ, რისთვის ვართ მზად. სამუხაროდ, რაღაც ერთგვარ ტრადიციად ჩამოგვიყალიბდა — რაღაც საშინელებად მოხდება და შემდეგ ყველანი ვგოდებთ, თუ რატომ ვერ ავიცილეთ თავიდან, ერთმანეთში ვეძებთ დამნაშავეებს და... გადავრთვებით სხვა თემაზე. ასე ვცხოვრობთ მორიგ საშინელებად. არადა, დროზე თუ არ გამოვფინავდით, შეიძლება ძალიან გვიანი იყოს. საქართველო კი არა, აგერ ხედავთ, ისრაელი, რომლის მთავარ კონცეფციას თავდაცვა და საკუთარი მოქალაქეების დაცვა წარმოადგენს, როგორ შეაზაზარა ტერორისტების მოულოდნელმა თავდასხმამ. ეს ისე, ლირიკისთვის... გასული კვირის მთავარი თემები იყო საკონსტიტუციო სასამართლოში პრეზიდენტის საიმპიჩმენტო წარდგენის განხილვა და რუსეთის გადაწყვეტილება (რომელიც მთავარმა აფხაზმა მარიონეტმა ასლან ბუანიამ გაახმოვანა) ოჩამჩირეში რუსული სამხედრო-საზღვაო ბაზის მშენებლობის შესახებ.

შეძლებს თუ არა „ოცნება“ პრეზიდენტის გადაყენებას ან სურს თუ არა საერთოდ ამ მიზნის მიღწევა?!

დაიხ, გასულ კვირას საკონსტიტუციო სასამართლოში ისტორიულ პროცესს ვადევნებდით თვალს. აქამდე საქართველოში პრეზიდენტის იმპიჩმენტის საკითხი ასე ღრმად არ შესულა. პრინციპში ვერც შევიდოდა — ზვიადი დავაშვეთ, ედუარდს რევოლუციის მოვლენებით, მისას კი ვინ გაუბედავდა იმპიჩმენტს — 2012 წლამდე მთელი საპარლამენტო ოპოზიცია ჯიბეში ჰყავდა, 2012 წლის შემდეგ კი კოალიტაცია იყო. ყველანი ველოდებოდათ საკონსტიტუციო სასამართლოს ვერდიქტს. იმედი გვაქვს, რომ ეს ორგანო დამოუკიდებელია ყოველგვარი პიროვნული თუ სახელისუფლებო გავლენებისგან. საინტერესო ის არის, რომ მთელი ამ ხნის განმავლობაში სხვადასხვა მედიასაშუალებებზე ავრცელებდა ინფორმაციას, თითქოს „ოცნებამ“ მოახერხა ოპოზიციონერთა გარკვეული ნაწილის გადაბირება და უკვე 103 ხმა აქვს პარლამენტში. შეგახსენებთ, რომ მმართველ პარტიას 100 ხმა სჭირდება სალომე ზურაბიშვილის გადასაყენებლად.

ქართულ პოლიტიკაში ისეთი უცნაურობები ხდება, რომ ნამდვილად არ გაგვიკვირდება, „ოცნებამ“ შეძლოს 103 კი არა, მეტი ხმის მობილიზება, თან სულაც არ არის საჭირო გადაბირებულებმა (ვიმეორებთ, ვეყრდნობით სხვადასხვა მედიასაშუალებების ინფორმაციას) დამალონ თავიანთი პოზიცია. აგერ მიხედავთ სააკაშვილი დღეში რამდენიმე ფბ-პოსტს აქვეყნებს და აქედან 2 პოსტი ექვსდება იმას, რომ იმპიჩმენტის პროცესი რეალურად ბიძინა ივანიშვილისა და სალომე ზურაბიშვილის თამაშია. სააკაშ-

ვილის მომხრეები კი ამას უფრო ავრცობენ — მათი ლოგიკით, თუ სალომე ზურაბიშვილი არ შეინჯალებს სააკაშვილს, ყველა სხვა ქმედება ივანიშვილთან შეთანხმებული თამაშია. შესაბამისად, თუ ვინმეს უნდა იმპიჩმენტისთვის ხმის მიცემა, დაეყრდნობა „ნაცმოძრაობის“ სულიერ ლიდერ მიხეილ სააკაშვილს და იტყვიან, რატომ არ უნდა მივცე იმპიჩმენტს ხმა, თუ პრეზიდენტი მაინც ივანიშვილის თამაშს თამაშობს და არც მიშას ინყალბესო. მათ ირიბად თავად სააკაშვილისგან აქვთ მწვანე შუქი ანთებული და თუ ოპოზიციის ნაწილი ლალატში დაადანაშაულებს, ხელს მიშასკენ გაიმჯვრენ.

აგერ ზოგიერთ ტელევიზია ამ ივანიშვილ-ზურაბიშვილის შეთქმულების თეორიის დასადასტურებლად იმ დონეზე მივიდა, რომ პრეზიდენტს გავიდა, რომელიც ძალს ასეირნებდა სკვერში, რომელიც ივანიშვილის რეზიდენციასთან ახლოსაა. ჰოდა, გამოცხვა ვერსია, როგორ „მიიპარება“ პრეზიდენტი ძალთან ერთად ივანიშვილთან შესავედრად.

მეორე მხრივ, შესაძლოა „ოცნებას“ სულაც არ ჰქონდეს 100-ზე მეტი ხმა მოზილიზებული, მაგრამ სპეციალურად „აგვებდეს“ ასეთ ვერსიას საინფორმაციო სივრცეში. ამას შესაძლოა ორი მიზანი ჰქონდეს — პრეზიდენტზე ფსიქოლოგიური ზემოქმედება და ოპოზიციაში შფოთვის გამოწვევა. პრეზიდენტის ფსიქოლოგიურ მდგომარეობაზე ვერაფერი გეტყვით, მაგრამ თუ ოპოზიციაში დიდი ეჭვიანობის გამოწვევა ჰქონდა ჩაფიქრებული „ოცნებას“, მიზანს ნამდვილად მიაღწია.

გახარის პარტიამ სკანდალური განცხადება გააკეთა — „ნაცმოძრაობასა“ და „ოცნებას“ ფარული მოლაპარაკებები აქვთო. საპასუხოდ, „გამარჯვების პლატფორმად“ გადაქცეულმა „ნაცმოძრაობამ“ იქით დაადანაშაულა გახარის პარტია „ნაცმოძრაობასთან“ ალიანსში.

ყველაზე საინტერესო თავად ოპოზიციური პარტიის ტაქტიკაა — იმპიჩმენტის კენჭისყრის დროს (თუ საკონსტიტუციო სასამართლომ სალომე ზურაბიშვილი დამრღვევად (ნო) სხდომათა დარბაზში არ შევადო, რათა სპეკულაციები გამოვრიცხოთო. უცნაური პოზიციაა. წარმოიდგინეთ, რომ თქვენ გაბრალებენ, თითქოს კონკრეტული მალაზიიდან ტვიტეულის მოპარვა გინდათ ანუ პოტენციური ქურდი ხართ. თქვენ კი თქვენი სიმართლის დასამტკიცებლად იმას კი არ ამბობთ, მე შევალ მაღაზიაში და დაგიმტკიცებთ, რომ ქურდობას ტყუილად მამბრალბებო, არამედ ამბობთ, საერთოდ არ შევალ იმ მაღაზიაში.

ოჩამჩირე — სევასტოპოლიდან გამოქცეული რუსული გემების თავშესაფარი

რუსები ოჩამჩირეში სამხედრო-საზღვაო ბაზის აშენებას აპირებენ, სადაც იმ სამხედრო ხომალდებს განათავსებენ, რომელთა გამოყვანაც უკრაინელთა განხორციელებული თავდასხმების გამო სევასტოპოლიდან მოუხდათ. ეს ძალიან სახიფათოა ჩვენი ქვეყნისთვის.

ჩვენი პოლიტიკა იცხადებს, როგორც ამ ბოლო პერიოდში ვართ მიჩვეული. კი ბატონო, ოფიციალურმა თბილისმა დაგმო რუსეთის ეს გადაწყვეტილება, მაგრამ, ალბათ, ჯობდა, განცხადებების გაკეთების პარალელურად, სასწრაფოდ დაწყებულიყო კონსულტაციები ჩვენს დასავლელ პარტნიორებთან თუნდაც მოსალოდნელი საფრთხეების გათვალისწინებისთვის. ორიგინალური იყო ზოგიერთი ოპოზიციონერიც — მათ მოუწოდეს მოქალაქეებს, ნინ ალუდგენენ ამ საფრთხეს. არ დაუშუსტებიან და ძალიან გვიანტყვებს, რიგითი მოქალაქეები როგორ შეიძლება ალუდგენენ ნინ ოკუპირებულ აფხაზეთის ტერიტორიაზე რუსული სამხედრო ფლოტის განთავსებას?!

აფხაზეთში რამდენიმე დიდი რუსული სამხედრო ბაზაა. თუმცა გემების განთავსება ზრდის საფრთხეს, რადგან ისინი უშუალოდ მონაწილეობენ უკრაინის წინააღმდეგ წარმოებულ ბარბაროსულ ომში. შესაბამისად, რუსული სამხედრო ხომალდების ჩაძირვა ან სერიოზულად დაზიანება უკრაინელი სამხედროებისა და მათი მოკავშირეებისთვის პრიორიტეტულია. გემებზე შეტევა კი ყველაზე ეფექტურია მაშინ, როდესაც ისინი თავიანთი ბაზირების ადგილებზე იმყოფებიან.

შესაბამისად, ოჩამჩირის ბაზა შესაძლოა გახდეს უკრაინელთა პოტენციური სამიზნე. აფხაზეთის ტერიტორია დე იურე საქართველოს იურისდიქციაშია. ამიტომაც ფორმალურად საქართველოს ტერიტორიაზე შეიძლება იქცეს საბრძოლო მოქმედებების არეალად.

ასევე, თუ ოჩამჩირის ბაზაზე უკრაინელებმა დროებით დაიწყეს შეტევა (რასაც ერთჯერადი ხასიათი ნამდვილად არ ექნება), საინტერესოა, რა ბედი ეწვევა ანაკლიის პორტის პროექტს? ვინმე მონიშნავს მთლიანად იქნება დახარჯვას პროექტში (რა მნიშვნელობა აქვს ჩინური ინვესტიცია იქნება თუ ევროპული), რომლისგანაც სულ რამდენიმე ათეულ კილომეტრში საბრძოლო მოქმედებების პოტენციური ზონაა? ასე რომ, თავსატეხი იმაზე მეტია, ვიდრე წარმოგვიდგენია.

P.S. ეს სტატია დღის სინათლეს 9 ოქტომბერს იხილავს და შესაბამისად, ძნელია პროგნოზირება, როგორი მდგომარეობა იქნება ისრაელში. ფაქტია, ამ სახელმწიფოზე თავდასხმული ტერორისტული ორგანიზაციის წევრები ამაზრზენ ბარბაროსობას სჩადიან (თუმცა იმ ფონზე, რასაც რუსები აკეთებენ უკრაინაში, ალარაფერი გვიკვირს). მშვიდობასა და გამძლეობას ვუსურვებთ ისრაელს, ჩვენს მოქმედებებს ხალხს და ამ ქვეყანაში მყოფ საქართველოს მოქალაქეებს.

როგორ დავიხვებით ადგილობრივი მწარმოებელი

მთავრობის სხდომაზე პრემიერ-მინისტრმა განაცხადა, რომ მთავრობა ხორბლის მწარმოებლებს დაეხმარება, რადგან მსოფლიო ბაზარზე არასტაბილური მდგომარეობიდან გამომდინარე, მათ დამატებითი პრობლემები შეექმნათ. სოფლის მეურნეობის მინისტრის მოადგილის განმარტებით, საუბარია ფქვილზე საიმპორტო საფასურის გაზრდაზე 200-დან 250 ლარამდე (1 ტონაზე), ქატოხა და ქერზე კი ახალი საფასურის დაწესებაზე, ტონაზე 100 ლარის ოდენობით. ეს რეგულაცია 2024 წლის 1-ლ მარტამდე იმოქმედებს. მთავრობა საზგასმით აცხადებს, რომ ღონისძიება მიმართულია მესობრბლების დასახმარებლად და პურის ფასი არ გაიზრდება. რა სისტემური პრობლემები აქვთ მესობრბლებს და როგორია ეკონომისტების ხედვა ამ პრობლემასთან დაკავშირებით, ამ საკითხებზე მარცვლეულის მწარმოებელთა ასოციაციის თავმჯდომარე ნიკოლოზ ბენიანიძესა და ეკონომიკის დოქტორ ვახტანგ ჭარბაძეს ვსაუბრობთ.

„ჩვენთვის მთავარი პრობლემა გაუყიდავი მარცვლეულია“

ნიკოლოზ ბენიანიძე: — იმის გამო, რომ მონეული პროდუქცია ფერმერებმა ვერ გაყიდეს, ვეღარ ახერხებენ ნიადაგის სრულფასოვნად დაზრუნვას. აგროვადები ძალიან შემჭიდროებულია და თუ დამუშავება ვერ მოასწრებენ, ხორბალი აღარ გვეყენება, ამდენი ხალხიც შემოსავლის გარეშე დარჩება.

რუსეთის მსოფლიო ბაზარზე ვერ გააძევი ხორბალი, დაუმბროვდამთ, შარშანდელიც დარჩენილი აქვით, „სკიფტიდან“ არის გათიშული მათი აბრკოლებები და გაიწვია მათი ხორბალი. რუსეთიდან შემოდის იაფად და ჩვენი ხორბალი ვერ უწევს კონკურენციას.

ჩვენთვის მთავარი პრობლემა გაუყიდავი მარცვლეულია. პრობლემა შემოსული ხორბლის დაბალი ფასი, რომელიც ჩვენი ხორბლის თვითღირებულების ნახევარია.

— რა შეიძლება გავკეთოთ მესობრბლების პრობლემის მოგვარებისთვის?

— მთავრობამ მიიღო გადაწყვეტილება და 10 ოქტომბრიდან 1 ტონა ფქვილზე 200-დან 250 ლარამდე გაიზარდა გადასახადი, ქერსა და ქატოხაზე დაწესდა დამატებითი გადასახადი და როგორც თქვეს, კიდევ გაატარებენ ღონისძიებებს იმის მიხედვით, თუ როგორ წავა პროცესი. როგორც მთავრობამ გვითხრა, საუბარია იმაზე, რომ პური არ უნდა გაიყიდეს, და შესაბამისად, ეს არ უნდა აისახოს, ასე ვთქვათ, პურის მომხმარებლის ფასზე. დანესდა 1 კილოგრამზე 70 თეთრი, რათა ფერმერებმა ნიადაგის დამუშავება გააგრძელონ. 70 თეთრიც არ არის საკმარისი, თვითღირებულება 80 თეთრამდე დაჯდა, მაგრამ ამაზეც თანახმა ვართ, მთავარია, სწრაფად გაიყიდოს და ნიადაგის დამუშავება შეძლონ ფერმერებმა.

ერთი გადაწყვეტილებით ვერაფერი იმუშავებს, მუდმივი მონიტორინგია საჭირო, რადგან ისე სწრაფად იცვლება მოვლენები და ისეთი გაუთვალისწინებელი რაღაცები ხდება ბაზარზე, სიტუაციების მიხედვით არის საჭირო სწრაფი რეაგირება.

— სახელმწიფოს მიერ მარაგების გაცემა იქნებოდა თუ არა თქვენთვის არაერთგვაროვანი გამოსავალი?

— შენახვა პრობლემა არ არის, წლობით შეიძლება. სხვა სახელმწიფოებს აქვთ სახელმწიფო მარაგები, ჩვენც გვაქვს, მაგრამ ძალიან მცირეა. ვფიქრობ, ეს ნისქვილებმა უნდა გააკეთონ და შესაძლებელია სახელმწიფო ამაში დაეხმაროს. მცირე რეზერვები აქვთ, მაგრამ, გაზრდა შესაძლებელია, მე თუ მკითხავთ, აუცილებელიც.

„სახელმწიფომ უნდა იზრუნოს, რომ ფასთა სხვაობა, რომელიც შეიძლება იმპორტირებულსა და ადგილობრივს შორის იყოს, დაბალანდეს“

პახტანბ შარბაძე: — ჩვენ ხორბლის გარკვეული რაოდენობით მწარმოებლები ვართ. მართალია, როდესაც მსოფლიო მასშტაბით მცირე მწარმოებელი ხარ, არა გექვს ე.წ. მასშტაბის ეკონომიის შესაძლებლობა, რათა შენს ხორბალზე დაბალი ფასი დასვა, მაშინ შესაძლოა დაბალი ფასით

10 ოქტომბრიდან 1 ტონა ფქვილზე 200-დან 250 ლარამდე გაიზარდა გადასახადი, ქერსა და ქატოხაზე დანესდა დამატებითი გადასახადი. საუბარია იმაზე, რომ პური არ უნდა გაძვირდეს, და შესაბამისად, ეს არ უნდა აისახოს, ასე ვთქვათ, პურის მომხმარებლის ფასზე. დანესდა 1 კილოგრამზე 70 თეთრი, რათა ფერმერებმა ნიადაგის დამუშავება გააგრძელონ. 70 თეთრიც არ არის საკმარისი, თვითღირებულება 80 თეთრამდე დაჯდა, მაგრამ ამაზეც თანახმა ვართ, მთავარია, სწრაფად გაიყიდოს და ნიადაგის დამუშავება შეძლონ ფერმერებმა...

სით იმპორტირებული ხორბალი გავლობნიდეს. თავისუფალი ბაზრის პირობებში ასეთი რამ ხშირად ხდება, მაგრამ ასეთი რაღაც დასაშვები და ნაკლებად მტკივნეულია არა პირველადი მოხმარებისა და სტრატეგიული მნიშვნელობის პროდუქტებზე. სახელმწიფომ აუცილებლად უნდა გააატაროს ისეთი პოლიტიკა, რომელიც დაიცავს ადგილობრივ მწარმოებლებს და არა მარტო დაიცავს, არამედ განავითარებს მათ, რათა ქვეყანა ადგილობრივი წარმოებით მინიმალურად მაინც იყოს უზრუნველყოფილი. ეს შეიძლება იყოს მოხმარებული პროდუქტის თუნდაც 1/3. ეს არ არის გადამწყვეტი წილი მთლიანი მოხმარების კონტექსტში, მაგრამ თუნდაც 30% რომ გვეკონდექსი ეროვნული წარმოება, დიდი შეღავათი იქნებოდა ქვეყნისთვის პრობლემის შექმნის შემთხვევაში. ასევე წარსულში ვნახავთ, რომ პანდემია შეიძლება იყოს ასეთი რისკ-ფაქტორი; სამეზობლოში ომი შეიძლება იყოს ასეთი ფაქტორი, რომელმაც შეიძლება საფრთხე შეუქმნას ჩვენს სასურსათო უსაფრთხოებას; შეიძლება ეს იყოს პოლიტიკური გადაწყვეტილებაც, რომელმაც შეიძლება ხელი შეგვიშალოს და ვერ მივიღოთ ჩვენთვის მნიშვნელოვანი პროდუქტები დროულად. ფაქტია ისიც, რომ ყოველ ჯერზე, როდესაც ეს პრობლემები დგებოდა, ხორბლისა და ხორბლის პროდუქტების დეფიციტი არ გვექნია, თუმცა ფასი ძალიან სენსიტიურია, სისტემატურად იზრდება და მათ შორის, პურზეც. შესაბამისად, თუ ფასს მაინც ვზრდით, მაშინ მნიშვნელოვანია და სწორიც იქნება, რომ ადგილობრივ წარმოებასაც შევუწყნოთ ხელი.

ჩვენ ვუყურებთ მხოლოდ ფასს და თუ საქართველოში წარმოებული ხორბალი ღირს, სიტყვაზე, 100 დოლარი და იმპორტირებული ღირს 90, ხშირად გვეკონია, რომ 90-დოლარიანი უფრო კონკურენტუნარიანია. როდესაც ბიზნესმენი ხარ, კი ბატონო, ნედლეულის 90 დოლარად შექმნა უკეთესია, მაგრამ ქვეყნისა და ეკონომიკის ჩრდილში რომ შევხედოთ, ის 100-დოლარიანი შესაძლოა 10 დოლარით კი არის ძვირი, მაგრამ ის 10 დოლარი საბოლოოდ იმაშია გადახდილი, რომ ჩვენს ქვეყანაში იქმნება ეროვნული პროდუქცია, საქმდება საქარველოს მოქალაქე, გადასახადები მიდის ქიუჯეტში, უამრავი სხვა დარგი ხეირობს ხორბლის მოყვანით და საერთო ჯამში, გვაქვს უფრო მეტი, ვიდრე მაშინ, როდესაც 10 დოლარით იავდა შემოვიტანთ სხვა ქვეყნიდან. ამიტომ, რა თქმა უნდა, სახელმწიფომ უნდა იზრუნოს, რომ ფასთა სხვაობა, რომელიც შეიძლება იმპორტირებულსა და ადგილობრივს შორის იყოს, დაბალანდეს და ეროვნული წარმოება არ გაქრეს. თუ ეროვნული წარმოება გაქრება, ჩვენ მივიღებთ ერთი წლის ჩრდილში უფრო იავ ნედლეულს საზღვარგარეთიდან, მაგრამ მრავალი წლის ჩრდილში

თუ გადავხედავთ, ვკარგავთ სამუშაო ადგილებს გრძელვადიანად; ვკარგავთ საბიუჯეტო შემოსავლებს გრძელვადიანად, რაც ადგილობრივი წარმოების შემთხვევაში ბევრად მეტია, ვიდრე იმპორტის შემთხვევაში; ვკარგავთ თუნდაც ამ პროდუქტის მოყვანის კომპეტენციებს; ვკარგავთ სტრატეგიულ მნიშვნელობას, მეტად დამოკიდებული ვხდებით უცხოურ ბაზარზე. შესაბამისად, ბევრი რამ დგას სასწორზე და ამიტომ მარტო ფასი არ უნდა იყოს გადაწყვეტი. ბევრ ქვეყანაში არის ისეთი სისტემები შემოღებული, რომ თუ ადგილობრივი მწარმოებელი ნედლეულს მეორე ადგილობრივი მწარმოებლისგან ყიდულობს, მას აქვს შეღავათები. ჩვენს შემთხვევაში ასეთი შეღავათები არ მუშაობს და ბიზნესმენი იძულებულია — და მიაჩნია, რომ ასეა სწორი — იყიდოს იაფი იმპორტირებული და არა უფრო ძვირი ადგილობრივი, მიუხედავად იმისა, რომ ეს უფრო ძვირი ადგილობრივი ჩვენს ეკონომიკას შესაძლოა უფრო მეტს აძლევდეს, ვიდრე ის შედარებით იაფი იმპორტირებული. ამიტომაც სათანადო უწყებებმა უნდა დაითვალონ, შესაბამისი პოლიტიკა შეიმუშაონ და წარმართონ. სადაც შეღავათია საჭირო, შეღავათი მისცენ, სადაც ნახალისება საჭირო, ნახალისონ.

მთავარია, სასურსათო, სოციალური, ეკონომიკური და საერთოდ, ქვეყნის უსაფრთხოებისთვის აუცილებელია გვეკონდექსი ჩვენი ეროვნული წარმოება და განსაკუთრებით ხორბლის. გასაგებია, რომ 100%-იან უზრუნველყოფას ვერ მოვახდენთ, მაგრამ სადაც 30%-ც რომ იყოს და უკეთეს შემთხვევაში, თუ 50% იქნება, ეს სტაბილურობის გარანტიას მოგვცემს.

— სათანადო პოლიტიკაში კონკრეტულად რას გულისხმობთ? მხოლოდ სუბსიდირება საკმარისია?

— სუბსიდია არ არის გამოსავალი. უფრო უპირანი იქნება, იყოს საგადასახადო შეღავათები. ასეთი რამის გაცემაზეც შეიძლება — სახელმწიფომ, მაგალითად, ჯარისთვის იყიდოს ადგილობრივი წარმოების პროდუქცია, თუ ფასებს შორის თუნდაც 10%-იანი სხვაობაა. მიუხედავად იმისა, რომ ადგილობრივი 10%-ით ძვირი იქნება, უპირატესობა ადგილობრივი წარმოების პროდუქტის მიანიჭოს, რადგან საბოლოოდ ეს ჩვენს ეკონომიკას მეტს შემატებს, ვიდრე უფრო იაფი იმპორტირებული.

— საგადასახადო შეღავათების დაწესება რამდენად იქნება შესაძლებელი საერთაშორისო ხელშეკრულებების გათვალისწინებით, მათ შორის, მსოფლიო სავაჭრო ორგანიზაციის, რომელიც იმპორტზე სელექტური ბარიერების დაწესებას, ფაქტობრივად, კრძალავს?

— ბევრად ამაზე მსჯელობა ძალიან რთულია, მაგრამ ეს შესაძლებელია. ევროკავშირი ძალიან აქტიურად იყენებს დამცავ მექანიზმებს თავისი სოფლის მეურნეობის

თვის და თუ ეს ევროკავშირისთვის დამკვიდრებულია, შესაბამისად, ჩვენთვისაც. ხშირ შემთხვევაში პრობლემა მხოლოდ ფასი კი არ არის, არამედ ხარისხი ხდება გადაწყვეტი. ხორბლის შემთხვევაში შეგვიძლია მივაქციოთ ყურადღება, თუ რა ხარისხის ხორბალი და რამდენად ადეკვატური ფორმით შემოდის, რამდენად არის უზრუნველყოფილი თუნდაც გადაზიდვის სტანდარტები და ა.შ. როცა არ კითხულობენ, შესაძლოა შემოვიდეს უფრო დაბალი ხარისხის ფქვილი ან ხორბალი, რომელიც კონკურენციაში შედის უფრო მაღალი ხარისხის ხორბალთან, რომელსაც მწარმოებელი ფიზიკურად ვერ დაადებს დაბალ ფასს და ფასის გამო არჩევანი კეთდება დაბალხარისხიან იმპორტირებულზე. ამიტომ ეს ყველაფერი გასათვალისწინებელია. რეგულარული შემოწმებებია საჭირო, რაც უფრო სამართლიანს გახდის ჩვენს ბაზარს.

— რამდენი წელია ევროკავშირთან ასოცირების, თავისუფალი ვაჭრობის ხელშეკრულებების საფუძველზე მიმდინარეობს კანონმდებლობის დაახლოება. ამ მხრივ რის გაცემა შეიძლება, რომ კანონთა იყოს გარანტირებული ჩვენი ბაზრის დაცვის მექანიზმები?

— თუ ვხედავთ, რომ ჩვენი ქვეყნისთვის მნიშვნელოვან სტრატეგიულ ობიექტს ექმნება პრობლემა, ჩვენ გვაქვს უფლება ეს მიმართულება დავიცვათ. მაგალითად, თუ ვხედავთ, რომ ჩვენს მეღვინეობას ექმნება პრობლემა, გვაქვს ყველაზიური უფლება და შესაძლებლობა დავიცვათ მეღვინეობის დარგი. მხოლოდ იმის თქმა, რომ თავისუფალი ბაზარია და ჩვენი მეღვინეები თუ ვერ გაქაჩავენ, უნდა შეწყვიტონ საქმიანობა არ არის სწორი მიდგომა. რადგან ეს ჩვენთვის სტრატეგიული მიმართულებაა, შესაბამისად, უფლება გვაქვს ჩვენი ეროვნული წარმოება დავიცვათ, იქნება ეს, ვთქვათ, სატარიფო ბარიერებით თუ სხვა სახის შეზღუდვების დაწესებით, სუბსიდირებით ან საგადასახადო შეღავათებით. ვიცით, რომ მეღვინეობის დარგში ეს კეთდება კიდევ ასევე შეიძლება ხორბალზეც და სხვა რამეზეც.

— ღონის დაცვა გასაგებია, მაგრამ ხორბალსა და მცხეთის დარგებზე, სადაც ჩვენი წარმოება არ არის თვითკმარ, ეს მიდგომა გამოდგება?

— სადაც არა გვაქვს 100%-ის წარმოების შესაძლებლობა, უნდა ვანარმოოთ იმდენი, რამდენიც შეგვიძლია, ოღონდ ეს წარმოებაც არსებითი უნდა იყოს — ანუ თუ მხოლოდ 1%-ის წარმოება შეგვიძლია, ამის გამო თავის გაგიყება არ ღირს, მაგრამ როდესაც ხორბალზე საუბარია, რომელიც მოთხოვნის 15%-ს აკმაყოფილებს და შეგვიძლია ეს მინიმუმ გავაორმაგოთ, ასეთ სფეროს აუცილებლად უნდა მივაქციოთ ყურადღება. ჩვენ ხორბალი არა მარტო ფულად განზომილებაში უნდა განვიხილოთ, არამედ გეოპოლიტიკური და სტრატეგიული მნიშვნელობითაც. საკვებით მისაღება უფრო ძვირი გადაიხადო, რათა უსაფრთხოოდ იყო.

ნა იქნება ხვალ?

რამდენიმე დღის წინ პარლამენტმა მესამე მოსმენით მიიღო „შეკრებებისა და მანიფესტაციების შესახებ“ კანონი. ცვლილებებზე მსჯელობა დაჩქარებული წესით ორი დღის განმავლობაში მიმდინარეობდა.

კანონპროექტმა საზოგადოებაში დიდი ვნებათაღვლა გამოიწვია. პოლიტიკური ოპოზიცია მას ე.წ. რუსული კანონის გაგრძელებად და გამოხატვის თავისუფლების დასაბრუნებლად მიიჩნევს, მმართველი პარტია კი კანონში ცვლილებებს სუსტის 18 სექტემბერს გაკეთებული განცხადებით ასაბუთებს, რომლის მიხედვითაც საქართველოში ოქტომბერ-დეკემბერში გადატრიალება იგეგმება. ბოლო ათწლეულების განმავლობაში ხელისუფლების დაანონსებულ რევოლუციებზე, გადატრიალებებსა და ლამის აპოკალიფსებზე არაერთგზის ვესმენია. რატომ და რა შემთხვევაში გვაშინებს ყველა ხელისუფლება რევოლუციით, არის თუ არა საზოგადოებაში დღეს რევოლუციური მუხტი, ამ საკითხებსა და საზოგადოდ, რევოლუციების ანატომიაზე საქართველოს უნივერსიტეტის პოლიტიკის მეცნიერებისა და საერთაშორისო ურთიერთობების პროფესორი ლაშა ძეგბეაშვილი გვესაუბრება:

— მოსალოდნელ რევოლუციაზე განცხადების გათვალისწინებით, ხელისუფლებას მართლაც ეშინია, რომ საზოგადოების ნაწილში გაჩნდება უკმაყოფილების მუხტი, რომელიც შემდგომში შეიძლება რევოლუციურ ტალღაში გადაიზარდოს, მოიცვას მთელი საზოგადოება და ხელისუფლებისთვის კატასტროფულად დამთავრდეს. არანაირი მიამიტი და ვიციტი, რომ ყველა საზოგადოებაში, რომელსაც ავტორიტარული რეჟიმი უზის სათავეში, ყოველთვის არსებობს დიდი უკმაყოფილების მუხტი. ჩვენთანაც რომ ასეა, არც არის დაფარული, მაგრამ რამდენად მზადდება გადატრიალება, ამის ნაკლებად მეფერა. რევოლუციებს, როგორც წესი, თვითონ ავტორიტარული რეჟიმები იწვევენ ხოლმე თავიანთი არაადეკვატური საქციელით — როცა ყველგან საფრთხე და მოწინააღმდეგე ელანდებთ, ანესებენ შეზღუდვებს, აკაცრებენ კანონებს, იჭერენ მოქალაქეებს და ა.შ., რაც უფრო ზრდის რეჟიმით უკმაყოფილებას, ზრდის მუხტსაც და ხდება ესკალაცია (რომლისგან გაქცევაც რეჟიმს სურს), ანუ პირიქით, თავს საფრთხეში იგდებს. როცა იციან, რომ საზოგადოებაში უკმაყოფილებაა, ნებისმიერ ხელისუფლებას სჭირდება თავისი მოქმედების ლეგიტიმაცია. ის, რომ მან გამოიყენა ძალა ან ძალისმიერი მეთოდებით „გააშინდა“ პოლიტიკური თუ საზოგადოებრივი სივრცე თუ „დააწყინა“, ყველა შემთხვევაში სჭირდება ერთგვარი გამართლება-ლეგიტიმაცია. ამიტომაც ხდება საინფორმაციო ბაზარზე ისეთი „პროდუქტების გამოგდება“, თითქოს სადაც შეთქმულებაა, რომელსაც შიდაპოლიტიკური ძალები „აქციობენ“ გარედან ძლიერ დაძმობილებით. წესით, არც ერთი რევოლუცია არ არის შედეგიანი, თუ საზოგადოებაში ამის პოტენციალი და მზადყოფნა არ არის. რაც უნდა აზნადოთ და ატრენინგოთ რევოლუციონერები, გამოიყენოთ ასობით რევოლუციონერი, თუ ხალხი არ არის შინაგანად მზად და მასში მუხტი არ არის, ბუნებრივია, ტრენინგი თუ სამზადისი ნაყოფს ვერ გამოიღებს. ამავე დროს, შეიძლება ხელისუფლების ერთი არასწორი ნაბიჯი გახდეს ნაპერწკალი იმ დიდი ხანძრის, რასაც მერე პოლიტიკური თუ საზოგადოებრივი ამოხიბი, ან რევოლუცია მოჰყვება. ჩემი გადმოსახედიდან, ჩვენ გვაქვს ასეთი სიტუაცია — ხელისუფლება გრძნობს საზოგადოების უკმაყოფილებას და ის წინმსწრებად ემზადება.

— სერბების საქმე ე.წ. გამოგდებული პროდუქტა? — ნაპირი დამოკრახიში ადამიანს სრული უფლება აქვს ჩაატაროს ტრენინგი იმაზე, თუ როგორ შეიძლება საპროტესტო პროცესების მართვა ან საპროტესტო პოლიტიკის გატარება, პოლიტიკური კოორდინირება და სხვა. ეს საპროტესტო მასშტაბის მართვის ჩვეულებრივი საკითხია. გუნდობრივად, ასეთი ტრენინგების დროს არაა აბსურდი, რომ ხალხს უფლება უნდა აქვთ, ის ალოგიკურად არის, მაგრამ, როგორც წესი, ასეთი ტრენინგების დაუწერელი ამოცანაა ხალხს უფლების იმპულსება, რომ მან ადამიანური ნაბიჯი-

არის თუ არა საქართველოში ე.წ.

გი გადადგას, ნაპირს დათმობა ან მოუსმინოს ხალხს. ძალიან მძიმე მეთოდებით რეპრესიის მოსახლეობა, მით უმეტეს, ხალხს უფლებების გადასაბრუნებლად, სულ სხვა მეთოდები არსებობს, ეს ტრენინგების გავლას არ საჭიროებს.

თვალის გადავხედო 50-60-იან წლებიდან მოყოლებული, როგორ ხდებოდა დიქტატორული და სხვა რეჟიმების გადაგდება, მათ შორის გარე დახმარების ხელშეწყობით (მათი ძეგლით დაწყებული და ე.წ. მე-სამე სამყაროს ქვეყნებით დამთავრებული), ყველგან არის რევოლუციური მოქმედებების ფართო სპექტრი, როცა ხდება ძალისმიერი მეთოდებით პოლიტიკური ხელმძღვანელობის და რეჟიმების შეცვლა. რასაც ახლა ვუყურებთ, არანაირი მსგავსება არ არის იმასთან, აბსოლუტურად სხვა გარემოში, სხვა ფორმატსა და მიზნებთან გვაქვს საქმე, მით უმეტეს, ისეთ ორგანიზაციულ ჩარჩოებში, როგორც „იუსაიდა“. ნამდვილად არის სატრენინგო მასალა, თუ როგორ უნდა მოახერხონ პოლიტიკურმა და საზოგადოებრივმა ორგანიზაციებმა პოლიტიკური პროტესტის მართვა, რომელიც მაშინაა ნარმატიული, როცა მას შედეგი მოჰყვება. რომ ანაბრებზე, რომ ეს რეპრესიული სტრატეგია, მე დავინტერესდებოდი და ვიკითხავდი, ახლა როგორ შეიძლება, რა ეტაპებზეა შედგება ეს რეპრესიული სტრატეგია, ვინაიდან ერთი, რომცა ტრენინგებს ესწრაფებიან და მეორე, რომცა რეპრესიული სტრატეგია, არასრულყოფილი და საზოგადოებრივად დაკვეთის მართვა, როცა პოლიტიკურად აბსოლუტურად ნეიტრალური უნდა იყვნენ და მოქმედებდნენ ეროვნული, სახელმწიფო ინტერესების შესაბამისად. სამწუხაროდ, ჩვენთან ასე არ არის. ჩვენს ძალოვან სტრუქტურებში ძალიან ბევრია კვალიფიციური და პატრიოტული თანამშრომელი, მაგრამ როგორც ინსტიტუცია, არ ასრულებს იმას, რაც კონსტიტუციით ევალება, ის პოლიტიკური დაკვეთის შემსრულებლად გადაიქცა და ასეთ შემთხვევაში მის კეთილსინდისიერებასა და გამოიწვება ბევრს ექნება ეჭვის შეტანის უფლება.

— სუსს თუ აქვს იმის მტკიცებულება, რომ დესტაბილიზაცია და სამოქალაქო არეულობა იგეგმება, წესით, უნდა წარმოადგინოს გამოძიებისგან რას ელით?

— უნდა გვახსოვდეს, რომ საქართველოში ძალოვანმა სტრუქტურებმა, განსაკუთრებით მათ, ვისაც ქვეყნის შიდაუსაფრთხოება ევალება, კარგა ხანია დაკარგეს პოლიტიკური ნეიტრალიტეტის სტატუსი. ეს უწყებები ყველა ხელისუფლების დროს (განსაკუთრებით წინა ხელისუფლების) პოლიტიკური პარტიისა და მთავრობის მარჯვენა ხელია, ასრულებენ პოლიტიკურ დაკვეთას მაშინ, როცა პოლიტიკურად აბსოლუტურად ნეიტრალური უნდა იყვნენ და მოქმედებდნენ ეროვნული, სახელმწიფო ინტერესების შესაბამისად. სამწუხაროდ, ჩვენთან ასე არ არის. ჩვენს ძალოვან სტრუქტურებში ძალიან ბევრია კვალიფიციური და პატრიოტული თანამშრომელი, მაგრამ როგორც ინსტიტუცია, არ ასრულებს იმას, რაც კონსტიტუციით ევალება, ის პოლიტიკური დაკვეთის შემსრულებლად გადაიქცა და ასეთ შემთხვევაში მის კეთილსინდისიერებასა და გამოიწვება ბევრს ექნება ეჭვის შეტანის უფლება.

— ხელისუფლებამ „შეკრებებისა და მანიფესტაციების შესახებ“ კანონის დაჩქარებული წესით მიღებაც დაანონსებული რევოლუციის თავიდან აცილებით დასაბუთა. ევროკავშირის სტატუსის მოლოდინში მსგავსი კანონის მიღება იქნება თუ არა საქართველოს ევროინტეგრაციისთვის დამაპროვალბელი?

— რა თქმა უნდა, ეს არის ნაწილი იმ პრევენციული ღონისძიებებისა, რასაც ხელისუფლება მიმართავს, რათა მაქსიმალურად შეზღუდოს პროტესტის ტალღა, თავიდანვე ადევნოს და საზოგადოებაში გააჩინოს შიში, ხომ ხედავთ, ყველაფერს ვაკეთებ, რომ არ დავეშვათ სიტუაციის კონტროლიდან გამოსვლა. ამავე დროს ეს საზოგადოებისთვის მკაცრად თითის დაქნევაა, რომ არაფერი გახდეს და თუ გაბედვად, რეაგირება იქნება. ახლა აბსოლუტურად არარელევანტურია, დაიდგება თუ არა კარავი სავალ ნაწილზე, პატარა იქნება ის თუ დიდი და სხვა. დღეს, როცა ეს შეზღუდვები არ არის ამოქმედებული, აქციაზე ცარიელი ფურცლებით მდგომი მოქალაქეებს აკავებენ, ადმინისტრაციულ სასჯელს უწესებენ და წარმოიდგინეთ, როცა სასჯელი გამოკაცრდება და ვინმე თუ კარვით დააპირებს მისვლას, ამას მთავრობის როგორი რეაგირება მოჰყვება. აშკარაა, ხალხს უფლება გადადის უფრო მეტ რეპრესიულ ფორმატში და სურს ეს სამართლებრივად „განიკარავოს“. ამიტომაც დაჩქარებული წესით შეიტანა ეს კანონი. ჩემი

რევოლუციების პირველი ავტორები თავად ის რეჟიმები არიან, რომელთაც რევოლუცია სპობს. ისინი თვითონ არიან დიდნილად დამნაშავეები, რომ რევოლუცია ხდება – ასე იყო ყოველთვის. ეს კი ხდება იმ შემთხვევებში, როცა მედაფენები ვეღარ მართავენ და ქვედა ფენებს აღარ სურთ ძველებურად ცხოვრება. ეს მარტივი ფორმულაა. ამ დროს ორი ფაქტორი უნდა დაემთხვეს: მმართველი რეჟიმის მიერ პოლიტიკური და საზოგადოებრივი ვითარების აღქმის არაადეკვატურობა და 2. საზოგადოებაში პროტესტის მუხტი, რომელიც შეიძლება იმ მომენტში რევოლუციის გამოსაწვევად არ იყოს საკმარისი, მაგრამ ხელისუფლების არაადეკვატურობაა ხოლმე ის მთავარი „ინგრედიენტი“, რომელსაც ეს მუხტი რევოლუციურ ტალღამდე მიჰყავს

აზრით, ეს არის მკაფიო სიგნალი, რომ ხალხს უფლება უფრო ავტორიტარული ხდება, უკან არ დაიხიან, რაც საზოგადოებისთვის კიდევ უფრო მეტი მოტივაციის მიძღვრის უნდა იყოს გაართიანებისთვის.

ლუდები უკუფიქს იწვევდა ხოლმე საზოგადოებაში.

— ამით „ოცნება“ უპირველესად საკუთარ თავს აყენებს დარტყმას, მათ შორის მორალურსაც. ხელისუფლებას, რომელიც პროტესტის ტალღით მოვიდა და რომელსაც ჰქონდა ეს ფუფუნება, ეწინააღმდეგებოდა ძალადობას საზოგადოებაზე და შეზღუდვებს, განსაკუთრებით სააკაშვილის ხელისუფლების ბოლო წლებში (და რომელიც საბოლოოდ მართლა ავტორიტარულ რეჟიმად ჩამოყალიბდა) და როცა სრულიად იდენტურ ნაბიჯებს დგამს, ორმაგად მეტი პასუხისმგებლობა ეკისრება, ვიდრე წინა ხელისუფლებას. მან თუ შეცდომა დაუშვა და შენ იმავეს სჩადის, ეს ნიშნავს, რომ წინაზე ორჯერ უარესი ხარ — იცი, რომ შეცდომა დაუშვა და შენ, ამის მცოდნე, იმავეს იმეორებ. ეს უკვე შეცდომა აღარაა, მიზანმიმართული ქმედებაა, ესაა სწორედ ავტორიტარული რეჟიმების დამახასიათებელი — ისინი თავის გადარჩენის რეჟიმში გადადიან. რადგან ხალხის მხარდაჭერა შესუსტდა, ერთადერთი გზა რჩება — ძალოვანი მეთოდები და ძალოვანი სტრუქტურების გამოყენებით საზოგადოებასთან ურთიერთობის გამკაცრება. ეს არის ის გზა, რაც ბოლო 30 წლის განმავლობაში გამოიარა როგორც კომუნისტურმა ხელისუფლებამ, ასევე შევარდნაძის თუ სააკაშვილის ხელისუფლებებმა. გვიხილავს ისეთი რეჟიმები, რომელთა სისასტიკეს ანალოგი არ მოეძებნება (სადაც უსუსტესი, მუამარ კადაფისი, ჩაუშესუსი), მაგრამ საბოლოოდ დამსობილან. ასეთი ხელისუფლება მორალურად კარგავს სახეს და ლეგიტიმაციას. რაც უფრო ხალხის სწინააღმდეგობა არაადეკვატური ნაბიჯებს გადადგამს, მით უფრო დაკარგავს მორალურ სახეს, რაც არის ბარანტირებული საფუძველი იმისა, რომ პოლიტიკური ძალაუფლებასაც დაკარგავს. — ყველა ხელისუფლება რევოლუციურ სცენარებით გვაშინებდა და გვაშინებს, რაც

რატომ არის ყველა ხელისუფლება კარგებზე „აჯროლი“ — თითქმის ყველა ებრძოდა, ისინიც ვინც კარგებით მოდიოდნენ სათავეში. თუმცა ისიც გვახსოვს, მსგავსი შემთხვევები

რევოლუციის საფრთხე

ერთგვარი დაუსრულებელი დრამატურგიაა. როდის ამბობს ხელისუფლება, „რევოლუცია მოდისო“, როცა თავადაა შემინებული? რა განსვავებაა ხელისუფლების გამოგონილ რევოლუციებს შორის?

— ბუნებრივია, ნებისმიერ ხელისუფლებას, რომელსაც ჰყავს პოლიტიკური ოპოზიცია, უნდა ჰქონდეს შიში იმისა, რომ ის ოდესღაც დაკარგავს ძალაუფლებას, ოდესმე მოუწევს პოლიტიკურ ოპოზიციასთან გადსვლა — ეს აქსიომაა. თუმცა ეს არ გულისხმობს, რომ ნებისმიერი ოპოზიცია მან რევოლუციონერად მონათლოს და გამოიყენოს ძალისმიერი ნაბიჯები. თუ ხელისუფლება სახალხო და პოლიტიკურ პროტესტს ან ოპოზიციის რევოლუციონერს, რევოლუციის მოსურნეს უწოდებს, რაც რეალურად ასე არ არის, მერე არაადეკვატურ ძალას იყენებს და ანადგურებს პოლიტიკურ მონიშნულ მდგომარეობას (ავტორიტარულ და ტოტალიტარულ რეჟიმებს ასეთი ლოგიკა აქვთ). ჩვენს შემთხვევაში საინტერესოა, რომ დაბალი პოლიტიკური კულტურის გამო პოლიტიკური პარტიები, რომლებიც ხელისუფლებაში ან ოპოზიციასში არიან, ერთმანეთს სამკვდრო-სასიცოცხლო ბრძოლის ფოკუსში უყურებენ — ანუ ხარ ხელისუფლებაში, ყველაფერი გაქვს და ხარ ყველაფერი, ან არა ხარ და კარგავ ყველაფერს და, როგორც წესი, ციხეში მიდიხარ ან ქვეყნიდან უნდა გაიქცე. სამწუხაროდ, საქართველოში ეს ძალიან დაბალი პოლიტიკური კულტურისა და პოლიტიკური ინსტიტუტების არარსებობის შედეგია. ეს შიში ერთიორად იზრდება მაშინ, როცა ხელისუფლება მოსულია არსიდან, რომელიც თავის დროზე არაფერს წარმოადგენდა და საბოლოოდ ჩამოყალიბდა იმ ძალად, რომელმაც მთლიანად შეთანქვა სახელმწიფო ინსტიტუტები.

როგორც ლუდოვიკო XIV-ს აქვს ნათქვამი, „სახელმწიფო ვარ მე“, „ძართულ ოცნებას“ ახლა შეუძლია თმვას, „საპარტიოლო და საპარტიოლო ინსტიტუტები ვართ ჩვენ“.

ხელისუფლება, რომელსაც უზურპირებული და მონოპოლიზებული აქვს სახელმწიფო ინსტიტუტები, არ სარგებლობს მაღალი პოლიტიკური და საზოგადოებრივი მხარდაჭერით და, ბუნებრივია, ჩაფლულია კორუფციით — ყველა ის წამყვანი პოლიტიკური ფიგურა, რომლებიც ადრე არაფერს წარმოადგენდნენ, დღეს ხელისუფლებას წარმოადგენს და რაც გააჩნიათ, მხოლოდ თანამდებობის შედეგად აქვთ. ბუნებრივია, ხელისუფლებაში მათი არყოფნა ნიშნავს, რომ ისინი კარგავენ როგორც პოლიტიკურ, ასევე ყველა იმ პრივილეგიას, რაც მათ ამასობაში მოიპოვეს.

ერთი მხრივ, მათ სხვაანაირად არ შეეძლოთ გააქვითონ იმიტომ, რომ „ძართული ოცნება“ არ იყო მს-

ყობრი პოლიტიკური ორგანიზაცია მაგვირ იდუალებით, ჩამოყალიბებული პარტიული ინტარსიტი, სტრუქტურით, შიდაპარტიული დამოკრებით და ა.შ. ეს იყო ერთი პირის ბარშამო გაართიანებული კონკლო-მირატი, რომელსაც მხოლოდ ერთი ინტარსიტი ჰქონდა — „ნაციონალური მოძრაობა“ ბაშვხა ხელისუფლებიდან, რასაც მიაღწია, მაგრამ საბოლოოდ „ოცნება“ რაღაც ჩამოყალიბდა, ამას ვხედავთ.

ამ ხელისუფლების პრობლემა ისაა, რომ რაც მეტი დრო გადის, უფრო შეერწყა სახელმწიფო ინსტიტუტები. მათ უკვე ვეღარ წარმოუდგენიათ პოლიტიკურ ოპოზიციასში ყოფნა, რადგან იცინა, ხელისუფლებაში ყოფნის დროს იმდენი ნეგატიური რამ აქვთ ნამოქმედარი, მათი უსაფრთხოოდ ყოფნის ერთადერთ გარანტიას მხოლოდ ხელისუფლება წარმოადგენს.

გამოგონილ რევოლუციებს შორის განსხვავება მარტივია — ერთი, რომ დღეს სრულიად განსხვავებული გეოპოლიტიკური ვითარებაა. 90-იანი წლებიდან ჩვენი ვექტორი ყოველთვის მკაფიოდ პროდასავლური იყო და ძირითად საფრთხეს რუსეთი წარმოადგენდა, ანუ ნებისმიერი გადატრიალების მცდელობა, სამხედრო თუ სამოქალაქო დაპირისპირება ყოველთვის და ობიექტურად რუსეთის ჩართულობას უკავშირდებოდა. დღეს აბსოლუტურად შეტრიალებულია ეს ბრალდებები — ხელისუფლება რევოლუციის მოწყობასა და გადატრიალებაში ადანაშაულებს იმ დასავლეთს, ვისი ნაწილიც გვინდა გავხედო. საქართველოს ხელისუფლებას კარგა ხანია ახასიათებს ზედაპირული და ფორმალური მედასავლეთეობა — საქართველოს ხელისუფლება ამკარად და თამამად ვერ ამბობს უარს დასავლეთზე, რადგან იცის, რომ ყველაზე რადიკალური გამოკითხვით საქართველოს მოსახლეობის 90% მხარს უჭერს დასავლეთში ინტეგრაციას. მან იცის, რომ ამის აღიარება საბოლოოდ გამოიწვევს ნეგატიურ პროცესებს. ეს არის ის ერთადერთი საკითხი, რაზეც ის ვერ იტყვის უარს. ამავე დროს, მან აირჩია პოლიტიკა, როცა ფორმალურად, მხოლოდ ქალაქდღე აცხადებს თანხმობას ევროკავშირზე, 12 პუნქტზე... რეალურ პოლიტიკაში კეთდება ის, რაც ანტი-დასავლურს უკავშირდება.

— რევოლუციის მუხტი სჭირდება დღეს ხედავთ ამ მუხტს საზოგადოებაში და რა დროს და რა ვითარებაში აღმოცენდება ხომ?

— მუხტი ყოველთვის შეიძლება გაჩნდეს და ძალიან სწრაფადაც მოხდეს მისი ესკალაცია. ჩვენ არასდროს ვიცით, რა იქნება ის საკითხი, რომელიც ჩვენს ნერვს შეეხება. ადრე, პირობითად, ეს იყო გავრცელების სავარძელში ჩაჯდომა — მარტო ამ ინფორმაციამ 20 ათასი კაცი გამოიყვანა ქუჩაში. შემდგომ, როცა უკრაინაში ომი დაიწყო, რამდენიმე დღის განმავლობაში ვხედავდით, რომ 50-60 ათასამდე კაცი გამოდიოდა სოლიდარობისა და ევროკავშირში გაწევრების სურვილის გამოხატვად. ვნახეთ მარტის მოვლენებიც, როცა რამდენიმე დღის განმავლობაში ხალხი ვიუტად მოდიოდა, აქცია ვერ დაშალეს და საბოლოოდ ხელი-სუფლებაც მიხვდა, რაც მეტად გამოიყენებდა პოლიციას, მით უფრო ორგანიზებულად დახვედებოდა ხალხი მეორე დღეს. ასე რომ, საზოგადოებაში ყოველთვის არის გარკვეული დოზით მუხტი, რომელიც რაღაც მომენტში რაღაც ფაქტორიდან გამომდინარე შეიძლება დიდი უკმაყოფილების ტალღად იქცეს. რევოლუციების პირველი ავტორები თავად ის რეჟიმები არიან, რომელთაც რევოლუცია სპობს. ისინი თვითონ არიან დიდწილად დამნაშავეები, რომ რევოლუცია ხდება — ასე იყო ყოველთვის. ეს კი ხდება იმ შემთხვევაში, როცა ზედა ფენები ვეღარ მართავენ და ქვედა ფენებს აღარ სურთ ძველებზე და ცხოვრება. ეს მარტივი ფორმულაა. ამ დროს ორი ფაქტორი უნდა დაემთხვეს: მმართველი რეჟიმის მიერ პოლიტიკური და საზოგადოებრივი ვითარების აღქმის არაადეკვატურობა და 2. საზოგადოებაში პროტესტის მუხტი, რომელიც შეიძლება იმ მომენტში რევოლუციის გამოსწვევად არ იყოს საკმარისი, მაგრამ ხელისუფლების არაადეკვატურობა ხოლმე ის მთავარი „ინგრედიენტი“, რომელსაც ეს მუხტი რევოლუციურ ტალღამდე მიჰყავს.

ნანა ფიცხელაური

„ჩვენ აქციაზე მუდმივი თანაავსორობი ან მხარდაჭერა ვართ და თავს არანაირ შეზღუდვას არ დავუწესებთ“

2 ოქტომბერს სახელმწიფო უსაფრთხოების სამსახურმა გაავრცელა განცხადება, რომლის თანახმად, გარკვეული ძალები საქართველოში „რევოლუციური სცენარის“ გასათამაშებლად ემზადებიან. სუს-ის ინფორმაციით, 26-29 სექტემბერს USAID-ის დაფინანსებითა და „კანვას საქართველოს“ ორგანიზებით ჩატარებულ ტრენინგზე მიმდინარეობდა „საპროტესტო მუხტის წარმოქმნის მეთოდისა და ძალადობრივი აქციების ჩატარების ტექტიკის სწავლება“. როგორც სუს-ის აცხადებს, ტრენინგებს ატარებდნენ სერბი ტრენინგები, სინისა სიკმანი, იუუნა სტოისიჩი და სლობოდან ჯინოვიჩი, რომლებიც, უწყების განმარტებით, დაკავშირებული არიან 2003 წელს საქართველოში განვითარებულ რევოლუციურ მოვლენებთან. სუს-ის ინფორმაციით, ამ პირების საქართველოში ჩამოსვლის გაცხადებული მიზეზი იყო კულტურის სფეროში მომუშავე ჯგუფებისთვის ტრენინგების ჩატარება, სახელწოდებით „სტრატეგიული არაძალადობრივი ბრძოლა“, თუმცა როგორც სუს-ის აცხადებს, „ვიზიტის რეალური დანიშნულება იმ ახალგაზრდებსა და გავლენიან არასამთავრობო ორგანიზაციებთან კომუნიკაციის დამყარება იყო, რომლებიც საქართველოში მიმდინარე წლის ოქტომბერ-დეკემბერში დაგეგმილი დესტრუქციული მოქმედებებისა და კანონსაწინააღმდეგო ქმედებების ბირთვი უნდა გახდნენ“.

„როცა გეუბნებიან, მოლაღატე ხარ, ქვეყნის გადატრიალება გინდაო, რაღაც არგუმენტი, საბუთი ხომ უნდა გქონდეს? დიდი ალბათობით, საკონსტიტუციო სასამართლოში წავიღებ საქმეს...“

სერბი ტრენინგები სუს-ის გამოძიებლებმა გამოჰკითხეს... გამოკითხვაზე ასევე დაიბარა „კანვას საქართველოს“ ერთ-ერთი დამფუძნებელი ნინო გოგობერიძე და ორგანიზაციის ხელმძღვანელი გიორგი მელაძე. გიორგი მელაძე: „დავითის დროს ვერ ვიტყვი, რომ ზენოლა იყო, ჩემთვის თვითონ პროცესია მთლიანად ზენოლა. გაუთქმელობის აქტზე ხელი არ მომიწერია, ამას აზრი არც აქვს, გაუთქმელობის ვალდებულებას მაინც ვაკისრებ. მაგრამ მაინც არ მოვანერე, რადგან მინდა საქმე გავასაჩივრო. გაუთქმელობის ვალდებულებას ვიღებ, როგორც დროებით მოცემულობას, გასაჩივრებამდე. მანამდე კი შემიძლია ჩემი შთაბეჭდილება გაგიზიაროთ — იქ ისეთი თემები ირჩეოდა, რაც თავისუფალ საზოგადოებაში უნდა ირჩეოდეს. თქვენც უნდა შემოვთავაზო, უფრანსისტი ხართ და შეიძლება ერთ დღეს ვილაგამ დაგიბაროთ და გკითხოთ, „დარწმუნებული ხარ, რომ კრიტიკული უნდა იყო? ამით საზოგადოებას გონებას ხომ არ ურევ?“ ამ ქვეყანაში კონსტიტუციური წესრიგს წყალი შეუდგა...“

— თქვენი აზრით, რას უკავშირდება სუს-ის დაანონსებული რევოლუცია?

— შეიძლება რაღაცის გადაფარვაც სურთ, მაგალითად, ფარცხალაძის საქმის. შეიძლება სტატუსზეც იყოს საუბარი. ხომ ხედავთ, პრესკონფერენციებზე რას ამბობენ, ჩვენ ვემზადებით არეულობისთვის, რომელსაც სტატუსის არმოცემის შემთხვევაში გვამავენო, და მერე ჩვენ გვაძებენ ხელს.

— რას აპირებთ?

— ფაქტობრივად, მე ანტიკონსტიტუციური ქმედება მომიკერეს. როცა გეუბნებიან, მოლაღატე ხარ, ქვეყნის გადატრიალება გინდაო, რაღაც არგუმენტი, საბუთი ხომ უნდა გქონდეს? დიდი ალბათობით, საკონსტიტუციო სასამართლოში წავიღებ საქმეს. რაც შეეხება „კანვას“, ის გააგრძელებს თავის საქმეს. კვლევებსაც გაავრცელებს. ჩვენს საქმიანობაში დანაშაულებრივი არაფერია. რაც შეეხება აქციებს, ჩვენ მუდმივი თანაავსორობი ვართ ან მხარდაჭერები და თავს არანაირ შეზღუდვას არ დავუწესებთ. ჩვენი ორგანიზაციის მიზანია არაძალადობრივი სტრატეგიული სამოქალაქო კამპანიების შესახებ ცოდნის გავრ-

ცელება. ჩვენ ვცხადებთ აქტიურ ადამიანებს, რათა გაიანბნონ, თუ რა სურთ, როგორ აპირებენ ამის მიღწევას, რა მოხდება, თუ, მაგალითად, მათი პირველი ნაბიჯები არ იქნება წარმატებული, როგორ დაგეგმონ შემდეგი ნაბიჯები და ა.შ.

— რა მიზანს ემსახურება ტრენინგზე შეკრებილ კულტურის სფეროს წარმომადგენლებთან გესაუბროთ რევოლუციაზე, ბულონური პარლამენტის შენობის აღებაზე?

— დავინწყებ იმით, რომ ტექსტები კონტექსტიდან ამოჭრილია. ხანდახან შესაძლოა მარტო თეორია არ იყოს გასაგები და საჭირო იყოს მაგალითის მოყვანა. ჩვენი ლექციები ემყარება მეცნიერ ჯინ შარპის გამოკვლევებს. მას შესწავლილი აქვს სხვადასხვა სამოქალაქო მოძრაობა და გამოიტანა დასკვნები, რომელთა ამოსავალი წერტილია ოპონენტების ერთმანეთთან ურთიერთობის რეჟიმი. ის ამბობს, რომ არის შემთხვევა, როდესაც ვიღაც პირველივე თქმაზე გეთანხმება, ხოლო არის შემთხვევა, როდესაც პრინციპულად არ გეთანხმება, მაგრამ ცოტა ძალისხმევით შედეგად წამოგყვება. მესამეა იძულების რეჟიმი — არ უნდა, მაგრამ აიძულებ და გააკეთებინებ, მაგალითად, 7-9 მარტის აქციებზე ვაიძულებთ მთავრობა და მან უკან წაიღო „რუსული კანონი“. არის მეოთხე რეჟიმიც, როდესაც სახელმწიფო იმდენად გასულია მოლაპარაკების საზღვრის მიღმა, რომ არ აინტერესებს ხალხთან ურთიერთობა. ამ შემთხვევაში შეიძლება ძალიან ცუდი განვითარება მოჰყვეს ამ ყველაფერს და ინსტიტუტები ჩამოიშალოს. ჩვენ ყველა შემთხვევაზე ვცდილობთ ახსნას, რომ მთავარია შევქმნათ რეჟიმი, რომელშიც ყოველთვის იქნება დიალოგის შესაძლებლობა.

— აშშ-ის საელჩომ და USAID-მა როგორც თქვენს ორგანიზაციას, ასევე ჩატარებულ ტრენინგს მხარდაჭერა გამოუცხადეს.

— ყველას დიდი მადლობა და ძალიან ვწუხვართ, თუ ჩვენი სახელით მანიპულირებამ ვინმეს ზიანი მიაყენა. ჩვენ ისეთს არაფერს ვაკეთებთ, რაც რეპუტაციას შეგვილახავს ჩვენ ან ნებისმიერ ჩვენს პარტნიორს. ყველაფერი კანონის ფარგლებშია, რაც ახლა ხდება, ეს პოლიტიკური დევნაა. სოფო კაჭარავა

„ბლუმენკორსოზე“ გამოტანილი ყოველი ფიგურა უამრავი ყვავილით არის შექმნილი

ყვავილების ალუმის ყოველწლიურად გამართვის ტრადიცია მსოფლიოში სულ ოცამდე ქვეყანაში არსებობს. ზოგ ქვეყანას ყვავილების ალუმების ჩატარების საუკუნეზე მეტი ხნის ტრადიციაც კი აქვს, ოღონდ იუნესკოს მიერ კაცობრიობის არამატერიალური კულტურული მემკვიდრეობის სიაში შეტანილია მხოლოდ ერთი ქვეყნის — ნიდერლანდების „ყვავილების ალუმის კულტურა“. ცხადია, ეს გასაკვირი არაფერია არ არის. ამ ალუმს ჰქვია „ბლუმენკორსო“ (Bloemenkoers), რაც ჰოლანდიურად „ყვავილების მსვლელობას“ ნიშნავს და ის ნიდერლანდების ერთ-ერთ ყველაზე გამოჩენილ ღონისძიებად ითვლება.

ალუმების დროს ნავების, კარჭაპებისა თუ ტივების ყვავილებით ლამაზად მორთვის ტრადიცია ნიდერლანდებსა და ახლო რეგიონში ჯერ კიდევ შუა საუკუნეებში გაჩნდა. ამიტომ დღეს „ბლუმენკორსო“, ნიდერლანდების გარდა, მეზობელ ბელგიაშიც იმართება მცირე მასშტაბით... მოგვიანებით ალუმებზე, მცურავი საშუალებების გარდა, დაიწყო ავტომობილებისა და სხვა ტრანსპორტის, კოსტიუმირებული ადამიანების, მარშების შემსრულებელი მუსიკოსების, ცხოველების, სხვადასხვა ნივთისა და ალუმების სხვა მონაწილეთა ყვავილებით მორთვა ან მთლიანად დაფარვა.

აღსანიშნავია, რომ „ბლუმენკორსოს“ გარდა, მსოფლიოში უდიდესი ყვავილების ალუმების სამუშაო შედის კალიფორნიის ქალაქ პასადენის გრანდიოზული „ვარდების ალუმი“, რომელიც 1890 წლიდან იმართება; აგრეთვე ტრადიციული „ყვავილების ბრძოლა“ ბრიტანეთის კუნძულ ჯერზიზე, რომელიც 1902 წელს დააარსა ინგლისის მეფე ედუარდ VII-მ თავის ინაუგურაციასთან დაკავშირებით.

„ბლუმენკორსოს“ ყოველწლიურად ახალი თემა აქვს და შესაბამისად, სხვადასხვაგვარი მხატვრული ხასიათი. ნიდერლანდებში ის ტარდება 23 სოფელსა და ქალაქში, ხოლო ბელგიაში — 4 სოფელსა და ქალაქში. ნიდერლანდების იმ ქალაქებს შორის, სადაც „ბლუმენკორსო“ იმართება, ყველაზე დიდი ალსმერი და ნორდვეიკია. განსაკუთრებით გამოჩენილია თვალისმომჭრელი სანახაობებით ქალაქი ალსმერი. ამ ქალაქში „ბლუმენკორსოს“ 1948 წელს ჩაეყარა საფუძველი, საერთოდ კი ალუმის გამართვა ნიდერლანდების სოფლებსა და ქალაქებში სხვადასხვა დროს დაიწყო.

იმ უამრავი ტურისტებიდან, ვინც ნიდერლანდებში ყოველწლიურად ჩადის, ბევრია ისეთი, ვინც „ბლუმენკორსოს“ ტრადიციულად სტუმრობს. მათ შორის ისეთებიც არიან, ვინც ამგვარ ალუმებს მთელ მსოფლიოში „დასდევს“. ცნობისთვის: მომდევნო „ბლუმენკორსო“ 2024 წლის 24 აპრილს გაიმართება.

რამაზ გურგენიძე

ვინსენტ ვან გოგი „ბლუმენკორსოზე“ (2015 წ.)

1	2	3	4
5			6
7	8	9	10 11 12
13			14
15		16	17
18			26
19			
20	21	22	23 24 25
26			27
		28	29
30	31		32 33
34			35

თარაზულად: 5. წერილი, უსტარი; 6. თურქი ჯარისკაცი; 7. ქართველი მსახიობი ... კახიანი; 10. ფარული დაცინვა; 13. სტენდლის „პარმის ...“; 14. დიდი ციმბირული ირემი; 15. მულტიპლიკაცია; 17. ზევსის მერიქი-ფე; 18. ირლანდიის არმია; 19. მოუხარშავ-შეუწვავი; 20. ვისიმე ან რისამე დაცვა, გამართლება, შექება; 23. ყველაზე მსხვილი, მახრჩობელა გველი; 26. მონადირე ძაღლის ჯიშე; 27. საექსპონატო დაფა; 30. 60-იანი წლების ცეკვა; 32. ფრთოსანი მერანი; 34. სასახლე იტალიაში; 35. ციური სხეულის ორბიტის უმაღლესი წერტილი.

შეპულად: 1. ებრაული სარიტუალო ხშიადი; 2. მინის სასმისი; 3. ქართველი მომღერალი ... ბრეგვაძე; 4. მუშაობის საზომი ერთეული; 8. ჰოლივუდის მსახიობი კიანუ ...; 9. მიცვალებულის დატირება; 11. ბრინჯაო; 12. ფრანგი მსახიობი ფილიპ ... („ძველი თოფი“); 16. ღვთის სადიდებელი შეძახილი; 17. შტრიხებით ხატვა; 21. ბულგაკოვი „... და მარგარიტა“; 22. ჟანგმინა; 24. ხეიბარი; 25. პაროდის თეატრის მსახიობი ... გელაშვილი; 28. მსახიობი და პოეტი ... გომელაური; 29. ... უინფრი; 31. ვოკალური-ინსტრუმენტული ანსამბლი (აბრევიატურა); 33. ბედი.

წინა ნომრის კნოსპორდის პასუხები

თარაზულად: 1. მახათა; 5. ლუთერი; 8. ვარაზი; 9. კითარა; 10. ბოსნია; 11. სპურტი; 12. ინალიფა; 16. კავია; 17. მისის; 18. ირინე; 19. ამაგი; 21. უბირი; 24. ატამი; 27. მატერია; 29. კოდალა; 30. არაბი; 31. ბეკინა; 32. „ივერია“; 33. ლამაზი; 34. ალემბო.

შეპულად: 2. ანაკონდა; 3. ანამნეზი; 4. არიმანი; 5. ლაკოსტა; 6. თეთნულდი; 7. რარიტეტი; 13. ნავიგაცია; 14. ლოსი; 15. ფალერისტი; 20. არვე; 22. ბარონესა; 23. „რომა“; 25. ტინა; 26. მედიცინა; 27. მთავარი; 28. აფალინა.

გაზეთი დამოუკიდებელია და ხელმძღვანელობს თავისუფალი პრესის პრინციპებით. რედაქციის აზრი შესაძლოა არ ემთხვეოდეს მასალის ავტორის მოსაზრებებს.

რედაქცია პასუხს არ აგებს უცხოური პრესიდან თარგმნილი მასალების, ფაქტების, ინფორმაციის სიზუსტეზე, აგრეთვე სარეკლამო განცხადებების შინაარსსა და სტილზე.

წინა ნომრის აღნიშნული სტატიები იბეჭდება რეკლამის უფლებით. რედაქციაში შემოსული მასალები ავტორებს არ უბრუნდებათ.

მთავარი რედაქტორი
გიორგი თივლორაშვილი

გამომგვამი რედაქტორი
გიორგი კვიციანი

მთ. რედაქტორის მოადგილეები:
ლია იაკობაშვილი; ნათია გორდელაძე
სარედაქციო კოლეგია

მის.: იოსებძის ქ. №49
ტელ.: რედაქცია: 238-98-88 რეკლამა: 237-78-07
ფაქსი: 238-98-88

contact@kvirispalitra.ge
www.kvirispalitra.ge
სარედაქციო ნომერი 1518
„კვირის პალიტრა“ გამომცემის ორგანიზაციით
გაზეთი დაიბეჭდა გამოცემლობა „კოლორი“.

გაზეთის გამოწერა შეგიძლიათ ინტერნეტით, ვებ-გვერდზე:
www.elva.ge ან სატელეფონო შეკვეთის საშუალებით:
(+995 32) 2 38 26 73; (+995 32) 2 38 26 74
ადგილზე მიტანა უფასო!

კოლორი
აჭაფი
დაიბეჭდა სტამბა
კოლორი

„პალიტრა“ სხელი ხაზი
2 19 60 13; 2 19 60 53
ან მოგვწერეთ: 91110